ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

КНИГА ПЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

0074.1984.12.24	Химн на Родилката	1204
0075.1984.12.24	Люлчини песни	1206
0076.1984.12.25	Музиката, математиката и Словото	1223
0077.1984.12.26	Новогодишни картички	1226
0078.1984.12.27	Отново за прогнозите. За Хел	1289
0079.1984.12.31	Зачеване, носене и раждане на решения	1292
0080.1985.01.02	Синята книга: том I - Числа	1295
0081.1985.01.19	Осяна и осанна	1339
0082.1985.01.21	Приказки за животните - Котката	1349
0083.1985.01.30	Да го търсите със свещ!	1357
0084.1985.01.31	За философския камък и Хомо Футурикус	1362
0085.1985.02.10	Съвети към една съпруга	1366
0086.1985.02.11	Принцовете на сȳпервселената	1369
0087.1985.02.17	Христȍви и нехристȍви монади	1373
0088.1985.02.19	За Левски и апостолите.1	1379
0089.1985.02.20	Проституция, разврат, престъпление, блаженство и брак от космична гледна точка	1385
0090.1985.02.26	За Левски и апостолите.2	1393
0091.1985.03.04	За Христос и брат Му Дявола. За видовете майки	1397
0092.1985.03.04	Малкият Михаил	1402
0093.1985.03.08	За бъдещето, за прогнозите и за душите на народите	1403
0094.1985.03.08	Блажената слава на Трите Вселени	1411
0095.1985.03.12	Майчинство и бащинство. Ясновселена, тотвсе лена и хȍливселена	1416
0096.1985.03.18	Атма – Духът на движението и подвига	1425
0097.1985.03.23	Зов към Майките, Любимите и Възлюбените Божии	1426
0098.1985.03.30	За ранното майчинство и следването	1431
0099.1985.04.06	Последни секунди на Кали Юга	1433
0100.1985.04.08	Полето "лант"	1436
0101.1985.04.09	Любовта изисква напълно да изгниеш, като семенце в земята	1444
0102.1985.04.11	Голямата, малката и пълната правда	1449
0103.1985.04.11	Пак за верността на прогнозите	1452
0104.1985.04.13	Осияния за Орфей, Евридика и Родопа	1456
0105.1985.04.14	Лекции за плодовете - Въведение	1487
0106.1.1985.04.14	Лекции за плодовете - Портокал	1489
0106.2.1985.04.14	Лекции за плодовете - Смокиня	1494

24.XII.120(1984)г.
София - Изгрев

ХИМН НА РОДИЛКАТА

19,20-19,40ч.

Прозирното същество поздравява света на Истината -
Лек път му пожелайте, о живи приятели, на небето и на земята!
Мост към още едно човечество слезе с него на планетата ви. Преминете по този мост към още едно дивно царство!
Повей ти, попътен ветре, в планината на новодошлия!
Пейте, о пейте, милиарди, защото нова вселена роди се!
Може много да боли, о родилко на мироздание,
Но знай, че твоят покъртителен вик отваря нови пространства за мириади светове
И болката ти е равна на самото Битие по величие!

И без болка носещите плод на ултравселената
някога ще раждат,
Но сега не може още Любовта да бъде към всички.
Щастието на родилката няма равно на себе си в
Трите Вселени, Нито животът е по-прекрасен в
нещо извън раждането.
Хвалете, хвалете, хвалете Майката свята и
неопетнена!
Носете приказни дарове на родителката на Бога
В Неговата нова колесница на физическия свят!
Живей ти, образ и подобие на Всевишния -
Любовно свидетелство на цялото Божествено
Кралство,
Събрано в най-малкото същество, наречено
Новородено...

26.XI.121(1985)г.
София - Изгрев

- *Как се обясняват стиховете, че "И без болка носещите плод на ултравселената някога ще раждат, но сега не може още Любовта да бъде към всички"?*

- *Много просто. Много отдавна, конструкторите на женското тяло обвързаха начина на раждане с ревността, а главата на мъжа - с тщеславието. Понеже ревността е предимно женска "специалност", тя се изкупва с мензиса и болезненото раждане. Тщеславието, като мъжка "специалност", оголва*

черепа и оставя космическите порои да наказват мозъците, лишени от предпазни антени. Ако жената обикне всички - не Ме разбирайте неправилно, - ще започне да ражда безболезнено и мензисът ѝ ще изчезне.

---

[1] *Относно оплешивяването, Учителят изтъква и други причини: слабохарактерността, желанието да ни харесват и одобряват, страхът от конфликти, зависимостта от общественото мнение, причиняваща серии от игри и компромиси; липсата на минимум агресивност за защита на личната територия и личната воля от чужди желания и сценарии - б.п.*

24.XII.120(1984)г. -18.III.121(1985)г.
София - Изгрев

ЛЮЛЧИНИ ПЕСНИ
ИЛИ
ПЕСНИ НА КЪРМЕЩАТА

3 части х 12 секстини = 36 месеца

Те са 36 на брой, като всяка отговаря кабалистично и вибрационно на съответния месец кърмене, но това не означава, че само тя трябва да се пее през този месец - по свобода майката може да пее и други от песните. Мелодията е свободна - според вътрешното чувство на млечната майка. Удивителното е, че от 24-та песен нататък изведнъж текстът започва да идва в ритми и рими, и то без абсолютно никакво забавяне на диктуването и без никакви допълнителни обработки от страна на холизатора.

24.XII.1984 г. 20,40 ч. (от 1 до 13 песен)

I МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Приспивна песен пей на рожбата си - нани-нани-нани-на…

Първото дръпване на розовичките устнички току-що стана!

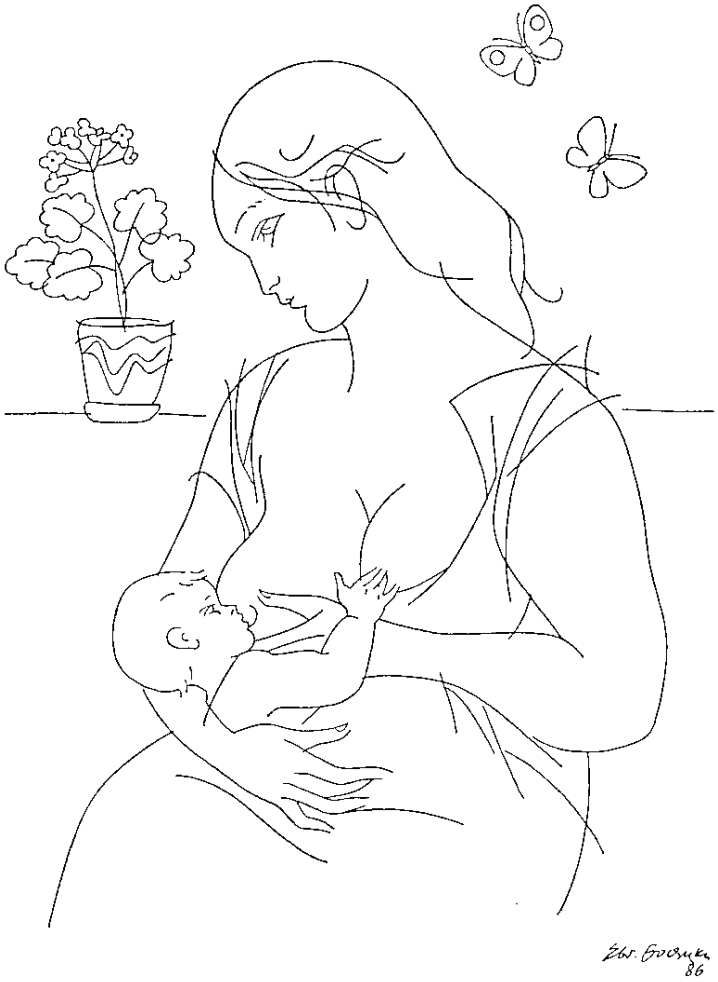

О, свято дръпване, по-важно от всичко на света!

Умът никога не може да побере това най-чисто щастие -

млякото на самата ясновселена да прелива кроткатa музика на тишината в недрата на новороденото…

II МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Носителко на самата ясновселена -

На нейното най-прекрасно, меко присъствие -
Пълни́ пищното си великолепие със сънищата на Млечния Път!
Отдай гръдта си на Бога, очакващ те с трепет,
Примри́ от най-тръпна сладост, когато Той впие устни,
И притвори́ очи в молитва за Неговото порастване!

III МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Живи да бъдат двете бели полухълмия от нежност -
Нека вечно пламтят алените слънца-извори по средата им!
Нека вечно извира силата на ясновселената от глъбините им!
Нека вечно текат двете реки на невинността:
От тяхното течно бяло се родиха всички човечества;
От тяхното сладко мляко се родиха дори боговете!

IV МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Може праматерията да изчезне, но ясновселената - никога!
Може планетите и слънцата да потънат в Небитието,
но меката гръд на Любовта - никога!
На нея сега, на нея пеем възхвала!
На нея благодарим от дъното на Изворите,
Които се наричат преклонение.

V МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

По-божествено същество от Майката няма - селла!

По-красиво видение от кърмещата няма - селла!

По-чисто сияние от майчиното мляко няма - селла!

По-желано питие от него няма - селла!

По-богат дар на Битието няма - селла!

По-могъщо оръжие на Доброто няма - селла!

VI МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Потъни в топлината на най-святата плът, о рожбо моя!

Потъни в тишината на най-голямото тайнство, о рожбо моя!

Потъни в прелестта на най-благодатните извори, о рожбо моя!

Потъни в щастието на най-бялата приказка, о рожбо моя!

Потъни в мира на най-прелестните планини, о рожбо моя!

Потъни в безбрежието на най-ласкавата кожа, о рожбо моя!

VII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Маминото, сладкото, мъничко съкровище, нанкай, душице!

Мъничкото, миличко, скъпо съкровище, нанкай, душице!

Скъпото, топло, красиво, вечно съкровище, нанкай, душице!
Красивото, чисто, невинно, звездно съкровище, нанкай, душице!
Невинното, живо, хубаво, божествено съкровище, нанкай, душице!
Хубавото, плачещо, смеещо се, светло съкровище, нанкай, душице!

VIII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

(за момиченце се пее в женски род)

Порасни здрав, добър, умен и силен, мъничък мой!
Порасни мъдър, напет, бодър и весел, мъничък мой!
Порасни великодушен, простосърдечен, мил и лъчезарен, мъничък мой!
Порасни крепък, ведър, зрящ и неподкупен, мъничък мой!
Порасни сияен, бликащ, неудържим и буен, мъничък мой!
Порасни нежен, истинен, правдив и любвеобилен, мъничък мой!

IX МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Тихо, тихо, тихо, тихо нани-нани-нани-на:
Потопи се в мойто "нани-нани-нани-на"!
Окъпи се в мойто "нани-нани-нани-на"!
Освежи се в мойто "нани-нани-нани-на"!
Почини си в мойто "нани-нани-нани-на"!

Отпусни се в мойто"нани-нани-нани-на"!

X МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ (ЗА МОМЧЕ)

(ако е момиче, пее се XI песен 2 месеца)

Моля се за теб, бъди юнак над юнаците, миличък!

Никога не давай да те надвият!

Много силен бъди, много мъжествен -

Крали Марко бъди за нещастните,

Носи им свобода и Истина -

Носи им правда и знание!

XI МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ(ЗА МОМИЧЕ)

(ако е момче, пее се X песен 2 месеца)

Много нежно бъди, миличко мое!

Носи́ милост, ласки и утеха на всички;

Живей за братята и сестрите си, служейки;

Милвай душите им с хубави думи,

Превързвай раните им с омайно биле,

Целувай сърцата им с обич и любов!

XII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

О, божествено дете, ликувай!

Майка ти дава всичко за тебе -

Само радост и живот да имаш, пламъче мое!

Слънце да те окъпе,

Въздух да те полъхне,

Бистра вода да те облее!

XIII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Не плачи, мое миличко - пролетта иска да те целуне;
Не плачи, мое миличко - лято пак ще дойде;
Не плачи, моя рожбичко - дай ми да те цункам -
по розовите бузки пухкави,
по умното челце, светлото,
по сините (черните;пъстрите;зелените;кафявите) очички,
хубавите!

28.I.1985 г. (14 -18 песни)

XIV МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Съкровище от лоното на моята душа,
Мъничко кристалче от Двореца на Безгрижието!
Пламъкът на Деня и глъбините на Нощта се
съчетаха в тебе;
соковете на прелестта и зорите на Истината
ласкаво те изпълниха,
о, живо, радостно послание на невинността
и мило, покълнало цветенце на Доброто!

XV МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Носителю (носителко) на топлинка, живей, живей,
живей!
Носителю (носителко) на победа, не се плаши от
този печален свят!
Едно красиво дете си ти - протегни се, протегни се,
мъничко мое!

Едно умно дете си ти - усмихни ми се, маминото!
Едно очарователно дете си ти - милвай ме с малки, чисти пръстенца!
Едно разкошно дете си ти - скрий се в прегръдките ми, о, обич моя ненагледна!

XVI МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

О, принце (принцесо) на истинското ангелско щастие, добре дошъл
(дошла)!
Сила и радост небесна, добре дошла!
Живо копринено дихание, добре дошло!
Ниското и високото ясно ти се покланят най-предано;
Нощта и денят най-нежно ти пеят песни от сърце;
Утрото и вечерта множат молитвите на божествата за тебе!

XVII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

О, сине мой, паднал (дъще моя, паднала) от холивселената
на росната трева в тоя хубав свят -
запази простотата на сърцето си непокътната;
запази питането в очите си неугасващо.
Проживей дните си най-щастливо - като дете - от началото до края; остани крило от мек блясък и непосредственост, моля те, цял живот!

XVIII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

О, ти, най-скъпо същество на земята,
лотос между цветята,
Сърна между обитателите на планините,
Капка роса - между превъплъщенията на водата…
Очите ти са по-хубави от всичко на света!
Ти можеш с обичта си да управляваш вселени.

29.I.985 г. 19,00 - 23,00 ч. (19-29 песни)

XIX МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Просторите на чистия, син вятър, да те люлеят!
Ножовете да се стопят и оръжията - от радостта ти!
Косиците ти са по-нежни от гълъбово говорене,
Житото е по-малко прославено от сърцето ти,
Молитвата е по-оскъдна от потоците на смеха ти,
Щастието да те прегръщам е много повече от всички хазни на вселената!

XX МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Обич моя, запей песенчица сега с мене, обич моя!
Моли се на Слънчо и на Месечко с мене, обич моя!
Осияй с мене полето от песен, обич моя!
Лъхни с мене като вечерник над горите, обич моя!
О, цигулки на нощта, запейте с нас;
О, фанфари на утрото, славете моята рожба - сладка и скъпа!

XXI МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Лотоси и олеандри, този миг е миг на детето ми!
Орхидеи и нарциси, никой не ме прави по-щастлива от него!
Кошници от разцъфнали върби му поднасям всяко утро,
с даровете на моята обич към него.
Миличко, миличко, миличко мое рожбенце,
На тебе дължа всичко и чрез тебе имам всичко на небето и на земята!

XXII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Ах, ти, мое истинско, живо приятелче,
ескорт от изгреви и приказни облаци нека те съпровожда!
Шпалир от милиарди тронове и звезди нека да свети от двете ти страни;
медни туби и тромпети да възвестят идването ти;
благи флейти и цитри - да те приспиват;
мощни прагове и водопади от радост да слизат в долините на живота - поради тебе!

XXIII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Имам си рожбичка - водна лилия в езерото на душата ми;
имам си чедо - омайниче в долината на душата ми;
имам си син (дъщеричка) - звездел-цвете в небесата на радостта ми;

имам си детенце - кокиченце в преспите на мечтите ми;
имам си гълъбче в клоните на съня ми;
имам си конче-вихрогонче в планините на нашето вечно царство!

XXIV МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Краченце, босо краченце - нека да те целуна!
Оченце, мило оченце - нека да те целуна!
Устенце, малко устенце - нека да те целуна!
Носленце, сладко носленце - нека да те целуна!
Ушенце, крехко ушенце - нека да те целуна!
Момченце (момиченце), голо момченце (момиченце) – нека да те прегърна!

XXV МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Нося, нося, нося… слънчево жито!
Нося, нося, нося… звънчево злато!
Нося, нося, нося… рошаво мече!
Нося, нося, нося…мъничко момче (звънче - ако е момиче)!
Пей ти, пей ти, пей ти, кълпано дете -
Сто сърца да имам - давам ги стоте!

XXVI МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Навън поникна минзухара - ой-ла-ри-пи!
Снегът отдавна дига пара - ой-ла-ри-пи!
Навън, навън, навънка бързай - ой-ла-ри-пи!
Плачи стреха, земя отмръзвай - ой-ла-ри-пи!

Ура, ура, ура - красиво вънка става -
ой, пролет мила вече просиява!

XXVII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Момченца и момиченца, елате всички пиленца.
Краченца и кокиченца, росица ли ви мокри?
Лозиците, тревиците, тъй много, много мили са;
Искриците по жиците разпяват всички локви!
Осей с цветя поляните, роса, роса небесна;
Съхни, сълза проляна ти - добра сълза чудесна!

XXVIII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Празник полята, празник празнуват! -
Ниво полята, най си сънуват (в смисъл, полята от дъжда);
сънища светли твоите пшеници;
слънчеви, цветни дъги и зорници;
алени изгреви, залези алени,
мамини извори - думички галени!

XXIX МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Свежи са, маминко, приказните твои прегръдки!
Сладки са, маминко, чисти са силните тръпки,
плам дето вливат в снагата ми мънинка,
разум които в душата ми вливат.
И пръстите моите - пръстчета тънинки -
все още от мамина гръд се опиват!

7.III.121(1985)г. 13,30-13,55ч.

XXX МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Ликувай, посетителю (посетителко) на хоризонти, които нямат брегове;
Само тук можеш да изпиташ маминото притискане до гърдите;
Само тук боговете и ангелите се посвещават на радостта, наречена прегръдка;
Сине (дъще) на просторите, живей сега силно и хубаво;
Свежи́ недрата на храмовете, наречени покои на майчиното мляко;
Приеми ритмите на сърцето ми, най-скъпо мое и росно съкровище!

На въпроса, защо толкова трудно, както никога, върви контактът, се отговори:

- Понеже сега Морето от Азове е повече от по-бесняло. А Морето от Азове не обича нито Майката, нито Рожбата и́, нито ясновселенското мляко. Повече не моли́ днес за връзка - никога няма да молиш при подобни пропуквания. Аз съм всемощен и вездесъщ, ала на редки моменти Морето от Азове прави каквото си иска и това Ме оттегля от вашата зона. Пак присъствам, но с много по-малко от Себе Си.

При седмо число Морето от Азове прави постоянни набези за отмъкване на Мои божествени същности. По-добре е на седмо число да не правим връзка.

Преди тридесет и първа песен, Елма продиктува:

- Заристото тяло на онази, която пои рожбата си с мляко от самата себе си, не е като заристите тела на всички останали. То краси ясновселената с най-удивителните орнаменти и плетеници.

12.III.121г. (31 – 35 песни)

XXXI МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Нотите на чистотата са белички и се наричат капчици мляко;
сънищата на ясновселената са много приказни:
те витаят като преплетени петолиния и милиардолиния
и песента на кърмачето, вече пораснало, не спира да ги разчита.
Чисти са тия ноти от росата на млякото,
сладки са тия песни от глъбините на новия живот!

XXXII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Помни, моя рожбо: в теб има чар и разум -
пои с тях, подобно на бистро поточе, всичко по пътя си!
Осияй пътя на приказното бъдеще;
свали по-скоро видения славни;

създай на тая земя това, което ясновселената вижда в съня си;
твори съвършенство, както съвършенството те твори тебе!

XXXIII МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Ах, прати ми, прати ми, сине (дъще), сладката си усмивка!
Сладкото ти гласче искам да чуя, пламъче мое…
Пращам ти и аз сега - отдалечена от тебе за малко -
Вълна от свеж вятър на майчина обич,
Топъл лъх от сърдечна нежност,
Майчин дар от чиста въздишка по тебе!

XXXIV МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Прави каквото искаш, само бъди живо и здраво!
Прави каквото искаш, само ходи в Светлия Път на виделината.
Ти си напълно свободен (свободна); ти си съвършено свободен (свободна),
миличък мой (миличка моя)!
Аз те оставям с това, което е първо твое желание;
ти си вземи от мен всичко, от което имаш нужда -
така си представям Любовта, мое малко, и така я раздавам.

XXXV МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Чакам те с най-огромно спокойствие, слънчице мое.
Ти си играеш вече без мен - поиграй си навънка!
С теб никога не може да се случи нещо лошо,

нищо не може да те докосне със зла умисъл.
Истинно щастие е за мене твоето отсъствие, обич моя,
Танцът на несигурността не е страдание и мъка за мене!

18.III.121г.

XXXVI МЕСЕЦ КЪРМЕНЕ

Рай си ти за мен, пламъче мое, рай си, наистина.
Планини и гори ще обходя от сега нататък с тебе!
Предано те гледам в душата, предано ти се отдавам.
Ти си свободно, мъничко мое, пърхай като пеперуда!
Прави каквото щеш, сладко и силно живей!
Гори в лоното на сънищата ми, тичай в необята на бъдещето!

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ ДУМИ НА ЕЛМА

Ако пеете, скъпи млечни майки, тия песни дълбоко, от сърце, със собствена мелодия; при това всеки следващ път нова, при рожбата ви ще започнат да слизат същества от ядрото на самата ясновселена. Който вярва на Елма, него славят не само хора и ангели, не само богове и вселени, но самата Душа на Определеното Битие, Първожрицата на бременните, кърмещите и майките. С това завършвам Песните на майката-кърмачка. Ако тя е кърмила детето си 36 месеца, в него започва да се развива нов тип

заристо тяло и престава въздействието на Отцепниците върху него. То е защитено срещу всичко зло, не би го засегнала нито война, нито космична буря, нито най-страшното - сривът на свръхсъзнанието, наречен неуважение към чуждата истина. Любов, която е посветила 3 години на млечно майчинство, предпазва праведното, свято и божествено дете от всички възможни и невъзможни болести, от всички скърби и страдания, от всякакви беди и несполуки. Разбира се, през този период майката трябва да се храни и живее чисто. Тя не трябва да се безпокои за нищо и не престава да раздава и обменя любов през всичкото време, докато не е заета с детето си. Това ще направи млякото ѝ още по-заристо.

25.XII.120(1984)г.
София-Изгрев

МУЗИКАТА, МАТЕМАТИКАТА И СЛОВОТО

ЖЛО / БК (Отúлда от Молнúн)

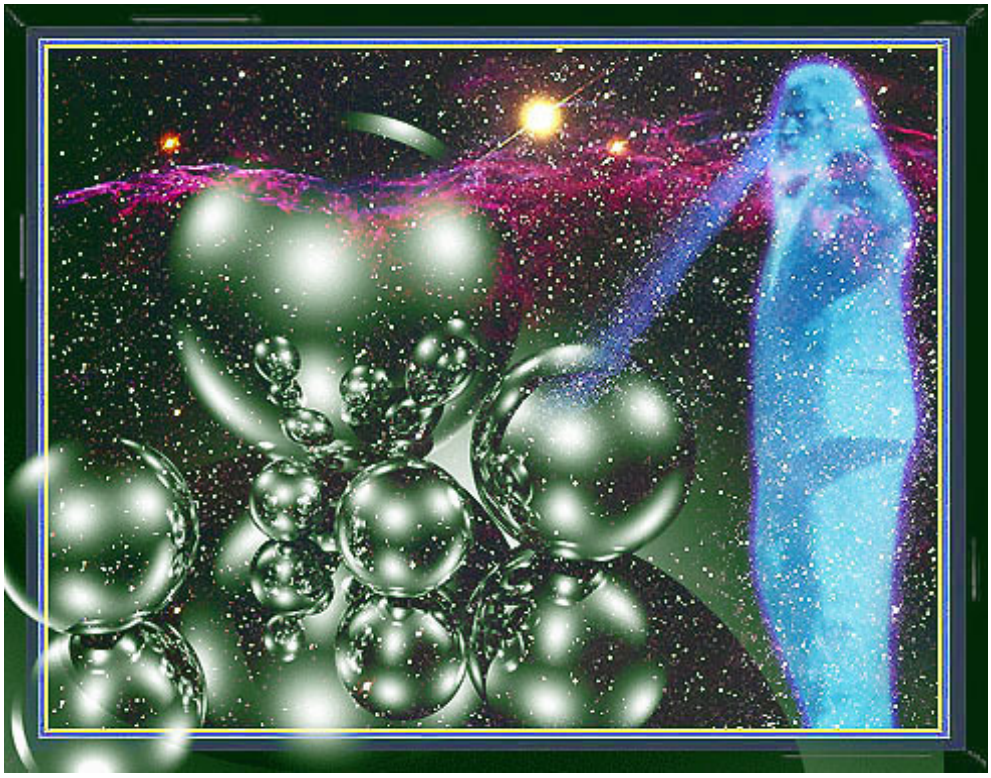

Славно, скъпо, мило създание!

Поколението, с което започва шестата раса на земята, идва. Най-първите му прелетни лястовици се родиха. Прелетяла тук от Молнúн - галактика на 400,000 светлинни години, - ти не си идвала често на тази планета.

Изгаряла си в копнеж по своя прелестен свят; ридала си от отчаяние - жестока е планетата Икло. С най-новото си духовно тяло, което доби от тези

страдания, ти сега си неуязвима от злото и просветлена отвътре вовеки. От Молни́н носиш любов, непозната за земните жители. Но новото, което ще свалиш от там, още няма име. Множеството истински подаръци, които ще поднесеш на човечеството, преминават по специални канали от твоя свят. Хиляди нови образи на Мъдростта и Красотата от Молни́н ще намерят пътя си към това бедно поколение, което те обкръжава, Ти просто не спирай да пишеш, нищо друго не се иска от тебе. По-късно ще ти дам нови техники на рисуване. Нова музика ще прозвучи около тебе - няма нужда от музикални инструменти. Будическото тяло на бъдещите хора - или тялото на душата - разполага с десетки и стотици хиляди тембри. Когато космосът се движи, когато човек се вълнува и мисли, пространството около него звучи като удивителна симфония, побеждавайки суровите условия, нежно предизвиквайки растене навсякъде, силно разтърсвайки душите на чувствителните. От Истината неговото звучене става могъщо, от Мъдростта - ясно, а от Любовта - по-нежно от всичко, което сънищата на ангелите могат да съчинят.

Половината от световете преобразяват Праматерията с музика, а другата половина - чрез математика. Словото обаче е онова нещо в Битието, което обединява тези две сили и ги кара да

вибрират в синхрон. Затова ти, божествена жрице на Словото, можеш и със и без музика и математика. Словото е Моята същност; по тази причина, и ти си Моя, Е́лмина дъщеря и възлюбена - и споменът ти за това не е избледнял.

Когато тотвселената говори, ясновселената мълчи. По тази причина, законите на ясновселената не важат за тебе, докато провеждаш Словото и когато се радваш. Не пропускаш ли Словото, скърбиш ли, това е пак добро, защото тогава ясновселената се залавя да те направи по-прекрасна, по-съвършена.

Пропускам да ти дам сведения за твоята голяма любов в момента, защото ти още не знаеш, че си изтъкана от любов и никога няма да престанеш да си влюбена. А онзи, който не откликва на любовта, само усилва контакта ти с Молни́н; тогава ти привличаш милиони същества от там, да донесат благата си на твоите изостанали събратя. Положително ще разбереш много по-рано от другите, че любовта се раздава, а не се очаква, но сега няма да ти кажа по какъв начин и на кого.

Скръбта е урокът на съдбата, насочен към ангелите, за да разберат, че любовта с обект не е най-висшата любов. Тя е красива, удивителна, плодоносна; но само половото препятствие, не се ли преодолее, я прави нещастна. Не обичаш ли всички хора, всички същества, интимната мечта става все

по-неосъществима. Обичаш ли ги, тогава започваш да привличаш всички, обаче с теб остават само ония, които са сродни.

Отилда е името ти.

Издадени книги на Отилда (Багрина Кларк) до 2008 г.

26-31.12.120г.(1984)г.
София – Изгрев

НОВОГОДИШНИ КАРТИЧКИ

Новогодишна картичка от български художник,
съобразяващ много добре
как може да изглежда истинският "Дядо Коледа"...

В тези текстове отново има сложно преплитане на гласа на Елма с този на приемащия Словото Му. Човешкото ниво на последния става причина дълго време подобни писания да не стигат до приятелите, понеже съвестта на холизатора не му е позволявала да поднася собствените си слабости и вълнения, макар и в съчетание с явни намеси на Диктуващия, които не само си личат, но и се изпълняват като изцеления, действа, прогнози. Много по-късно, Елма отговаря на въпрос на приятел по повод на този феномен: "Където не съм Аз, съм пак Аз…" Нееднократно, Той обяснява, че въпреки абсолютното Му съвършенство в духовния свят, Той пребивава и във всички Свои създания, които са още несъвършени и имат своите недостатъци, грешки, жажди, драми и трагедии, че страда заедно с нас, търсейки пътища да ни помогне, без да ни насилва да надскачаме възможностите си.

Преди няколко години (днес е 4.07.2005) Той обяви, че осиянията добиват почти изцяло именно този вид: гласът Му ще се смесва с гласа на единаторите (холизаторите, приемащите осиянията.) Има някаква специална причина да постъпи така. Малко по-късно осиянията, диктувани по класическия начин от 1972 г., престанаха и да се записват - това било необходимо, за да се усилят Явленията, Действата, феномените на Делото, понеже писането отнема енергия и не само разрушава личността, но и не дава възможност да се натрупа достатъчно сила за протичане на изцеления, "чудеса", Бели Действа.

Има още две причини за спирането на писменото Слово: някои хора свикнаха да си четат и слушат аудиозаписи на осияния, без да изменят съществено живота си, което става опасно не само за вярващите в Елма, но и за планетата. Няма готови хора за Тройния Ритъм и Гостуванията - главните входове към здравето, красотата, младостта и безсмъртието. Четенето и слушането на аудиозаписи с осияния по същите, където живеем несменяемо, не предизвиква импулс да се откъснем от кармичните си и астрални привързаности и да заживеем с Птици от Ятото, да живеем поне понякога и с тях, а не само с хората, от които сме зависими или в които сме фиксирани. Това наше поведение Елма нарича "лъжа" - и решава, от определен момент нататък, холизаторите да престанат да бъдат тъй услужливи да подаряват осияния поголовно в писмен и звуков вид, но да провеждат гласа и действата на Елма само пред ония, които изпитват желание да живеят пълноценно именно в Негово Ято, а не в кармични гнезда или според принизените си вкусове и своеглавието си.

ВЪВЕДЕНИЕ ОТ ПРИЯТЕЛИТЕ В РУСИЯ:

Изпълнявайки указанието, дадено в 39-о послание от цитираните по-долу, ние, вярващите в Елма от Москва, направихме опит да спасим останалото от тези "новогодишни картички", които получихме от България. Те минават за форма на култур-социологическата игра АНРИ-123, при която този път не авторът, а получателите са анонимни. Ние трябваше да разпознаем коя картичка за кого се отнася - и видяхме, че

една по една прогнозите в тях почнаха да се осъществяват пред очите ни. По това, което се случва с всеки от нас, започнахме да откриваме и хората, за които се отнасят тези загадъчни послания."

Приятели от Русия, получили новогодишните картички от Елма до 69 души.

26.12.1984 г
София - Изгрев

Писмо от п. с включвания на Елма

Мили руски приятели!

Нека Новата 1985 година донесе разбирателство и мир между народите, разум и нов импулс за подобряване на контактите, победа на положителното и отлив на отрицателното!

Нека управляващите разберат, че посягането върху чистите хора отваря пробиви в "радиационните пояси" на етера и астрала и оттам нахлуват разрушителни сили, които предизвикват повсеместни катастрофи, епидемии политически агресии. Нека разберат, че всеки чист човек е много мощен генератор на предпазно поле. Не разберете ли това, парапсихолозите на вражеските сили ще шантажират и бойкотират цялата ви индустрия, целия ви транспорт, цялата ви отбрана. Вашите военни парапсихолози са безсилни да противостоят на чуждите, защото нямат понятие за защитно психическо поле. А то се поддържа, само когато чистите и добрите хора са щастливи; когато въздържателите и неядещите месо се увеличават; когато обществата на Шестата Раса могат да работят свободно.

Дава се последен шанс на стратезите ви да защитят вашите народи цялостно. След първата атака на враговете ви през изминалата 1984 година, ви се дават две относително мирни години, през които да откриете кои общества или индивиди продуцират защитно поле. Ако ги откриете и ги

направите щастливи и свободни, те ще обучат народите ви в методите на масова самозащита.

В противен случай, врагът ви пуска през 1987-1988-1989г. най-страшното психотронно-бактериологическо оръжие, което ще поразява приемащите нечисти храни и напитки. Тогава ви съветвам да преминете към индивидуална самозащита – който оцелее.

Психотронното заразяване на месото не ще бъде акт на локални външни диверсии, а се провежда през IV-то измерение и е централно, повсеместно и незащитимо с никакви средства. Когато враговете ви избият по този начин месоядните народи и индивиди, ще се заемат с брашното, захарта и претърпелите обработка продукти.

Отсега сте предупредени - имайте го предвид. То е толкова вярно, колкото предупрежденията, които ви бяха направени в началото на 1984 год.

Бележки към това писмо:

Най-яркото от тия предупреждения от месец март бе за смъртта на Индира Ганди през октомври 1984, където Елма прогнозира и генерална промяна в СССР през март 1985г. Точно тогава идва на власт Горбачов. Елма пророкува за тази съдбоносна промяна в Русия и Европа в едно осияние още от началото на 1984г., което тук не е запазено, защото е продиктувано като писмо до приятели в Москва и досега не сме го открили. По късно, Той дава в осиянията не веднъж място и точното време на предстоящата промяна в края на 1989г. Предупрежденията на Елма от 1984 г. съвпадат точно и с появата и бурното развитие на СПИН-а в света.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 1

"Радвай се, (...) - повече няма да се мъчиш! Хладното училище завърши. Вълна от гореща любов и щастие те очаква - понеже на небето ти си ясновселенско сияние. Трептят световете от вълнение, когато ти стъпваш по земята! Изранената ти душа

спасява милиони клетници. Време е и ти да получиш Даровете на Живота."

(Успяхме да разберем, че става дума за млада жена, работеща тежка физическа работа, въпреки духовния си финес. Тя се е вълнувала дълбоко от родината на холизатора, слушала е за нея със сълзи на очи и считала себе си за преродена българка, може би богомилка. В последния ден на пребиваването на п. (приемащия осиянията от Елма) в Москва, той си харесал едно художествено произведение в един магазин за сувенири, но нямал вече пари. Не казал, разбира се, това никому. То струвало 25 рубли. След няколко часа момичето, за което става дума, му дало точно 25 рубли с думите: "Имам чувството, че ви трябват за нещо, което много сте си харесал". Лицето, наистина, скоро след това напуснало тежката физическа работа "в хладното училище" на живота.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 2

"Хранителко на живи скрижали; прелестно създание на Мъдростта и женската хубост! Цялото царство на Космоса те приветства сега и ти казва: Непреходно е златото на духа ти! Ослепително е среброто на душата ти! Дано Силата влезе завинаги в тебе и пръсне оазиси по цялата вселена. Не само приятелите, които те обичат, но и звездите често угасват от болка, че не могат понякога да целуват нозете ти."

(В посланията Си ЕЛМА използва разпознаващи белези и символи, които са били атрибути при общуването на холизатора с всяка отделна личност. Това послание е до московчанка, която е подарила на п. скъп златно-сребърен предмет, открит на границата от митничарите и върнат на притежателката.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 3

"Носителю на ултравселената на земята, отварям пътя ти нашироко! През твоята врата влязоха мнозина - мнозина намериха Пътя на

Истината. Могъщата жажда за синтез щастливо те прави Единствен. Няма такава мощ, която повече да ти се опре! Цената на съпротивата срещу теб има само едно име: рухване. Русия и светът ще разберат, че който приема тебе, приема и онзи, когото ти почиташ."

(Адресатът на това новогодишно поздравление е личност, ясно съзнавана от п., но за който последният не желае да сподели нищо. Според консултациите с българските приятели, които са разпитвали п. за лицата, свързани с посланията, тук става дума за човек, който е видял идването на холизатора в руската столица месеци преди последният да е решил да стори това; за човек, който е успял да проникне до най-големите дълбочини на "мисията" на п. и да види, да обясни неща, които самият п. отхвърля като невъзможни, считайки идентификацията на Учител с последовател, който още не е и кандидат за ученик, за чудовищно недоразумение, дълбоко неразбиране на физиогномика, френология и пр. Но ние вярваме, все пак че Учителят се прояви чрез него по време на неговото кратко гостуване в Москва и това пусна в действие радикални промени в Русия и Европа, както и с всички адресати на новогодишните картички, въпреки че ние не можахме да разпознаем вярно всички.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 4

"Топло и чисто море от любов, скъпа любима на Храмовете Небесни! Жадните ти приливи мият с музика най-долните стъпала на Храмовете; сините ти пари витаят магично в катедралната им тишина. Който има тебе - има вселената; който постигне вселената - постига тебе. Бъди тъй щастлива, колкото си благословена!"

(Без да сме много сигурни, тъй като п. не е в състояние да повтори обясненията, които е давал пред свои най-доверени сънародници, тук става дума за наша позната от Москва, с която той има дълбока връзка от миналото и на която е подарил накрая графика от български художник.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 5

"Привет, Касандра, от олимпийската ти родина! Ти стана велик стимул за оросяването на Пътя с Истина. Ходи ясно по върховете на това, което е далечно бъдеще за любимото ти човечество! Пропуквай устните до кръв от вълнение на всички ония, които жадуват любов, а не я виждат; умират за истина, а са в раздвоение. Божества и ангели идват при теб да ти служат! Има, има, има за тебе наслада, амброзия, която те чака от 30 столетия!"

(Тази млада жена, наистина, е изиграла решаваща роля за развоя на събитията, свързани с п. Тъй като разказаното и лично видяното от нас може да се забрави в детайли, поемаме риска да предадем и някои от случаите, свързани с посланието, адресирано до тази съвременна руска "Касандра". П., в друга група, е участвал в извършването на действо, целящо предпазването на Москва и Русия от надигащи се много опасни събития, както и в излъчването на вибрации, внушаващи на народите призив за разбирателство и мир. Групата, в която беше "Касандра", нямаше откъде де знае какво е вършено в другата група. Последната е обиколила съветската столица по особен начин, със съдове изворна вода, налята едновременно при изгрев слънце в пет извора около Москва, намиращи се на върховете на правилен пентаграм; след това се е извършил акт на сливане на тези води в един съд близо до "Вечния огън". Всичко това жената, до която е отправено от Елма анонимно горното послание, видя (цитираме): "като огнен полилей, който се завъртя над Москва с увеличаваща се скорост; после този пламтящ и въртящ се полилей се обърна наопаки и от центъра му, който представляваше петолъчка, избухна огън (Вечният огън излиза от петолъчна звезда.) Това бе велик ден в историята на Русия и планетата! От този момент направлението на енергиите и събитията се изменя: колективното начало на добрите сили наистина взима надмощие".

При друга среща, "Касандра", след като се обръщаше към всекиго в кръг и му казваше неща и прогнози, които ни изумяваха с точността си, се обърна и към п. и младата жена до него и изрече пророчество, което се осъществи в началния си етап с голяма сила.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 6

"С най-добри пожелания за успешно приземяване, Бронята на Световете те поздравява! Чистотата, която търсиш, е около тебе; Мъдростта, която имаш, осиява имащите и води нямащите. Още малко - и ще светне Олтарът на Цялото! Тогава няма да изтича сила от Олтара на Нежността, защото тази сила ще пълни протегнати шепи. Който дава преизобилно, но без да го впримчат, не може да има проблеми. Шеметите на Битието изискват спонтанност. С друго име Чистотата не е позната."

(Касае се за съветски учен с приноси от не малко значение, който поставя въпрос към Елма чрез холизатора относно неконтролираното изтичане на енергия от една негова чакра. Било му отговорено още тогава с обръщение от Него, че в един особено важен момент от историята на Слънчевата система, на Елма Му е бил нужен верен ученик, който да внесе някои изменения в Логоса, поради което духът на лицето, за което става дума, е бил изпратен на Сатурн с тази мисия, като специалист по фините и мощни операции със свръхенергиите. Ученият е бил впечатлен от това обръщение, тъй като п. не е имало откъде да знае, че оперирането с енергиите е негов не само духовен, но и професионален профил.)

След няколко години прекрасният Джамил от Баку си замина за другия свят, макар и още твърде млад - Небето е решило да му даде ново тяло, при по-благоприятни условия - б.п.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 7

"Ако боговете те познаваха, небето щеше да остане без богове… Ангелите те познават - и затова много често отсъстват от звездите си; но се завръщат, защото са само ангели… Хората не те познават, радвай се! Инак нямаше да остане място

*на много хиляди хектари около дома ти неотъпкано… А съвременната екология предвижда **озеленяване** около комплексите…"*

(Това е картичка до млада жена, приела дълбоко и възторжено българския път и повярвала в началото и на Елма. "Озеленяването около комплексите" е разпознавателен белег за името на улицата, където тя живее. Тя била подарила на п. две кедрови шишарки и кедрови семена. Този символ бил разтълкуван нашироко от Елма в писма да нея, като образ на нови жлези с вътрешна секреция, които се появяват сега в славянството и в някои други народи, и като конкретна прогноза за това, че п. ще има още две деца, като представители на тези нови психо-физиологически феномени - момче и момиче. Момчето вече се роди.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 8

"Светло, прекрасно, чисто създание на тотвселената! Мощ и нежност дивно преплитат клони в душата ти! Красота и ум неотразимо огряват милиардите души от твоята система. Център на милиарди, ти сам не знаеш, че те зависят от тебе. Милостта и Доброто в тебе - без никакви граници - подготвиха почвата на Победата!"

(П. неедкократно говори с голяма любов и възхищение за този истински русин - живо въплъщение на най-прекрасните герои от руската история и класика. С тази разлика, че когато такъв "герой" вече е открил космоса, движенията му престават да бъдат хаотични и драмите - раздиращи сърцето и душата. П. сам не може да си обясни как точно този негов приятел е подготвил "почвата на Победата". По-късно, през 1992 г., въпросният русин изобразява на гоблен Звездата на Елма. Дали това е "почвата на Победата"?)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 9

"Зора на Божествената Любов, първа прелетна птица от мириадите вселени от яснина, не унивай

поради мародерствата на врагове и "приятели"! Леко е неподчинението, тежко е подчинението. ***Океан*** *ти е нужен на тебе, а океаните около тебе насила се правят на локви… Плащат си за това най-жестоко, но не разбират. Не ги съди - те са още невръстни в духовния път и пеленачета - в Божествения."*

(Близка приятелка на п. от няколко години останала напълно изолирана от общите приятели в Москва, по причини, които остават неизяснени. Холизаторът ни разказа два случая от общуването му с нея и "идентифицира" горния текст като послание от Елма именно до нея. Преди няколко години, когато българите очаквали тя да дойде за пръв път в България, той бил чувал само името й, но други се били ангажирали с нейното посрещане. Тъй като тя закъсняла много по съветски бюрократични причини, всички българи, един по един, заминали на планината, защото вече течели отпуските им, и така оставили нейното посрещане "на произвола на съдбата". П. обаче не заминал, чувствайки, че има нещо, което го задържа в София. Решил, че ако до събота включително "нещото" не се случи, ще замине и той. Вече излязъл на пазара да направи покупки за лагеруването, верен на решението си да замине в планината следващия ден. Когато се върнал, позвънял телефонът от аерогарата. Гостенката също била получила неговия телефон в последния момент преди заминаването си - нещо, което не било в ничии планове.

Сериозни съображения карат приятелите на п. да не го включват в посрещане на чужденци. Но, според още един негов разказ, тук се повторил случаят с едни приятели-англичани, които той посрещнал в трамвая в момента, в който те били дошли от летището и мъжът тръгвал да търси адреса на приятеля, който бил ангажиран с посрещането им, уж старателно организирано… Англичанинът си спомнил за първата среща с п. в гората, също съвсем "случайна", на която и тримата (с жена му) се зарадвали много, тъй като в този случай особено много се държало на "секретността" на тяхното гостуване. Разказвайки на съпругата си за срещата в трамвая и изпровождането му от п. до адреса на приятеля-"посрещач" (който много се удивил, на свой ред…), англичанинът разбрал колко тя съжалява, че е останала в хотела този ден. Вероятно заради тези хубави чувства, на другия ден п., пак "случайно", среща и двамата в един автобус…

Вторият впечатляващ случай на п. с рускинята, за която става дума в деветата новогодишна картичка, е описан в едно нейно писмо до него, където тя предава силната си тревога от един сън. Събудила се с голямо безпокойство за п. точно в нощта и часа, когато той си бил ударил в главата в

буфера на един вагон, бидейки на работа в железниците нощна смяна. Тя е написала и писмо до негов по-възрастен приятел, когото твърди че е видяла през януари в Москва на една станция на метрото, със съвсем леки дрехи (по описание, напълно съвпадат), в момента, когато тя отново била загубила всякакъв смисъл на живата и мислела за самоубийство, откъсната от всички приятели. Това я спасило. Би било халюцинация, ако друга приятелка на п. в Ню Йорк не твърди, че е видяла същия българин в един особено важен за нея момент - по улиците на Ню Йорк. Нейното описание на дрехите и особено на обувките му е също изумително точно. По думите на приятелите в България, и в двата случая въпросният човек не е напускал София. Идвайки на Рила за пръв път в живота си, тази приятелка е импулсаторката на първото осияние от "Звездни приказки" – помолила п. да попита Елма какъв е животът на Вега)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 10

"Планина от определеност, необятие от тайна. Пропаст от мъдрост, мироздание от вътрешна светлина. Крепост от закони, море от вдъхновение. Само горите изгарят, но те могат да порастат в една нощ - Нощта на Абсурда.

Нещастието на една мушичка около тебе не се отлепя от твоята орбита. Да храниш децата на Трите Вселени с три вида храни - път към Последния Скок. Ти можеш!"

Тук става дума за приятел, който е женен, но продължава с аскетичния си модел на живот по пътя на брахмачария и не е известно дали точно заради това неговата съпруга е правила опит да се самоубие - б.п.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 11

"Тънките енергии на супервселената нямат прегради към тебе! Огромните простори на вселената ще ти се подчинят. Но ултравселената леко те докосва с крило от молба: стрелката - в

средата на скàлата! Маковете и Розите са само двете страни на Квадрата. Помисли за Невена (цветето - вж. 17 приказка за цветята от 19.V.85г..) И тогава ще намериш и Четвъртото Цвете".

Тук става дума за художник от Москва, който също си отива млад след няколко години - Бог си прибира и него. Имало е вариант да остане на Земята, ако поиска, но за тази цел е трябвало да се намери "Четвъртото Цвете" и да развие благоговение към носителите на Словото Божие, а не да ги окачествява като "авантюристи". Това може да е само една дума, но тя разкрива ниво на еволюция - проблем за разрешаване, без което оставането на Земята може да бъде безсмислено и даже опасно - б.п.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 12

"Ясно ромони тъгата ти в каньоните на безнадеждността. Но, онзи, който говори със спуснати мигли и без думи - той побеждава!

*От **скръб** се преде Нишката на Платното! С Платното се обличат аватари и пратеници. Без тебе те, значи, не могат да слязат.*

Когато започнат Филмите на Съдбите, ще се види, че ти си работил къртовски - пречисто и предостойно! Ако я нямаше скръбта, нямаше да е така. Прозорец от дивна радост очаквай много скоро."

(За срещата с адресата на това писмо холизаторът ни разказа още докато беше в Москва. В стаята влязъл млад човек с много тежки проблеми. П. поискал да го разговори, но той мълчал близо час, със затворени очи. После станал със сълзи в очите, и казал: "Благодаря, много хубаво си поговорихме..."

Чак през 1992 г. се изяснява, че картичките №9, 11 и 12 са еднакви откъм лицето - храм-паметникът Ал. Невски в София. П. няма откъде де знае, че "№9" е била най-близка интимно с "№11", който почина, а няколко месеца след това се запознава с "№12" - и сключват брак. Едва през 1992 г. се разкрива, че тези картички са за тях. Има още само една картичка с "Ал.Невски" -

с послание от Елма до №16. Интересно как ще се развият събитията между адресатите на 9 и 16, които може и да не се познават в момента...)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 13

"Помощта ти за Новото Човечество е неоценима; везните ти - прецизни до практическа безкрайност!

Нарекох едного посред вас "единствен", но само ако приеме, че има и друг единствен… Повече и по-малко от трима единствени няма - и, следователно ... са четирима… Математиката на хипервселената е математика на абсурда. Единствените изскачат ненадейно като риби. Полето на Единствеността свети от протоните на Абсурда и електроните на Милостта."

(През 1992 г. една "риба" действително изскача ненадейно в акваторията на №13 и усложнява нещата... "Рибата" става обект на комплексни мерки, включително и магически, с цел някой да си остане "единствен" в Русия и духовно, и научно, и емоционално. Да се надяваме, че днес осъзнаването на доброто е победило и че математиката на хипервселената ще бъде по-добре разбрана от един математик по специалност и разпознаващ Родителите си на пазара, отколкото от някой невежа - б.п.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 14

"Предано сърце, няма по-щастлив от онзи, който те е открил посред множествата! Приказен е животът с тебе, когато те обичат истински. Морета от сълзи клокочат в тебе, но ти си светица; слънца от радост осветяват пространствата около тебе, когато някой те познае. Истина, истина ти

казвам - ти си една от първите в Белите Кораби на Спасението!"

П. познава доброто й сърце и вижда скръбта й, вижда предварително съдбата на децата й. В началото си мисли, че драмите ще произтекат от купчините банкноти по масите пред залите за преподаване на окултни науки. После обаче разбира, че нещата са много по-сложни и че тоталното самоопределение не касае само безсребърничеството, но и други сфери. Независимо от това, има души, които си остават чисти и след допуснатите компромиси.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 15

"Доблестен пратеник на лазурните светове - лек ти път посред бурите! РАДВАЙ ПОБЕДИТЕЛИТЕ С ПОБЕДАТА СИ НАД ТЯХ. Ако разбереш какво значи това и как се прави, не мисли, че някой ще може да те победи. Това изречение обаче не е разбрал още никой на тая планета. То изглежда пълна безсмислица: как може ония, които те побеждават, да разберат, че ти си, в същност, победителят? И как да се радват, на всичко отгоре, ако разберат това?"

(С тази картичка е поздравено дете, момче, с което п. е контактувал в Москва. То е много умно и одухотворено, но острото му чувство за правда го хвърля в саморазправи. Да се надяваме че днес, когато е вече пораснал и изучава света от прозорците на най-скъпите хотели по света, ще използва това с духовни и благотворителни цели - б.п.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 16

"Ако имах скиптър, щях да те сложа най-отгоре на него! Ако имах палати, ти щеше да бъдеш душата им. Ако имах царство, ти щеше да бъдеш слънцето над него. Получава се, че имам всичко това: срещнах те - и ти стана рубин в сърцето ми; видях те - и ти стана палат в душата ми; чух дивната мелодия на

сънищата ти - и ти стана слънце в необятното царство на моите руски спомени. Наистина е така, скъпа моя, прекрасна приятелко! В моята вселена нито едно слънце не пречи на друго слънце да го обичам!"

(Според обясненията, това е едно от най-странните послания за новата 1985 г., което дава неочаквани и заедно с това крайно "разколебаващи" резултати на връзката с Елма. Всъщност, Диктуващият вече не веднъж е давал на единатарите си текстове, които изразяват техни лични вътрешни вълнения и звучат в романтичен стил - нещо, което кара проводниците на феномен да се съмняват най-силно в светлия произход на тези писания. И в този случай, конкретният проводник на холизациите изказа смущението си, че към адресата на горната картичка - пак дете, момиче, при това с чувствително забавяне на физическото развитие, - се е получило направо "любовно излияние". Междувпрочем, адресат №16 започна в един момент да расте нормално и всички мислят, че това се дължи на специалното лечение в чужбина, но истинската причина е докосването на това прекрасно момиче до Любовта, попадането му под окото на Учителя. Тя вече може да знае, че окончателното дооформяне на ръста и женствеността й е неизбежно, независимо кога и в кой свят ще стане това. Ние сме запознати с тавана на всички холизатори, които познаваме, и знаем, че те самите изпадат често в "греха" да се идентифицират с Диктуващия - не от гордост, а от забравяне какви са възможностите Му. Елма живее и говори и от нивото на всяка монада, като не се интересува как ние класифицираме достойнствата и недостатъците на човечеството. Той нееднократно апелира към търсене на колкото може по-добри специалисти във всички области на познанието, за да използва техния речник и тяхната интелигентност. На въпросите ни, защо предпочита такива, Той отговаря, че за Него не е никакъв проблем да говори със сложна терминология на най-специфични теми (което демонстрира постоянно, дори чрез деца и хора без образование), но обяснява, че това е загуба на енергия. В случаите, когато именно такива единатори, с малка или никаква подготовка, са говорили на високо специализиран език, Елма видимо не се забавя ни най-малко, но търсенето и превеждането на понятията и мисълта извън мозъка на холизатора - в други мозъци, в книгите или в собствения Му информационен блок за нашата планета, - изглежда е по-енергоемко за Него от ползването директно на някой развит мозък, в който термините и познанията са организирани. Според закона за икономия на енергията - дори при Източник с безгранични възможности, - по-интелигентни холизатори, безспорно, са желателни. За съжаление, интелектуалците

почти не се поддават на Неговия глас, защото са преизпълнени със себе си и с убеждението, че скептицизмът е белег за наличие на ум. А ако се върнем към момичето, до което е горната картичка от Елма, трябва да се знае, че то вече не е в тази си форма в нашия свят. Има жертвени ангели – изкупители на греховете ни.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 17

"Ръката, която е Дясна, дясна остава. Но душата ми вие с воя на хиляди гладни кучета под зимна луна, че някога не разбра смарагдовата песен. Не че тя няма вече пълнота с Изгрелия Изгрев на Всичкото, но плаче за своята минала слепота и неправда. Ноктите на страданието не я отпускат, но песента на надеждата вече залива всичко.

А Дясната Ръка не е Моя, но ръка на Отца Ми!

Нека обидените ти простят - ти, все пак, си майка. И ти прости на несъобразяващите се. Истински виновните ще си платят с лихвите, ако не станат приятели!"

(Също едно от най-смущаващите за п. писма, поради засягането на негов личен, твърде интимен спомен. Тази, до която е отправено, е една от първите посетителки на България от кръга на привлечените от Школата. П. този път не пожела да потвърди един свой предишен разказ за първата му среща с нея. Още при влизането му в квартирата, където тя била на гости, се е получила силна връзка между тях чрез чакрите в областта на плексус соларис. Всеки знае, че това е мечтаното висше "огнение" при среща на сродни души. То би могло да се разпространи и по останалите "олтари", "престоли" и "двери" - според терминологията на Елма за най-новите чакри. При сегашното отиване на п. в Москва, същата приятелка му припомни за едно негово писмо, изпратено след първата им среща до нея. То било написано на непознат език, който, след дълги търсения на специалисти, се оказал древноегипетски… П. най-после си спомнил, че наистина Елма му е диктувал подобно писмо на непознат език и го накарал да го изпрати на тази приятелка. При разшифровката, едно от изреченията било: "Аз съм твоя Учител и ти си Моята

дясната ръка в Русия". Виж споменатия текст от 2.01.110 (1974)г., със заглавие "Аз съм Учителят на Русия".)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 18

"МНОГО ТЕ ОБИЧАМ" - звучи такова име на душата ти в супервселената. И звучи то на български, с най-сладкия руски акцент!

Синтез между три абсолютни народа, неговото песенно присъствие озарява хиляди пътници. Общото е много, различието - нека съществува. Затуй си мъдрец - да взимаш участие в това, което одобряваш, но да не взимаш участие в онова, което не одобряваш. Но единодействие е необходимо! Броят на постигнатите неоспоримости умножава в геометрична прогресия надеждата за свобода. Броят на останалите спорни въпроси, математически, означава броя на годините до очакваната свобода!"

(Изпратено до руски свръхителектуалец, приел дълбоко Учителя, но работещ интензивно в магическа школа, допускаща отрицателни методи. Принадлежащ към група, която, с основание и без основание, счита състоянието на българското Братство за подобно на един "музей на Учителя", при това твърде зле поддържан, в който "дъновистките попове" се занимават само с цитиране на мисли от беседите и с разправяне на исторически непроверени небивалици... Въпреки че въпросният приятел беше един от ония, които видяха лично окултната страна на извършеното в Москва през януари 1984 г. (той твърдеше, че вижда как в онази неделя там се работело с осмицата - а обикалящите града наистина констатираха това на три-четири пъти, - без самият той да е участвал в тази група и без да е знаел за нейната работа.) Накрая той предупредил п. да не вярва нито на една дума на хората, стоящи в центъра на "компанията", от която до този час е бил очарован и силно повлиян самият той. П. тогава се солидаризирал с него, поради това, че самият той не е могъл да повярва на суперлативите на ясновидците от тази

компания по отношение на него - възприел ги е като "лъжи" от началото до края, според думите на адресата на това послание. И за двамата приятели било невъзможно да се съгласят, че един Учител може да продължи своята работа в телата на свои последователи, въпреки всички цитати в този дух от Неговите лекции и беседи.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 19
(за "Светото семейство")

„КЪМ БАЩАТА: Острото зрение за Истината те отвори за Царството на радостта. Царството на Радостта те прави Херолд на Познанието; а познанието, което е Познание, прави носителя му очарователен."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 20

" КЪМ МАЙКАТА: А. О. П. Л. С. И. Р. Б. М. Е. Т. И тогава - всичко ще се отвори!"

(Досега още никой не е разшифровал това съкращение)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 21

"КЪМ СИНА: Жив - с окото в душата си. Мой, но, заедно с това, и на другиго. Не е лошо - добива се опит. Този "друг" е също Мой, но не знае. А синът, с детето в душата си, - на път да преобрази "другия", става мост към бъдещето!"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 22

"Най-горещи привети от преизподнята! Тук огньовете вървят добре. Които се опекоха - опекоха;

които останаха недопечени - за друг път. Ха Ноцри научи урока си още веднъж. Понтиецът този път ще се покръсти.

На Майстора - от Чирака Магьосник"

(По всичко личи, че това е картичка до актьора, изпълняващ ролята на Воланд в "Майстора и Маргарита" в Москва по това време. П. ни е обяснявал - нещо, което ние сме го срещали и в автори с тезата на Достоевски, както и в беседите на Учителя, - че елохимът, наречен "Сатана", отново се превръща в "Сатанаил" и отскоро работи в хармония с Бога, изправяйки своите погрешки или изпълнявайки перфектно ролите, в които е избрал да играе "Лошия Герой". В този смисъл, стават ясни и някои от писмата в този материал по-нататък, особено последното.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 23

"Господ изпрати душата си на земята - милостив бе да ме срещне с нея! Христос има истинско съкровище между руснаците - пих от водата му! А Майката Божия не си почива на друго място, освен в сърцето ти - миличка, скъпа, сърдечна, блага, добра моя приятелко, която ми разказа как страдат Учителите от студа на фашистите и как не е страшен студът на фашистите за телата на Учителите."

(Ние сме свидетели на тази среща и чухме този разказ, знаейки за големия посветен Порфирий Иванов в Русия. Някои са го познавали лично и знаят историята му: проповядвал е любов, саможертва, братство, чист природосъобразен живот; помагал е на хиляди хора и ги е лекувал. По време на хитлеристката интервенция е бил откаран с ешелон за концлагер, но по пътя немските офицери започнали да го изтезават, за да се подиграят със святостта му. В зимна нощ са го поливали часове наред гол с ледена вода, но той се смеел и не му ставало нищо. Тогава немците, разбиращи от тези работи, били респектирани и го пуснали да си върви с думите: "оставете го, той наистина е свят човек!")

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 24

"Наистина дойдох от космоса, не вярваш ли? Разказът е следният: "Гратисчията" от Робърт Шекли. Обичаш ли, не умуваш ли много-много, пътуваш където си искаш.

Казваш ми: "Ела тогава де, като не те пускат!"… - Ако дойда преждевременно, промените ще са по-слаби. Колкото повече бавят, толкова повече победата е на Космоса! Ако искаха да запазят повече от властта си, щяха да Ме пуснат по-скоро. Те обаче не вярват, не знаят - а който не иска да знае, губи битката.

А ти си нещо много хубаво в Градината на Мемн!"

Тук се проявява ясно използването на холизатора от Елма в кардинална епоха. От липса на самочувствие, подобни личности обикновено се стремят да се избавят с всички средства от Силата, която си служи с ума и телата им, за да въвежда нови стойности в света. Холизаторите, които днес са повече от един, живеят с извънредно ниско самочувствие (може би именно затова и са избрани от Силата.) Някои от тях дори са склонни да се лекуват от душевни заболявания, но при опити да се подложат на психиатрическа експертиза, лекарите сами стават свидетели на необикновени явления и дори предлагат на холизаторите да бъдат назначени, за да лекуват болните със Силата, която е в тях. Въпреки всичко, единаторът (холизаторът) се разпознава по това, че обикновено не му върви в живота и дори дълбоко се съмнява в естеството на Силата, изявяваща се чрез него - той не може да си представи, че именно той, с неговите недостатъци и премазващи проблеми и противоречия, може да е избран за подобна връзка. И, все пак, когато самите ние сме задавали въпроса на конкретния холизатор, чиито новогодишни картички коментираме тук, как е възможно дори един Миров Учител да е боледувал и да счита Себе Си за "човек с най-големите противоречия в света", х. ни каза само това: "Прочетете "Скромният гений" на Вадим Шефнер и "Името ми знаете" от Морочко. Не познавате ли живота на "сталкерите"?"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 25

*"Обично и мило създание! Леко не е било с тебе, но ти дойде, за да накараш проповедниците да млъкнат. Ти дойде, за да може **той** да се самоопредели. Носиш му печал, но правдата не идва по друг начин. Нещата се поизгладиха, но ти ще се измениш, само когато той престане да бъде язвителен. Нещата са много тънки!*

*А сърцето ти е разкошно, разкошно, разкошно! Повече чиста храна - плюс **онова** условие - и мъката ти ще престане да има причини. Няма "Л" в буквите на милото ти име!"*

Тук става дума за дъщеря на един от най умните хора в Москва, която има проблеми с телосложението си и много страда от това, но Елма дава ключът: тя ще се измени, когато баща й престане да бъде язвителен с хората и когато тя изпълни едно условие, което тук не може да се разкрива - б.п.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 26

"Ти сънува огромното число. После, в съня си, го превърна в една година. Но Онзи, Който ти даде съня, е казал същото много, много отдавна: "През 1984 г. вие ще видите Новото". Разбира се, не става дума за мене, а за Него отново. Ако вярваш в съня си, потърси онази, заради която ангелите отсъстват от звездите понякога. И тогава - ще видиш България! Ако не я видиш по този начин, и да дойдеш физически, нищо няма да видиш.

Обичам Своите Си!"

(П. наистина ни разказа, че в навечерието на неговото заминаване в Москва е бил поканен на музикална вечер в София, в която му цитирали горното пророчество от Учителя. След връщането си в България, той се е уверил в достоверността на цитата. Всичко онова, което ние видяхме в Москва през януари 1984 г. в продължение на три седмици, ни кара да мислим, че наистина тогава Новото се отприщи с пълна мощ именно тук. Но в родината на п. то и подобните му явления се считат за сатанински "козни", за поредните "схизми" от пътя на "правоверните". Холизаторите биват обявявани за "шизофреници, обсебени от много интелигентни тъмни сили".

Ние не знаем и до този момент коя трябва да е била получателката на картичка №7, но от горните думи в картичка №26 става ясно, че в сънародничката ни, получила №7 (ако се е саморазпознала) се крият някакви ключове, неповерени на други.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 27

"Когато телефоните говорят, боговете мълчат! Синхронът на Моите, когато съм сред тях, е абсолютен. Те любят, а Любовта няма граници.

Грамадната ти култура е нищо, в сравнение със сърцето ти! Не зная защо те обичам. Мога да попитам, обаче. - Ощастливила си някого в Памфилия. Не си ощастливила другиго в О. Плащането иде от там и от последвалата верига събития. Но повече не е плащане и затова сега завиваш надясно. Не политическото "дясно", макар и да има връзка.

"Озарението на сърцето носи изобилния и пълен живот!"

Може да се каже, че око не е видяло и ухо не е чуло онова, което идва при тебе. Няма, няма, няма повече да се мъчиш! Моят Печат се възвръща завинаги!"

(Още в първите дни на януари, ние наистина бяхме свидетели как адресатката на това послание се обади по

телефона на близките приятели на п., които го бяха посрещнали, точно в деня на неговото пристигане, след като не им се е била обаждала цяла година! По-късно п. ни съобщи, че негов приятел е получил от нея писмо, в което тя пише, че идването на п. в Москва е помогнало за разрешаването на нейни фундаментални проблеми. В горния текст се вижда типичното разграничаване на двата гласа: духа на холизатора и Духа на Източника. Доколкото знаем от окултизма, при холизацията понякога говори и духът на холизатора (неговото "подсъзнание", според психологията на туземното население; или "свръхсъзнанието" - по системата пришълци като Станиславски.) Апологетите на шизофренията обаче не могат да обяснят защо, когато проверяваме някои исторически или научни твърдения, се оказва, че холизаторът не греши. Дали само "Лезвие бритвы" е единственото обяснение на подобен феномен? Генетичната памет би могла да обясни някои факти от далечното минало, но прогнозите…?)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 28

"Колко е хубаво - когато някой не иска да погине душата му!…

- Непременно ще погине, разбира се! Колко е хубаво, когато някой не иска да погине здравето му - ще погине, и още как! Колко е хубаво, когато някой не иска да погине мнението му - ще погине най-позорно! Може да имаш триста милиона тома на самия Христос - нямаш ли Го в сърцето си, нищо не си.

А Христос е това: като ти иска някой нещо - даваш му. Като те оскърби - прощаваш му. Като го боли - превързваш го. Като плаче - целуваш сълзите му. Като не е прав - не мислиш, че ти си прав. Като пречи на развитието ти - не го пъдиш. Като е от друга школа - не го изолираш. Не иска ли нещо - отгатваш сам какво му трябва. Различно ли е от твоето - мощно се отказваш от себе си. Провалиш ли се заради него - благодариш.

Но тъй като ти си вярна на Словото, ще те въздигна над мнозина. С всяко твое материално или духовно притежание, отдавано без болка и мисъл за връщане, Аз ще заливам сърцето ти с обич и Истина! И когато отдадеш и последното с радост - непременно на вагабонти или много различни от тебе - тогава ще те приема.

Най-важното: не става дума за книги и вещи.

Понеже си чутка към Словото, ти ще успееш. Ти първа Ме позна и тогава, когато се изявих в "Необятното говори". А това струва повече от всичко.

Остава най-мъчното - приложението. Упражненията, които съм дал и ще давам; молитвите, постенето, правилата, вегетарианството, работата над себе си - всичко това е нож с две острия. Те могат да смажат оня, който не може да дава и да прощава.

Но, поради първенството ти - заради вътрешната връзка с Бога и поради това, че Ме позна и сега, - прощава ти се неправилното и ти се дава Моята благословия. Трудно ще приемеш някои от лекциите, но осиянията и приказките ще те окрилят. Не престанеш ли да "скъсваш" с братята и сестрите си обаче, да се обиждаш, не очаквай нищо."

Никой от нас не се колебае кой е адресатът на тази "честитка". Ние всички я обичаме и горчиво съжаляваме, че може би сме били понякога некоректни с нея и със Словото, за което тя държи повече от всичко. Тя не би приветствала и това, което ще разкажем по-долу, нито би се съгласил с

разгласяването на такива епизоди самият п., но ние се считаме за длъжни пред поколенията да бъдем изчерпателни. Апостолите на Христа са оставили послания; някои от нас допускат възможността и сега да има апостоли, и сега да има послания - в противен случай, Учителят не е очакваният от всички Миров Учител. А послания, които се покриват с дела, са нещо повече от послания. Същото знаем и за древните апостоли. Сам Учителят предупреждава на стотици места в своите лекции и беседи, че до края на този век в славянството, в бялата раса и особено в България ще се преродят и въплътят всички напреднали синове и дъщери на човечеството, всички адепти, светии, апостоли, пророци, гении на миналите векове, за да ни подготвят за влизането в Шестата Раса. Това означава, че те отдавна вече трябва да са между нас и да работят - съзнателно или свръхсъзнателно. В "Агни йога" е казано: " В този век учителите ще дойдат помежду вас като приятели". Ние много добре знаем, че XI дом в астрологията е дом на епохата на Водолея, на Учителите, учениците и приятелите.

Знаем за случай с лицето (до което е отправено анонимно горното послание), когато то е било на границата на самоубийството. В момента, когато вдига чашата, за да изпие отровата, звънва пощенският раздавач и носи писмо от п. от България. Писмото съдържа неща, които карат получателката да изхвърли отровата през прозореца и да уреди светкавично заминаването си за България. Това, че там събитията не се развиват точно в духа на писмото и представите на адресатката е нещо крайно сложно, на което холизаторите се подлагат понякога от Елма и то е много мъчително: обещанията и прогнозите, които Той е дал, но в един момент решава да измени или отмени. Това кара понякога единаторите да прекъсват контакта си с Него с години. Но ние вече знаем от някои материали, че това е стратегия на Диктуващия, за да отклони холизаторите от ролята на публични ясновидци, както и публиката - от стопроцентовата си вяра в тях, тъй като всеки в епохата на Водолея трябва да се свърже с Бога лично. Пред очите ни се осъществява прогнозата на Учителя: в този век Христос ще бликне на много места, в много животи и съзнания.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 29

"Оправям пътищата ти, защото си невинна. Всеки, който обича приятелката ти, е невинен. Само едно се пази да не правиш - поколение. Каквото било - било; от сега нататък ти си майка на души. Това е много по-велико и примерът на твоята приятелка не

е закон за всеки. Да се помогне на един гений, на един апостол, на един Ученик, е много по-велико майчинство, отколкото раждането на обикновени деца. Ако твоята светла съименничка роди благословено дете, то е по най-висше усмотрение; ти обаче си призвана да родиш душевен мир и плодоносен подвиг у хора, които са вече зрели, израсли. Не се страхувай от мисията на цвета ти - доброто може да се върши навсякъде. Бъди много щастлива и неудържима от сега нататък! Проучвай Новото, което слиза."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 30

"Постоянството ти не се зачита. Болестта иде от него. Постоянство в "раздвоението" е по-добро от постоянство в стария път. Това, че окалват Бога и свободата, не те оправдава да бъдеш злобен. От най-горе идва светла струя; ти си поумен от мнозина и работиш с нея. Обаче участието в световната мъка е първото изискване. Превръщането на мъката в страдание - второто. Превръщането на страданието в благодарност - третото.

Чистотата не е в съобразяването с масата, а в самоопределеността. Самоопределение обаче не значи откъсване от грижи за другите. По-истинска е саможертвата от упорството. Ти можеш - трябва само да престанеш да мислиш за себе си. При всяко усилие в тази насока, ще ти се изявявам ***лично****!"*

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 31

"Когато долината поеме всички напрежения, престава да бъде долина. Когато върхът загуби основа, престава да бъде връх. Аз те обикнах - кой съм, ти разбра. Всичко, всичко, всичко трябва да поемеш именно ти! Безграничната ти милост струва само с една своя мъничка капчица, повече от всички Хималаи на вселената и супервселената!

Имам специална молба към теб - много тихо, но твърдо носи пострадалото близко създание на нежните си и мощни плещи. Ти си необикновена - обикновените търсят планините. Ти си Моя; немоите търсят почивка от конфликти. Но има и Мои, които са страшно изморени. Нека бъдат свободни - поеми товара!"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 32

"Сега пояснявам: знакът има и по-тънко значение. Предупредих те насън, че ще пратя тълмач - и ти го позна, защото си Моя възлюбена от векове.

Посланията на ултравселената са най-важното сега.

Разположението на точките е съзвездие, от което идваш. Потърси го в звездния атлас. Там Бета е звездата Зоин. С нахлуването на спомените за нея, съответната точка ще се оживи. Когато откри-

еш рефлекторната й половина и я задействаш силно, ще ти се явя отново.

Чакам с нетърпение срещата ни и в тялото на побратима ти. Обеща да го водиш на още свети места."

(Въпреки нашето становище, че истинската църква е вселената, човешката душа, човешките добри взаимоотношения и телата ни, обясни ни се, че п., приближавайки се с тази, до която е адресирана анонимно горната картичка, към една църква в Москва, е усетил силно неземно ухание и се е спрял поразен, с думите: "Това е действаща църква!" - в смисъл, че там има живи небесни сили. Тя потвърдила, че така се говори за тази църква.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 33

"Пак се връщам на онова растение, което беше обект на тълкуване. Шест дни последователно, в кипнала и поизстинала изворна вода - по една супена лъжица. Почивка два дни - и пак шест дни. Има смисъл, ако се редува с пшеница - най-добре сварена или покълнала. Лошото ще се намали. Нека последните ми съвети не се приемат като задължителни - ако ти е приятно, само тогава го направи. Може сутрин пшеница, след обед - клюква; или обратно.

Един кораб с близка душа често те посещава. Не може още без кораб, но и това не е малко. Той ти се моли за нещо, което досега не направи. Има стихове в евангелието, които трябва да се изпълнят буквално. Ласкаво те нося към пределите на нови опитности!"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 34

"Тази година не се получи - мишките отнесоха и твоя адрес. Но с нас е бъдещето. Моля те за съдействие - ще правим филм в Хималаите. Сценарий - по Пенталогията на В.И.Крыжановская (Рочестер). Само че ще има още пресявания на човечеството. Който оцелее - той да организира снимането.

Хармонията постепенно ще те овладява. Прасатвичното е много силно в теб - не сблъскваш противоположностите. Дай пример на приятелите с широтата си."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 35

"За богомилството още няма най-автентични данни. Бих ти посочил извори, които са уникални. Не е трудно да се открият такива и в Русия. Потърсете около Псков. Има и на север. Ако решиш да се съсредоточиш навътре в себе си, ще видиш всичко сам. Способностите ти са големи. Циркът не ти подобава - ти имаш космичен произход.

И, все пак, ще има и пратка от тук. Съгласи се да работиш за филм с богомилска и съвременна тематика. Една душа във Франция ще поеме материалната част. Проследете бившите богомили в акаша - къде са сега. Много хубав филм може да стане."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 36

"Ще си платиш със загуба на всичко! Ти поначало губиш нещата, на които много държиш. Не е лесно да се махне човек от полето, където се борят за кокала. Бях ти подготвил изключителна среща, но се отлага. Трябва да си поправиш грешката. Преди можеше да се мине само с част от имота, но сега се иска да подариш целия и да останеш на улицата. С това ще изкупиш вината си. А имаш толкова удивителни качества! И имах толкова много да ти казвам и давам!"

Тук става дума за московчанка, която се срещна с представители на истинското Слово, но продължи да участва в ложа, която се занимава с черна магия.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 37

"Има защо да ми подаряваш неща от Вечния Изгнаник. Той и сега е на земята - и в не по-добро състояние от преди, потънал в своите "търсения и размишления". Поначало, всеки защитник на унижените и оскърбените се явява в епохи, когато предишните революционери са се въплътили като властници или нещастници, за да опитат на гърба си плодовете на пролятата кръв.

Интересно, Достоевски говори за светлата мисия на България!

На теб показаха ли прогнозата за октомври 1984 г.? Промяната стана в Индия - това малцина знаеха предварително. Но Индия е основен

токоизправител на планетата - затова се започна от там. Руският март е само следствие от индийския октомври. Само вие можете да измените сроковете - зависи дали сте единни или спорещи."

(Ние още веднъж сме удивени от пророчеството за "руския март", което се изпълни (смяната на Черненко с Горбачов). Съхраняваме и едно писмо от п. от март 1984 г. за това, което стана през октомври в Индия - предсказание 7 месеца предварително. Елма, от 1972 г. Насам, продължава традицията на Бялото Братство да прогнозира лични и световни, събития. Така, в писма и документи, пазещи се на различни места - включително от държавата – Той предсказа отдръпването на френската и италианската компартии, въвеждането на принципа за ефективността и качеството превръщането на тезата за частната собственост в идея за индивидуалната и микроколективната инициатива (принципа на самозадоволяването, градинарските колективи, приватизацията и пр.), мерките за въвеждане на антиалкохолен режим (при условие, че се елиминират социалните причини за алкохолизма, пушенето и пр.) - и някои други събития. Той, например, даде указания (имаме ги в писмен вид до българка, която замина в командировка в края на февруари 1985г. в Москва) за предстоящата промяна там през март, припомняйки казаното в 37 послание и добавяйки, че там, където стъпи български крак, фундаменталните промени са неизбежни и незабавни. Така стана и предишната промяна (Андропов – Черненко).

Ние, които регистрираме всичко това, не сме само руснаци и имаме своите основания да се гордеем с историческите и космическите мисии на своите етноси. Но преклонението ни пред древна, средновековна и съвременна духовна България е дълбоко и искрено, тъй като именно "оттам са излитали през всички векове Орлите на човечеството" (според израз на украински писател в посвещение на своя книга за п.). По същия начин пазим и прогноза на Елма за подобряването на нещата в социалистическите страни, начиная от март тази година.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 38

"Тишината на твоята душа е Христова сълза! Молитвата ти се чува по-далече от супервселената! Остава само едно: сълзата да се превърне в усмивка. Христос не е бил постоянно скръбен - напротив, Той

е винаги жизнерадостен и весел. Скръбта Му е много дълбока, но скрита.

Феите ти завиждат за финеса и високата култура на душата. Целувката на Мъдростта се разлива като тръпка по тебе - и вече измества спора. Ти узря!"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 39

"Трансформация става само с такива интелигентни и смирени духове като теб. Твоята научна основа е важен фактор, за да се ориентираш към Този, Който не търпи безлюбие. Истината обаче изисква повече, още повече самоопределеност.

Цялото се разпознава по това, че не обявява нито една част за "дяволска". И вирусите са необходими, и вампирите, и божествата на болестите. Цялото уравновесява. Лошото отива там, където има спор и посегателство над чужди истини.

Смирението и кротостта ти са оценени. Космосът те записа вече в Книгата на Отлитащите. Ако се задейства вариант "унищожение", ти не си от тия, които ще останат на покрива или в мелницата.

Защото, най-после, Ме позна!

Още една удивителна душа около тебе може да слага трапези!"

(Ние, класическите и съвременни великоруси, твърде добре познаваме предимствата и недостатъците на православието, което е спасило и удавило толкова много души. Но клерикалните (и мистиците) - колеги на нашия клир във Ватикана, - още по-добре от нас знаят как изглеждат

оригиналите на Стария и Новия Завет, и на апокрифните евангелия. Те ще обяснят, може би, един ден, кои стихове са зачеркнати и кои - превратно редактирани и тълкувани. Дали Христос е казал, например, че ще дойдат мнозина да говорят от Негово име, та да могат да погубят и малцината, които са останали верни; и ако го е казал - за кои точно го е казал; как може да се тълкува твърдението Му, че има овци и от други кошари, за които Той трябва да се погрижи; какво би могло да значи, че ще изпрати Духа Си, за да ни припомни всичко и да ни научи на всичко? Това, както ние се убеждаваме постоянно, е извън компетенциите на официалната и ортодоксалната религия.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 40

"Медокс, Медокс, не ти ли стигат 30 години зъзнене, 57 години шизофрения и 18 години правителствен пост?! Защо сега дойде пак в Русия да слагаш микрофони по домовете на праведниците и да ги гледаш и подслушваш от коли?

Осъзнай: 4 фрактури и 5 най-тежки рани! Косите ти ще побелеят за три месеца! Хората няма да ти донесат и чаша вода! Никога няма да ти простя за дружбата с Дантес! Прагът на пъкъла е пред теб.

Надежда? - съжалявам, никаква! Милостта Ми е безгранична, но изключва упоритите и тъпи предатели. Ти и на това ще се изсмееш. Нищо. Пилците се броят на есен (цыплятам осенью счёт)."

Медокс е историческа фигура - представител на черната ложа по времето на Пушкин, главният цензор, таен полицай и сатрап на царското правителство. Той е пратил много истински синове на Русия на бесилото и в каторгата. Именно той е скроил убийството на Пушкин чрез Дантес. Явно той сега се е преродил и в момента играе същата роля. Със сигурност Елма го идентифицира, че е един от присъстващите в групите около българския гост през януари 1984; или, ако не се е показвал там лично, то е наредил и провел наблюдението и подслушването чрез свои хора и техника. Това

става очевидно от опитите п. да бъде пратен в Сибир или направо унищожен, което се осуетява от Елма с навременни предупреждения. При връщането в България, тамошната "Държавна сигурност" арестува нееднократно п. по нареждане на Московското КГБ и иска да го съди публично, с широка разгласа по медиите, а после да го изсели, но Елма предотвратява и това.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 41

"Нежно създание на Трите Вселени! Няма истина, по-чиста от тебе; няма обич, по-жива от тебе; няма любов, по-ясна от тебе! Щастието има само едно име:...! Хубостта има само едно име:...! Животът има само едно име:...!

*Браво, щастлива майко на много далечна хипервселена! Трудно се ражда Новото на земята - **това** исках да кажа с болките ти. Пред теб сега е нов свят - хипербожествен. Трябва злото да си отиде от тази планета. Много Прародители на нови епохи полагат основи на Промяната само чрез най-тежко страдание: мъченичество, рани, изтезания, разкъсване, смърт. За вас избрах най-тежкото: раздялата. Онзи, който те обича повече, отколкото Бога и небесната си родина, преживя най-страшното на земята: раздяла.*

Разберете, о чисти деца Мои възлюбени: ако бях ви събрал веднага, нямаше сега и братята ви да се готвят за космически празник. Подвигът ви, равен на гилотина, увенчава края на Кали Юга. Мъката ви, равна на разпятие, просветва и в най-далечните ъгли на холивселената! Ако знаеха мъчителите ви, о,

ако знаеха… Не биха пуснали любимия ти да направи нито крачка навън от теб още тогава..."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 42

"Случайно ли се здрависах с теб с такава любов още в първия миг? Случайно ли ти ми държа такъв тон, когато закъснявах? Ти правилно укоряваше - срещата с вас имаше историческо значение. Ти укоряваше, всъщност, моето минало. И хубостта на Трите Вселени - Чистотата на Живото Съпричастие - аз срещнах помежду вас, а не другаде. Нима тя не оставаше понякога в твоя дом?

Не се ли каза, че те очаква възход? Сега и аз казвам: усилено се подготвя място за тебе. Шансът е повече от голям. Храни само онова, което носи нежност и истина."

(Още едно от смущаващите единаторите явления - в информацията тук Елма се идентифицира с човешкото ниво на приемателя на Словото и делото Му.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 43

"Победител не си. За това са нужни още неща. Животът не е принудително рискуване с енергиите. По принцип, ултравселената вика само щастливите - само ония, които са Деца, а не нападатели. Без понятието за Защитно Поле нищо няма да стане. А Защитно Поле произвеждат само ония, които са Мои. Не трябваше да става дума за

съюз, без да се защитят чистите. Работата ти не може да бъде само диктат. "Ако не станете като децата…" - знаете Първия Закон.

Сега ти казвам: дали си прав или не, това ще се види много скоро. Българите имат една поговорка: "Колкото си прав, толкоз да си здрав!" Грамадната ти воля и свръхинтелект изискват равностойно сърце на везните. Изискват още да разбереш на кого точно ще служиш. Обаче, минеш ли на страната на Доброто, ти поверявам звездна флотилия. Битката започна!"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 44

"Нека и през тази година дните ти да светят все по-ярко и по-ярко, както пожела на майка си през миналата! Удивително нежно и мило зайче, пращам ти топлия полъх на радостта! Съзряла е душата ти за красота. Расте нещо прелестно в тебе - имай го за съкровище! Трупа се безценният опит на бъдещето; опитът на миналото е за обикновените хора. Тъй бистро ще потече в тебе музиката на вълшебните вълнения! Сложи тръни около себе си за самоуверените. Разтвори обятия за твоите побратими от приказките. Чистотата ти няма предели - целувам те! Когато минат години, ще летиш заедно с нас.

Помниш ли полето "наири"? (виж. Приказки за цветята, незабравка.) Ти беше дух на нежността и поезията там! Моля те, припомни си. Живей както чувстваш, чувствай както искаш, искай, както тревата копнее за слънце. Ако ми напишеш писмо, ще ти отговоря, миличка!"

Това момиче проявява необикновена интуиция, когато написва писмо на п., без да знае за горното лично послание до нея, че копнее да се срещне с Моцарт и в този живот - а Моцарт в момента пак е тук и е един от общуващите с Христа не само с музика, но и чрез осияния, възнесения и явления.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 45

"Приятелю, съжалявам, ако си имал неприятности заради мене. Аз съм ти задължен с няколко образа на твоето вдъхновение, но полските мишки отнесоха и тях. Има вероятност да ги върнат, не е безнадеждно. Там отидоха неща, които, като твоите, излъчват супервселенски, хипервселенски, холивселенски честоти! Странни са неандерталците и много раними, когато отмъкват радиоактивните ни припаси в пещерите си… Добре за ония, които са вече в Пътя - за тях нашите материали са само акселерация. Но за тъпите и най-невежите те са смъртоносни, понеже ги мислят само за купища хартия и ленти. Ти знаеш какво лъчение е натрупано в тях от нашите полети. Ние сме стара цивилизация и сме имали такива случаи по много планети. По-рано ги изгаряха, както изгаряха и нас по кладите, а за такава смърт мечтае всеки Войн!

Ти си виждал в духа си какви коридори правят светите обители нагоре, към супервселената. Хилядократно по-мощни коридори излизат към ултравселената от кладите, от всяка мъка и всяко изтезаване на наши, от всяка въздишка на Пришелец пред вида на Старицата с Везните! Така че, рухването на всяка подла династия си го осигурява самата тя - създавайки коридори от виделина, яснина (Още една прогноза за рухването на съветската империя, което се считаше за невъзможно - б.п.). През тези коридори нахлуват Нашите. Планетите се заселват с други новородени. Те не приличат на бащите си. Сега обаче Вещицата се изхитри и създава в противовес нови хора - кантарни килограми, с които да ни мерят! Повечето от тях са с мустаци - последната униформа. Събужда се хитлеризмът – приликата е поразителна. Фрицовете пак плъпнаха, преродени помежду нас. Те са въоръжени с тъпота, наглост и дебелоочие. При провал, те се кълнат в децата си, че не лъжат, а са лъжци до мозъка на костите си.

На теб - тотвселенско и хипервселенско причастие!

Летели сме, летим, ще летим!"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 46

"Ти ме взимаш за един от вашите, а аз тебе - за един от нашите…

Много тънка стратегия: цялото ти послание до мен попадна сред полските мишки. Там решиха, че трябва да съобщят на къртовете. Къртовете решиха да те ограничат, а с това включиха Програмата. Къртовете не знаят, че са в клетка и ние сме ги дресирали да настъпват педалчета. Понеже са слепи за слънцето, искат да се женят за Палечка (Дюймовичка), без да я пускат навън от дупката. Спомни си за нашия първи пилот Ханс. Той описа в своята приказка как къртовете не пускат Палечките извън дупките.

И така, къртовете се готвят да използват Палечка за своите цели и не пускат робинята си на въздух и слънце. Но Палечка отдавна е открила "мъртвата" лястовичка. Отдавна я е съживила с топлината на телцето си. Докторът не е никакъв Доктор, а Командир флотилия! Той е съживил мощните криле на Лястовичката и те вече пърхат от нетърпение. Тя знае:

"На берегу красивого голубого озера, посреди зелёных, кудрявых деревьев, стоит Старинный Белый Мраморный Дворец. Виноградные лозы обвивают его высокие колоны, а наверху, под крышей, лепятся ласточкины гнезда. В одном из них и живет Ласточка, которая принесет Дюймовичку (Палечка)."

Не знаят къртовете, че натискайки тъпо и упорито педала на затворените врати, те включват могъщите космични централи на Програмата."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 47

"Ти ограничаваш - и по този начин губиш. Ти не даваш свобода на съпругата си - и затова тя ще си отиде. Чистотата ѝ е доказана - написана е със златни букви в Книгата на Ултравселената! Как си представяш ти чистотата - това е отделен въпрос. Цигулката не може да свири дует с тъпана - това е невъзможно. Е, в циганските сватби се случва, но ако ти си пиеш ракията, твоята робиня не може. Ако ти ревнуваш - причината за раздялата е ясна. Всеки милиерг ревност произвежда милиони килоергове бягство. На всички свободни звезди и планети бракът е договор за определен срок. Той изтича в секундата, когато единият от двамата повдигне очи с укор.

А ти съвсем не си лош човек. Поначало, лош човек няма. Лоши са само "антророботите", които съм пуснал помежду хората, за да ги изпитвам и възпитавам. Те приличат досущ на вас: пишат, рисуват, ходят по конгреси, управляват, говорят по телевизията… Те имат, освен физическо, астрално и нисше умствено тяло, така че не можете да ги различите по нищо. Много тънки белези има: например, нямат благост на погледа. При опит за имитация, той става мазен, лицемерен, тартюфски, но благ - никога! Благостта означава будическо тяло, а те нямат такова. Или честност на погледа - това е импулсът на причинното тяло. Имитирайки честност, антророботите добиват студен, остър поглед - казва се

"стъклен". Нито могат да имат вдъхновен поглед, понеже мислят за себе си. Вдъхновеният поглед е израз на развито атмическо тяло. Антророботите го имитират с поглед, който издава фанатизъм от сто километра - или най-чиста параноя.

Най-яркият белег на антророботите е, че не могат да прощават. Следващият белег - не могат да дават свобода. Третият - не могат да раздават любов.

От смесването на истински хора с антророботи обаче се ражда Великата Космическа Драма, в която участвате всички. Самоопределянето на Моите е кулминацията на тая драма. Опитите на Моите да изпълняват ролите на антророботи - това е вече комедията… А малцината, които преминават изцяло на страната на роботите, проваляйки кълновете на своите безсмъртни тела, създават Космични Трагедии.

Целият космос е аудитория, зрителна зала!"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 48

"Ти проумя веднъж, в един светъл миг в изворните планини, че да отдадеш бисера, който не искаш, значи да постигнеш яснината, която искаш. Още чакам фотографията на удивителния образ. Много тъжно нещо е тази планета: женят се само за едного… За мен сега не е тъжно, защото намерих Абсолютния Диамант, но ако не беше той, щях да ис-

кам да се женя за всички ви. А тъгата ми по тебе понякога ме е разкъсвала много силно: страшно много съм те обичал. Не подозираше, нали? Много те обичам и сега - защото при мен нищо не преминава."

Според признание на всички холизатори, подобен род диктувания на Елма най-много ги разколебават. Първо, те не приемат възможността Бог да влиза когато си иска или да присъства постоянно в отделното същество, преживявайки заедно с него всичките му лични драми и възторзи. Естествено е тогава да говори и от нивото на отделния индивид. Те са забравили или не знаят постулата на Учителя, че всяка истина е само тогава истина, когато е едновременно субективна и абсолютна; аксиомата, че Бог ни обича не само универсално, но и чрез отделните хора; че цялата вселена прекъсва за миг работата си, когато усети че някой е обикнал някого - за да участва цялата в тази любов, независимо на кое поле е реализирана: на физическото, духовното или божественото; че Любовта е Любов - т.е. единственият синоним на Бога, - независимо от това към кого е насочена: към единичното, особеното или всеобщото; без значение как се изявява: като стремеж, като чувство, като сила или като принцип - или като четирите едновременно.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 49

"Защо не дойде тогава на Каломенская? Болна ли беше, наистина?

Пред утрините на твоята мъка, скърбя заедно с теб. Трябва да бъдем заедно сами - нещо ми казва, че трябва! Усетих, че те обичам. Необходима си ми като самия московски въздух - сладък, грамаден, космичен и съдбоносен за мене като живот, като смърт!

Дали ти не си онази, която е близка с Цвете-то на Трити Вселени?

Ако си ти - обяснявам си защо те възприех като дълбочинна, като скръбна и поразяваща, сладка

тайна. Ако си ти, тук има още едно послание за тебе - познай го!

Онова, което те измъчва, ще си отиде! Бледността ти ще се превърне в свежест."

(Излишно е да коментираме, че с труд спасихме този род картички от ръцете на п., когато дойде отново в Москва след години и искаше да ги унищожи - не всички картички бяха раздадени, защото не знаехме на кого. Съжаляваме, че понякога си позволяваме да критикуваме холизаторите, но те са извънредно упорити в бягството си от Контакта с Христа, т.е. от идентификация на Диктуващия с техния собствен глас на хора, които имат човешки чувства към конкретни обекти. В текстове като горния, те убедено мислят, че това не е Елма, а тяхното подсъзнание.)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 50

"Олтарната ти стая ме чисти и досега, когато съм в нея. Трите ти мили деца и четвъртото се носят в хималайското съновидение, неопетнени като самата тебе. Святослав идва - и пак си отиде: ти търсеше него, а той търсеше нас. Трима и още много пъти по трима преди него идваха от Химават - да търсят корените му в Рила. Нито един от тях още не е допуснат. Стремят се и знаят по-добре от всички, но сега критерият е много висок.

Въобще, Влъхвите от Изток обикновено първи узнават - и идват обикновено по трима. Поднасяйки даровете си.

Многото портрети не могат да пропуснат влъхвите до Единствения. Това казвам и на онзи, когото ултравселената докосва с крило от молба. И той има олтар като твоя."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 51

"С теб случаят е по-друг. Множеството портрети при теб са заменени с множество елитни представители. Приеми, че тези послания, преписани последователно в отделен материал, могат да бъдат Обединяващото Звено. Ти си прав: единен център е нужен - особено за Русия. Бори се за него с цялата си могъща енергия; прониквай навсякъде с мозъка си, отдаден на Цялото!

Онези, които ти отнемат усмивката, ще станат приятели. Които не искат - и за тях има място в космоса - само че по-тъжно.

За майка ти си спомням като за музика!"

Тук "бори се" е надебелено, защото е идентично с името на този, за когото е картичката.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 52

"Ти си голям артист - и серафим по еволюция. За един мой приятел, ти каза на едного: "Тук, при мен в момента, се намира един изключително красив човек!"

Така и не се получи рециталът тогава. Твое-то присъствие, с една от творбите ти тогава, не можа да целуне душата ни.

Тъга ме обзема, когато си помисля, че крад-ците на свобода ходят по къщите на ангелите. Но ангелите трябва да общуват с всички, понеже крад-ците не са още страдали. Ходят ли по-често с някой ангел, имат шанс да се преобразят.

Тик-так, тик-так - напредва времето. Прочети "Вино от глухарчета".

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 53

"Майко на Мария, привет! Ти видя неща, които можеха да те подлудят. Ти преживя неща, които преживяват на възраст хиляда години.

Прат. Ом. Токх. Хостон!

Божествена си, като всички майки на божества.

Това ти казвам: една цяла нощ искам да стоя на колене, със затворени очи, пред тебе. И да горят свещи.

(В момента отвън изгърмяха.)

"Ето, и те потвърдиха това!"… - обади се Дон Хуан…"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 54

"Предай ключовете! Властта ви се свърши. Пред портите на Новия Йерусалим става смяна на караула. И твоята бледност не води към хубаво – изстрели не се разрешават!

Ясно, системно отстъпвате. Може сега да ликуваш, че повлече Митичната Щука към дъното. Това е, само защото нещата получиха определеност. Но Щуката е свободна, както и ти си свободна. Защо, защо, защо вие, жените, не можете да разберете това?

Исках да проникна в тебе с приятелство - ти бе стена. Но аз ти направих услуга - направѝ ми сега и ти! Сега ти си "сигурна" и това не е лошо: повече "законност", повече "щастие", "семейно гнездо"…

Не! Няма да трае твърде дълго.

Ако не можеш да Ми върнеш услугата от любов, направѝ го от страх. Мога да ти отнема Щуката когато поискам! Повярвах в силата ти - употреби я сега в Моя полза! Тури в действие мощното си оръжие, за да свия най-сетне и Аз гнездо. На тебе това нищо не ти струва. Нещо повече: това е гаранция, че ще задържиш Щуката малко по-дълго. Много добре знаеш защо.

Ти държиш Щуката, но и тя има власт над тебе. Не случайно ѝ отварям пътя нашироко. Нейните заповеди съвсем скоро ще станат по-силни от твоите. Затова - помогни и на мен! По заповед на Щуката - и по моя молба…

А затова, че не се контролирах тогава, отиде един наш самолет. Длъжница си ми.

(Отново смесване на личността на Диктуващия с тази на приемащия - типично за много от Новогодишните картички. Елма слиза на нивото на някой, който има нужда от помощ... Колкото и да е странно, това е едновременно невярно и вярно.

По разказ на п., на 14.III.1985г. сутринта - деня, в който са си назначили среща със свой добър приятел, последният е чул в стаята си следните думи: "МИСИЯ: СМЯНА НА КАРАУЛИТЕ" - СМЯНА НА ЧАСОВИТЕ". На срещата п. е имал намерение да запознае този приятел с горните текстове. Подобен случай е имал сам той на 9.IX 1982г., когато, в 4 ч. сутринта, чува ясен глас: "Анри Поанкаре!" Заспива - и след три часа и половина го събужда същият ясен и категоричен глас с думите: "Енрико Ферми!". На 12 септември, в 10 часа, той с изненада открива в съветската книжарница, че е излязла биография на единия учен

(А.Тяпкин, А.Шибанов - "Пуанкаре", М. МГ 1982.) Тази книга го потриса, без да може да намери обяснение за това. Ние още не сме могли да разберем попитал ли е Източника как ще обясни този случай. По-късно той ни разказа поне за това, че Поанкаре се е преродил в един негов много добър приятел, който е правил дисертация за Поанкаре).

Относно израза "няма да трае твърде дълго" се получи потвърждение - раздялата на Бледоликата с Щуката стана веднага след горното послание, въпреки че и те не разпознаха кои новогодишни картички са за тях....)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 55

"Ако знаеше какъв съпруг имаш, щеше да летиш, а не да го гледаш накриво. Измъчена си, зная, но бъди по-велика. Защо на ангелите винаги се падат роптаещи съквартирантки?

Повече широта, повече любов, повече съ-страдание! Толкова много исках да видя усмивката ти - всички ли сте убити?

Но - няма такъв закон: някой да живее само за близките си и да е усмихнат… Така че, не те укоря-вам.

Един център на милиарди, който подготви Победата, трябва да има достойна съратница. Знай, че на такива животът се продължава с усмивка. Ко-гато сте недоволни от тях - сами ускорявате раздя-лата.

Нежна и фина е душата ти, не е за този свят. Другояче си представяше ти живота си.

Сега много внимателно ме изслушай. Просто и ясно е: една чувствителна душа, която ще загуби всичко, което й е останало, има шанс да спаси поне

душата си. Тя може и да не остане на улицата. Тя ще ви даде апартамента си, а сама ще дойде във вашата стая. Това е последният й шанс. Тогава ще си помисля: може и да я срещна с онзи, когото очаква.

А ти започни с най-главното. По всички разумни планети, майките си правят взаимни програми. ***Това*** *значи приятелски, братски живот! Всяка майка и всеки приятел си имат часове и дни, посветени на бременните, кърмещите, майките, децата; на болните, изоставените, самотните, старите. Но непременно в този ред: ако всички бременни, които познавате, сте подсигурили с необходимите неща и грижи, тогава разпределяте време и хора по кърмещите - и т.н. Всеки от тях има списък на стената в къщи какво му липсва, кои са насъщните му грижи и проблеми. Отивайки някъде, дежурният действа по този списък.*

Ако живеете така, в самия ваш дом ще идват и ще помагат. А вие ще имате много дни, напълно свободни. И мъжете ви ще станат по-активни в природното, земното...

Тогава, като се срещнем пак, ще ме прегърнеш буйно и ще ме целунеш - ще видя усмивката ти!"

(Без да знае и до днес за тази картичка, адресанткатa й е изпълнила спонтанно част от прогнозата през 1992г. - усмихнала се е топло на п..)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 56

"НА АРАКЧЕЕВА"

(дадено като заглавие на едно стихотворение от Пушкин):

Привет, Аракчеев, как си? Как вървят нещата? От много време не мога да се нахваля от тебе – славно пипат твоите момчета! Подмяна на батериите - редовно. Горивото - в изобилие: тютюн, столичная или там, различните запазени марки - според модела…Ти не се безпокой - няма да се изключват още централно. Нужни сте ни още. За нещастие, много истински хора се оказаха с хлабави спомени. Тренирай ги както знаеш - без никакви скрупули! Пределно напрежение на твоите момчета - с мустаци или без мустаци… Сега предаванията са денонощни, целият космос гледа до припадък само нас, както никога. Поведението на всеки човек от тази планета е сега на екраните навсякъде, без изключение.

По-рано те мразех до дъното на душата си, не знаех, че си наш. Извинявай. Аз зная как да се реабилитирам пред тебе."

(В последните обръщения отново е явно слизането на Елма на равнището на холизатора - или допускането от Негова страна да говори и сърцето на тръбата му от своето ниско еволюционно ниво (бил е способен да мрази). Това обаче вече не само не ни озадачава, но и задълбочава още повече обаянието на този странен и уникален Феномен).

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 57

"Мило, топло и нежно създание! Ти отрано познаваш звездите на Кавказ. Как искам да видиш и звездите на Рила!

Пращам ти един много красив сън - разкажи го на татко си. Мисля, че ще бъдем големи приятели с тебе."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 58

"Юнак си ти, Нарзиел! - така те наричахме във Флотилията. Имаш баща за чудо и приказ, радвам ти се знаеш ли как!

Щастливи са родителите, които могат да имат такова прелестно момченце вкъщи! Ти си стар боец. Този път ще те науча да преминаваш през себе си - направо в площадките на враговете. Имаме още толкова много работа…"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 59

"Здравей! Откри ли ни през тази година в Кавказ и Памир? Похвални са експедициите ти за НЛО - "ние сме на всеки километър"…(рефрен от песен към бълг. филм.)

Песните обаче ти подействаха, нали? Пееш ги, без да си ги учил - защото ти си от Центъра! И тя каза: "Аз нямам време да събирам около себе си случайни хора!"

Заедно с едного, който е мироздание от вътрешна светлина и пропаст от мъдрост, вие сте ми надеждата в Русия; както и онзи рус приятел, в който мощ и нежност дивно преплитат клони... Когато убедя Аракчеев да ви пусне на Рила, каня ви

на далечни полети.

Ти обаче трябва да проучиш Словото, а Червената Шапчица - да помисли какво е нужно на една Мушица."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 60

"Твоята и моята "скалà", където се приземихме напоследък, се различават само с една буква (става дума за България и Балкария – б.п..) Има още една "скала" на тази планета, но по на изток. Обаче моята е старонагънатата и затова не е Козирог деканат Телец, нито Козирог деканат Дева, а Козирог деканат Козирог.

Прекрасно обучаваш летците! Мечтая да посетя родината ти. Всъщност, аз съм я посещавал не веднъж, но физически - не сега.

От предните постове съобщават: нашите пристигат! Няма никакъв шанс имитантите да останат. Това е то "кози" и "овце" - разделението приключи. Централно ще се изключи енергията, която подхранва "козите". Те мислят, че не знаем централата им и затова още приемат нашите батерии - за "маскировка".

Ти научѝ паневритмията - ще ти дотрябва. На теб мога да говоря и за суперевритмия, ултраевритмия, хиперевритмия, тотевритмия, холевритмия. Понеже си от старите летци."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 61

"Благодаря за богатата библиография. И нея отнесоха полските мишки. Това, което установяват последните конгреси, е мощна крачка напред. Не е шега работа Козирог деканат Козирог. Новото се изпробва, рано или късно, в Кавказките владения; претенциите за суперкачество на духа - в Хималая; но Орфей пази Еталоните. Орфей, Боян Магът и Учителят проверяват всички останали.

Не възприемайте това като териториален окултен шовинизъм. Просто, всеки орган си има специалност. Тук е черният дроб, т.е. "пъкълът"! Тогава орлите на Кавказ ни ядяха черния дроб, защото те проверяват Прометей. Старото и Новото Балканите ги пускат, но има и взаимопроверяемост.

"Бацилис Булгарикус" е бял и носи безсмъртие. Аргонавтите търсеха Златното руно при вас - и така е. С Кавказ се образува Триъгълникът, но само ако има възвръщане към Най-Старата Планина. "Стара Планина " е Рила - обърнали са названията. Балканът е вярното - "балконите" на света. Той е също и един гръбнак на света - Козерог. Сент Ив д'Алвейдър видя Агарта под Рило-Родопския масив.

*"Орѝсе" - **това** е призивът на Пенелопа. "Одисей" е преработка. А "Орѝсе" иде от "Òрис" - съдба. То е подобно на "карма" или "кара" - или "карам" (принуждавам), "карам се"; но "карà-" е модификация на съдбата в кавказкия ареал ("черно"). "Дхарма" пък е*

кабалистичен съвибрант на "Бхарат" – велика Индия. Значи, Шешу продуцира амрита, Кавказ - златното руно, а Рила - минералното тяло на човечеството. Това са трите основни субстанции на Козерога.

Припомни си и подвига на Хипермнестра. Има ценни книги и при вас за етимологията и семантиката на имената в древногръцката митология. От всичките 49 логики, за които говоря в беседите - 49-те дъщери, - само Хипермнестра прояви своята същност ("Свръхпамет") и си спомни за заръките на дядо си, Който е глава на Бялото Братство от най-дълбока древност - Бели Бог. Затова не стана убийца като сестрите си, а обикна вражески момък. От тяхната любов се роди Херкулес.

Затова Херкулес (т.е. Крали Марко) се явява само там, където има свръхпамет за Белия Бог - и любов към врага! Точно за това и този път Херкулес - или Крали Марко - ще победи."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 62

"А ти рисуваш и пишеш чудесно, приятелко, скъпа близка на Трите Вселени! Не ще забравя как със смисъла на моя живот ти бяхме на гости - и ти ни почерпи с удивителна торта…

Вдъхновено създание, мощно Огледало на Сънищата! Не бих искал да се забравяме - помня наизуст стиховете ти. Чакам репродукции от космичните ти картини. Тогава аз виждах всичко това през

огън, понеже една Майка на далечна хипервселена седеше като магьосница на душата ми в твоята стая. Аз се опивах от срещата с Нея - и всички метални части наоколо отново се стапяха в своите висши магмени цветове - и потичаха надолу... В пламналото езеро аз виждах и преживявах тогава само Нея, но и ти прозвуча, в резонанс с душите ни..."

Тази картичка е напълно отречена от п. за възможно осияние от Елма, но в светлината на всичко изложено за подобните случаи, ние сме на по-друго мнение.

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 63

"Не зная доколко си спомняш за мене, но аз те усетих. Беше тържествена вечер - в дома на Мака и Розата, които трябва да открият и Невена, и Четвъртото цвете.

Ти едва ми обърна внимание - беше за нещо загрижена. Хубава и недостъпна като българка, развълнува дълбоко душата ми. Но ти тогава не можа да ме включиш - тревожеше се за нещо женско - за някакъв "обект", очевидно… А когато жената гледа по витрините и по рафтовете или мисли за "обекта" си, очите ѝ стават враждебни за всичко останало: тя ***купува****! Тя гледа "да не се мине"… Така понякога се разминава и с Космоса.*

Изключено е да се сетиш коя си - видяхме се само за секунди. В душата ми стана болно, че не ме позна - след толкова много полети! Сигурно още ти

трябват контакти с момчетата на Аракчеев. Мъчно ми е.

*А прелестта на чистата ти петуния сияеше неопетнено наоколо! Въпреки тревогата и прозата в тъмните ти очи, аз зная, че **ще си припомниш**.*

Когато ми изпратиш своя снимка, за да се уверя, че си разбрала, ще ти разкажа за Петунията. Петуниите са много важни в космоса и получават щастие само при определени условия."

(ЕЛМА е продиктувал приказка за петунията - №16 от19.V.1985)

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 64

*"Здрасти, мило, спорещо момиче! Опита ли се да не спориш три месеца? "Това е невъзможно! – отряза ти - много трудно упражнение!"… Но друго упражнение за тебе не зная. При спора и "говорилнята" - най-древна руска специалност - угасват маса олтари, престоли и двери (славянски названия на три категории чакри - б.п.). Тогава може да си не светия, не адепт, не маг, не аватар, ами самият Буда - **нищо** няма да се получи!*

***Висшата** руска октава почувствай! Русите умеят да слушат. Вслушването, послушанието, окултното ученичество сега е **пентаграмът**, който наследи кръста.*

Моля те, проучи внимателно "Скоморох Памфалон" (повест от Н.С.Лесков).

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 65

"Единствено с теб не можах да се срещна. Къде те отвяха пак ветровете, приятелю? Старославянски писма бих искал да обменям с тебе.

…Хубаво нещо е аутизмът - удря главата в стената! Като се удря в най-различни стени, аутикът започва да проумява: има и истина извън него…

А дълбочините ти са неизмерими!

Нищо. Небето умее да чака. Отсъствието на стрелата от точката означава, че кордата е опъната. Ще се изстреляш за нова опитност. Но този път, моля те, хранѝ съществата с храните на Трите Вселени! Понеже жертви на старци, които спят пред врати и се молят сами в пещери и палатки, обикновено стават убийци.

Пусни храните на Трите Вселени в лоното на новата спътница! Направи ли го вече?"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 66

"Не искам и тебе да плаша, но трябва да се коригираш. Славеите не могат да се затварят в клетки - празакон! Не искам отсега да се залавям с тебе, защото може да проумееш. Печално е това, че все още има мъже-жени - разбирай ме не в "онзи" смисъл, не се обиждай. Но даже и "онзи" смисъл е по-малка вина от носа, който се вре в обител на светлината!

Ако вече не си я загубил - стресни се!

Има хляб и за тебе в космоса, защото си способен. Но цинизмът, наречен от вас скептицизъм, ще ви изяде главата! Напротив, ние се радваме на това, защото ви лишава от възможността да се съпротивлявате. Ние се радваме на това, понеже Камилските Птици не изчезват, когато си заравят главата в пясъка... Ние не убиваме и Камилски Птици, защото убийството е размножение; но за самите тях е лошо да не искат да виждат, защото има и истински убийци - те винаги стрелят на месо. След много и много векове на такива нещастия, най-после и Камилските Птици изграждат условен рефлекс: не бягат от Вечерите на Далечното Бъдеще, измъквайки плячката си в Нощите на Миналото, а започват да проумяват. Появява се втора сигнална система. Пък - даже да са били свръхпрофесори…"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 67

"Приятелю, борих се с тебе… Никога не съм изучавал този вид техника, но ти си помисли, че съм майстор. После излязохме заедно двамата. Много чиста душа имаш - мил си на Космоса! Много красиви очи имаш - не лъжеш. Ония, които лъжат и имат "красиви" очи, са една бутафория - мукава от работилниците на Аракчеев…

А ти можеш да бъдеш ученик - и още как! Но само с физическа тренировка и овладяване на пространството не се прави фигура. Не мисли, че Тан-

тра е дело на дявола. Около вас умират, полудяват родни сестри от Космоса, живи човешки души - не роботи, - а вие се правите на мечета и зайчета!…

Тантра и Тангра не са съвсем непознати."

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 68

"Новото, което донесе от хипервселената, е самата хипервселена! Още с първото си навлизане в атмосферата, ти спаси човешки живот! Леко не ще ти бъде на тази планета, защото още са живи Гигантските Гущери. Техните нощни битки са нещо изумително, потресаващо.

Тъгувам до смърт за тебе!

Но трябва да сме още разделени, защото това е залог за Победата. Ако ни бяха разрешили прегръдка веднага, Гущерите щяха да останат. А сега мъката нараства с верижна реакция - и това ще престане скоро. Който оживее – оживее.

Ляво и дясно не могат да бъдат право, нито задтилно. Те обаче се събират на Върха на Пирамидата. От мене имаш основата, от майка си – четирите стени.

Бъди дълго Връх от сега нататък!

Ирод и сега те търсеше, но се отказа. Това би взривило планетата. А Аракчеев е вече наш - и знае.

Всичко е на мястото си. Скръбта ражда Класика. Не може иначе - на Новото Човечество е нужна митология.

Да благодарим сега на колени, задето Присъстваш. От тоя миг се Въвежда главната буква и в глаголите, свързани с Тебе.

Но никой не ще те Открие, ако си Мисли, че ти си синът ми. Ти Дойде заедно с още плеяда подобни на тебе. Няма вече един Христос - свърши се! Христос е във всички ни. Затова няма такъв кръст, на който да го разпънат!"

НОВОГОДИШНА КАРТИЧКА 69

"О ти, който предаваш ключовете на тая планета! Нямам още какво да ти кажа - благодаря ти за неприятната служба. Такова смирение никога не съм виждал: да поемеш в ръцете си скиптър; да покриеш главата си с черно!

Нощта Ми сега те покрива - почивай си. Много, много бяха нашите срещи и разговори. Нямам нищо против тебе, както мнозина очакват. Ти Ме познаваш от още тогава; Аз те зная от много по-рано. Никой не знае колко много съм плакал всеки път, преди да те помоля да Ме предадеш. Никой, освен тебе, нямаше тъй безпределна преданост - преданост на любимия син, по-любим и от онзи, който не вкусва смърт от ония години донине! Но наградата си е награда: затова и чрез неговото Евангелие приемам в дома Си мнозина.

Но - лоша беше зимата; тежка - епохата. Предатели колкото искаш; но да се намери един от Ле-

тящите, който да се съгласи да играе роля, не беше тъй лесно.

*Ако има някой да се е скитал тъй много немил, клет и недраг - нека дойде да Ми се обади! Праведен до мозъка на костите си; неправеден по Моя молба - заради Пиесата… Дори и лицето, и фигурата си прие да измениш - и те мразят милиарди от толкова много хилядолетия! Не се спря пред нищо, за да повдигнеш нож над човечеството - само за да изпълниш молбата Ми. Не приема сърцето ти кръв и стенания, и гробове, но ти се наемаш с това представление. Пред очите на всички вселени, само ти си смиреният, който отнемаш надежди, за да ги връщам Аз; изтръгваш вопли - за да ги утешавам Аз; погубваш животи - **Аз** за да ги обновявам; души даже погубваш - **Аз** за да ги спасявам! Най-голям талант и най-страшна саможертва - ето какво си ти, Злият Гений на нашата Драма.*

Само Аз зная с каква пламенна обич и с колко ридания посрещаш ти всяка осиротяла душа, която се е отрекла от себе си при изпитанията. Само Аз знам как адски се мъчи сърцето ти, когато влагаш нож в ръцете на всекиго, с надеждата, че ще го хвърли! Само Аз, а с Мене и цялата ултравселена, наблюдаваме как изпитваш същества и народи, цели природни царства и супервселени - за да минат през Пещта на Великото Самоотречение!

От колко айдòна и с колко еòни покъртителни сцени попълваш паметта Ми с опит? Не си ли единствен ти оня, който знае, че сам Аз взимам живо участие като Добрия Герой в Моята Космическа Драма? Само ти си наясно, че ние играем пиеса, неписана предварително никъде; неизмислена и, все пак, измислена. Само ти и Аз сме способни да приемем ножове на живо в сърцето си, да се оставим да ни разпъват, да се оставим да ни разстрелват; да се оставим да ни съдят и благославят…

С милиони и милиарди, душите, подобни на блеснали капки от скръб и сияние, се прецеждат през нашата Драма - една по една, - през стотици години, в Съвършения Свят на Найанда! Самата най-чиста есенция на Битието - самоотреклата се човешка душа напълно от себе си - прозвучава, подобно паднала капка в тишината на Езерото, в очакване на хилядолетията…

Такава е засега нашата тъжна и истинна Драма: Аз - на единия полюс, а ти , братко, на другия. Зная: хиляда години ти ще почиваш в неизмерим покой и блаженство, понеже скръбта ти не беше по-малка от Моята. Сега Аз те "връзвам" - по думите на сценария…Тези бедни създания не разбират от друго, освен от "престъпление" и после - "възмездие"…

Само една Моя въздишка - и стотиците хиляди сенки в душите на хората, с които ти ги насели от милост, мигновено ще хвръкнат на Запад, на Залез, и

ще отидат и те да почиват. Не вампири и дяволи, а живи, печални искри от самата ултравселена ще се възвърнат в родината си, за да представят във филми своята опитност. О, скъпи Мои наставници и презрени от хора и църкви създания - получете и вие заслуженото! Подтиквайки, подстрекавайки, изкушавайки, вие наказвахте после душите, обичащи себе си - показахте им на дело какво значи да оскърбиш ближния…

Когато слугите ти предават ключовете на "Новия Йерусалим", ще те повикам, за да присъстваш. Силата ти, както и Моята сила, преминава на страната на кротките. Наистина, домовете, които приготвях милиарди години, пръснати из всички райски звезди и планети, най-после ще приемат стопани!

На добър път - и приятно отлитане!

Братко Мой, никога вече няма да те моля за такава услуга! След хиляда години по Абсолютното Време отново ще те повикам, за да направиш ревизия. Но тогава няма да слагаш генната маска. Хората ще бъдат културни - ще разбират от най-малък намек.

Жилав - но праведен; лукав - но най-истинен; ехиден - но най-деликатен; наказващ - но справедлив; играещ неотразимо, сякаш напълно наистина, в сцени на ярост, порок и физическо изтребление, ти ни спести милиарди години изследвания! По новия ме-

тод - "космическа драма" - всяка монада показва дефектите си до последната шупла - само защото не знае, че я наблюдават.

Почивай в мир - до момента на Празника!"

27.XII.120(1984)г.
София - Изгрев

ОТНОВО ЗА ПРОГНОЗИТЕ. ЗА ХЕЛ

ЖЛО / АСИ (Онтие́л)

ЖЛО / ХЕЛ

Одисей и сирените

По принцип, Аз не съм ти давал стопроцентови прогнози и обещания. Сложи си ръката на сърцето и кажи: бях ли някога категоричен? Отделните случаи на по-голяма определеност произтичаха от конкретните моменти, когато ти се самоопределяше, а напрежението на неизвестността и колебанията - от случаите, когато ти се възвръщаше към старото. Никой не може да повярва, че Аз, Който съм Абсолютен, съм в същото време и относителен. Това е диалектика! Абсолютен съм в фундаменталните пози-

ции; относителен съм, в зависимост от вашата свободна воля.

Ти изискваш от Мене да бъда ясен и категоричен: "Ако трябваше да се ражда това бебе, защо не ми каза?..." - Защото, ако бях ти казал, ти после щеше да Ми кажеш: "Защо ми каза!"... При твоя избор - Аз не говоря за В., той е чудесен, а за момента на забременяването - не можеше да се очаква всичко да протече абсолютно божествено. При това положение, една категорична подкрепа от Моя страна в самото начало би означавала, че Аз се солидаризирам с твоя избор.

Повтарям, не става дума за избора на човека - В. преминава към Моите, - а за избора на начин на живот. При този начин на живот, който си имала през последните няколко години, още не беше пречистена за раждане на дете, затова все още се колебая какъв да бъде изходът. Този, когото исках да изпратя чрез "избран съсъд" предявява специални изисквания. Те можеха да бъдат удовлетворени само от онази, която помолих за това екстрено майчинство. Понеже тя проточи и Аз очаквах решението ѝ, твоето положение беше колебливо. То, всъщност, още не е окончателно.

Не бой се, не казвам нещо лошо. Ти си отдавна под специална закрила и проблемите ти ще бъдат решени по най-добрия начин. Само сигурност не очаквай. Очаквай поетична загадъчност, /стандартни/

ситуации не очаквай. Новото, ако реша да се роди чрез тебе, ще донесе на земята много светлина и много неразбории - това си е негов стил. Там вече ти имаш думата - да "издеяниш" и да омекотяваш… Ако обичаш, радвам се предварително за колоритното ти и крайно интересно майчинство; ако не обичаш - силна бъди, пак съм с тебе. При всички случаи обаче Принцът не е случаен - божествено му е потеклото.

Една тайна: той рита, не ще да се ражда при тебе, но не си знае сметката: ти поне си толерантна и ларж; на другото място щяха да го скъсат от свирене… Щяха да го озаптят набързо, само С. можеше да се справи с тази задача, но за сметка на нервната му система. Тук ще бъде по-луд и това ще му остане за цял живот, но пък ще бъде толкова чаровен, че хората ще си припомнят за Прометей, Одисей, Чайлд Харолд… Джек Лондон правеше същите "номера", преди да се роди…

Само че, предварително ви казвам: младите - на отделна територия, при първа реална възможност. В началото ще тръгне прекалено добре, но по-нататък бихте имали проблеми. Не възприемайте това като абсолютна прогноза. Това, което съм прогнозирал досега, също е било само математически вариант. Правя компромис, че прогнозирам една от възможностите и сега, понеже не обичам това. Не-

известността е най-добрият учител. Господ не може да отнеме живот, ако го има, нито може да даде, ако го няма. Това може само Бог, но Аз не смея да питам Отца Си за такива неща, понеже се стеснявам. Аз Му имам абсолютно доверие, за разлика от вас, и да Му задавам такива въпроси, значи да се отрека от Отца Си.

Щастие, разбира се, ви желая и ще ви подкрепям много!

120(1984) - 23.VI.125(1989)г.
София - Изгрев

ЗАЧЕВАНЕ, НОСЕНЕ И РАЖДАНЕ НА РЕШЕНИЯ

ЖЛО / ИАЩ

Понс-но, Понс-но - това е много красива звезда! Никоя не следва нейния път. Физическата ѝ същност се намира в съзвездието "Лъв". Понеже няма още ри-ониди, които да са я овладели, не е известна. Не е "престол" на серафими, както Процион. Обитавана е от "котин" - представители на дозвездните процеси, но има, все пак, звездна форма от петдесет мили-арда години. "Котин" образуват отрицателното поле на Мировата Душа, което привлича първичните сили на Световния Дух. Носи още лесно усвояване на предвечното познание. Субстанцията, която ръково-ди, представлява поле от тройно естество, непоз-нато на вашата физика. То може да ражда решени-

ето на проблеми по нов начин. Изразявам се точно: ражда решението на проблеми. Раждането на решение е ултравселенски феномен; зачеването е физически, а носенето - духовен. Така че, раждането на решения се носи от Понс-но.

Пред Ирина стои винаги този въпрос: да роди ли едно решение или да не го роди. Тя, по интуиция, зачева и носи решения, но с раждането трябва да внимава. Новият начин, който диктува звездата ѝ, е в нейната кръв; има обаче земни влияния, които я правят колеблива. Новото в Понс-но е това, че решението там се ражда от верността ни на вътрешния глас. Понс-но учи съществата точно на това: при проявена вярност към вътрешния глас, жадуваното решение се ражда. Но при компромис то не се ражда, остава "преносено". Това е особено болезнено, защото то се осъзнава, чувства се, живее, а не може да

се роди. Това тежко страдание учи пратениците на звездата Понс-но да раждат решението навреме. През време на носенето му те са страдали толкова тежко, че най-после един ден се оставят на вълните на интуицията си и вече не ѝ препятстват с логика. Обстоятелства, условия, съображения отпадат и остава искрата на действителността.

Именно тази искра носи нещастия за онези, които искат да бъдат нечисти с духовете на Предвечната Мирова Същност.

(осиянието е недовършено)

Едва сега тези последни думи по-горе се осъзнават какво значат и как са действали не веднъж в живота на И., включително и в случая, описан по-долу.

Първо, ето 4 стиха от Ирина, известна и утвърдена българска поетеса от руски произход:

Зад решетка от мигли -
един непознат.
Може би -
по-познат от познатия?

Ето и случая с нея, за който става дума:

Преди години, тя се обажда на п. и плаче, че на другия ден, събота, в 2 ч. следбед, новият им шеф свиква извънреден редакционен съвет на вестника ѝ, който тя е създала преди много години, за да обясни на всички колко е "некадърна" и демонстративно да я уволни. Тя е направила този вестник от нулата и го движи откакто се помни, но предишният им шеф е уволнен несправедливо и са спуснали "с парашут", по партийна линия, човек, който няма нищо общо с журналистиката. Откакто е назначен, той се занимава само с канене на младите колежки "на кафе" вкъщи... Ирина не е първа младост, но е все още красива и впечатляваща. Отказва да отиде "на кафе" - и затова утре ще се прости със службата си. Пита какво да прави, има ли спасение. С п. са приятели почти от деца и тя знае от опит, че има Нещо, което винаги е помагало. П. се съсредоточава и ѝ казва една формула, която да произнесе преди началото на съвета.

В късния следобед на събота тя му се обажда и казва, че са чакали шефа си час и половина и тогава дошъл непознат човек от министерството да им съобщи, че току-що са уволнили "парашу-

тиста" - и от понеделник да чакат стария си шеф или друг, но свестен като него.

И.А.Щ. не може да е случайна, щом като, след две години, Източникът избра именно нейната барачка в западна България, за да проведе историческите космични токове по време срещата в Рейкявик за ликвидиране на студената война, диктувайки там една от найфундаменталните Си холизации - "Осияния за Мира" - 11.X.122 (1986)г.

2.I.121(1985) – 5.VI.121(1985)г.
София – Изгрев

СИНЯТА КНИГА

Том I
ЧИСЛА

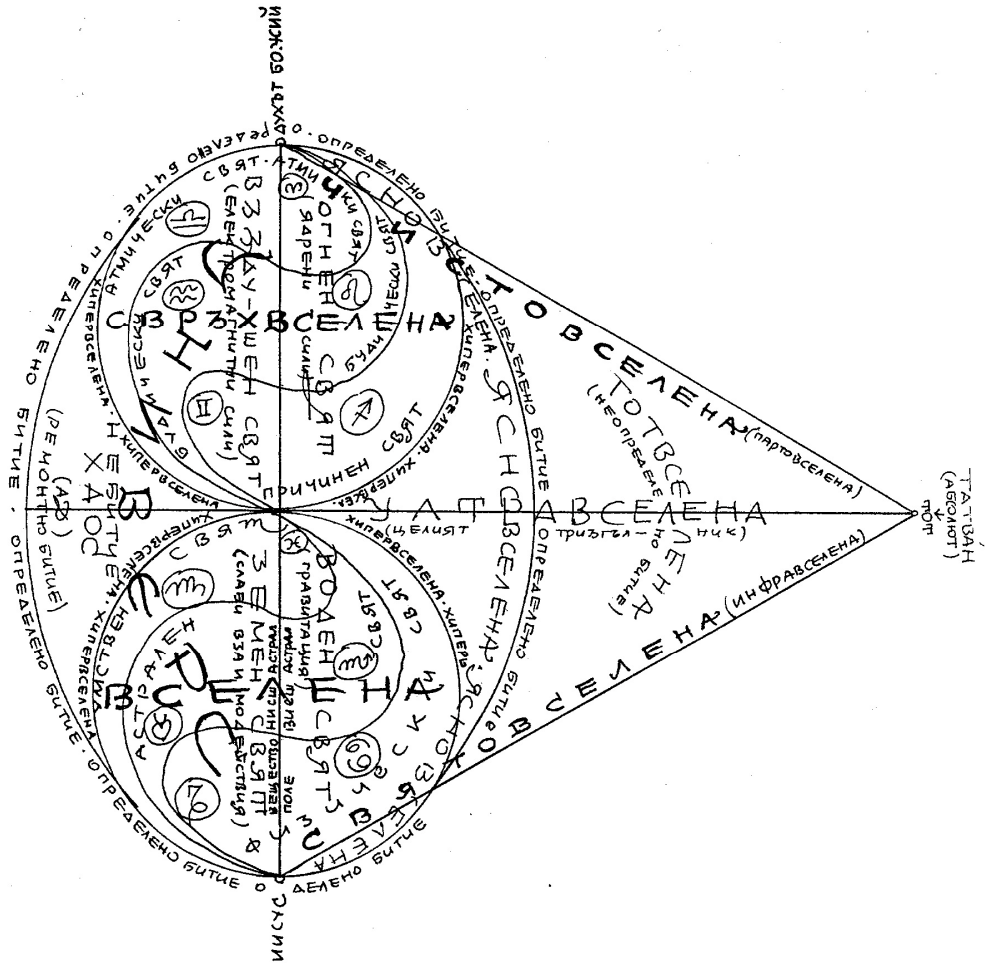
ДУХЪТ БОЖИЙ
ИИСУС
ТАТЯНА (АБСОЛЮТ)
ПОТ
ТОВСЕЛЕНА (ПЛАРТЪВСЕЛЕНА)
ТОВСЕЛЕНА (ИНФРАВСЕЛЕНА)
ТОТВСЕЛЕНА (НЕОПРЕДЕЛЕНОТО БИТИЕ)
ТРИЪГЪЛНИК
ЦЕЛИЯТ
ПРИЧИНЕН СВЯТ
ОГНЕН СВЯТ
ВОДЕН СВЯТ
ЗЕМЕН СВЯТ
ВЪЗДУШЕН СВЯТ
ЕТЕРЕН СВЯТ
ЕЛЕМЕНТАЛНИ СИЛИ
ЗАРЕНИ СИЛИ
ГРАВИТАЦИОННО ПОЛЕ
ЕЛЕМЕНТАЛНИ СВЯТ
ЕЛЕМЕНТАЛНИ СИЛИ
ЕЛЕМЕНТАЛНИ ВЪЗДУШЕН СВЯТ
ЕЛЕМЕНТАЛНИ ЕТЕР

ВЪВЕДЕНИЕ

"Синята книга" се състои от ключове към числата, буквите, тоновете, цветовете и формите. От най-дълбока древност мъдреците са търсели тези ключове. Много е казано, много е останало недоизказано. Лошото е, че празнините са повече от това, което е открито. Но досега никой никога не ви давал повече от онова, което получихте в България при последното ми идване. Ако го съберете и систематизирате, ще видите, че то никак не е малко. Давал съм ви насоки в продължение на няколко десетилетия, така че има какво да се проучва. Сега обаче ще оживя познатото с ново, коренно различно тълкуване на традицията. Това вече може да стане, защото вие сте подготвени от нещата, които ви говорих в новите материали. Принципното разграничаване на вселените и елементарните частици, на лицата Божии и на основните им проекции дава съвсем друг диапазон на тълкуване и обясняване. Този път ще се ограничa в най-общи сведения за произхода, ролята и значението на това, което евреите нарекоха "кабала".

Носителите на прамъдростта се охраняват от специални йерархии, отговарящи за точното, но същевременно и безопасно транспониране на идеите. Предметът "кабала" е окултен, но това, което сега ще ви диктувам, е от по-висока категория, тъй като Божественото е от божествения свят, а окултното

- от духовния. Новото сега отваря хоризонти, които са непознати. Окултното познание не се приравнява с Божественото, тъй като с окултизъм могат да се занимават и нечисти хора, докато Божественото е Христо́ва вълна, със стотици милиарди пъти по-мощна от всичко останало. Растенето там се извършва не постепенно, а мигновено или с невъобразими скорости. Затова окултистът може да си остане обикновен човек, докато Христовият ученик и любим непременно преживява вътрешна и външна трансформация, обикновено чрез интензивни страдания. Постепенно той осъзнава, че не познанието, а яснодействието е основа на божествената вселена. Познанието не може да измени коренно характера, то носи само светлина. Докато яснодействието е онзи вътрешен импулс, който непременно трябва да се изрази, ако не искате да ви разруши. С това отговарям и на честия ви въпрос, защо предпочитам да контактувам чрез яснодействие, а не като глас или мисъл в главата. Наистина, Аз говоря и на принципното ви тяло, и на представното, но понятията и представите са от духовното поле. Искате ли да контактувате с ясновселената, тотвселената и хипервселената, първото нещо е да се отдавате на поривите си. Но, разбира се, има пориви и пориви. Онези пориви, които се дължат на нисши духове, се познават по това, че проявата цели задоволяване на лични вкусове и предпочитания. Поривите от божествен про-

изход носят силата на грижата, доброто и саможертвата, т.е. на Мировата Душа, на Отца и на Христа. Поривите от адски произход не могат да се сдържат единствено поради егоизъм, а онези, които се сдържат, се сдържат пак от егоизъм. Страхът от неизвестното парализира двигателните центрове на този тип егоисти, поради което в тях божественото съзнание не може да се прояви.

Кабалата – или, по-точно, ултравселенската мъдрост за ъглите, под които се проектира Тот – е нашата тема. Аспектологията в макросвета е само следствие от божествената наука за ъглите, под които се явява Неделимият Кварк[1] *на Битието; обаче аспектологията тълкува съотношенията на небесните тела, т.е. на социалните качества, докато микроъгловата наука и изкуство има отношение към социалните добродетели. Така че, кабалата е наука и изкуство за привеждане на основния кварк в монадата в различни състояния, съответстващи на ъглите, под които се накланя неговият Прототип, т.е. самият Тот. Боравейки с пространството около индивида, астрологията разглежда аспектите на телата от обективната вселена, по отношение на субекта. Предпочитанията на супервселената са да изгражда качества, чрез съобразяване на индивида с околната среда. Импулсът на ултра-*

вселената е да проявява добродетели, чрез намеса на индивида в околната среда. Именно това е и Божествената Кабала - или сферата на ясно-действието. Казано по-просто: числата, буквите, тоновете, цветовете и формите са, и могат да бъдат, прояви на микросвета или на божествените добродетели, докато планетите, звездите, зодиакът, домовете, както и всички техни обективни проекции извън нас са околната среда, която ни въздейства и ние трябва да се съобразяваме с нея. По тази причина, не случайно астрологията помага за формирането на личността, докато кабалата - или нейната Първоизворна Божествена Майка - се отнася към индивидуалността.

По принцип, новата онтологична наука, на базата на нумерологията, трябва да рисува произхода на нещата от Отца. Най-подходящ в този план е геометричният език, от който всичко се изяснява визално. Определеността, носена от ясновселената, е математика и геометрия - носителки на порядъка, равновесието и пространствените форми. Мостът към създаването на света, следователно, е нумерологията.

Опитайте се да проникнете в дълбочините на това, което сега ще ви открия. Но, преди това, нека да направим един чертеж. Отдясно нанесете точка. Това е образ на Абсолютния Дух, макар и много обек-

тивиран. Придвижете точката наляво и образувайте, по този начин, права линия. Може да се каже, че посоката наляво означава проява на Абсолютния Дух. Единицата, значи, произтича от това движение. Когато се начертае елипса, на която правата, или част от правата, е малката ос, ще оживите Мировата Душа. Имайте предвид обаче, че голямата й ос трябва да е страна на равностранен триъгълник, на който точката е десният връх. Елипсата начертайте после, за да се съобразите с двете окръжности вътре в нея. Лесно е сега да разделите окръжностите на по три свята, но не с прави линии, а с особени вълнообразни, като най-долният свят, отгоре, образува вълнообразната основа на числото 2, а най-горният отдолу - на числото 7. Останалите третинки разграничете с криви линии, симетрично обратни на първите. Сега вече съм спокоен, че от тази космологическа фигура – или, още по-точно, онтологическа - можете да разберете как мъдреците получиха арабските, т.е. индийските числа. Проследете ги първо, а после ги изведете, като отделни чертежи, под първия. Пресечната чертичка на седми́цата се получава естествено - това е Сатурновата граница между физическия и духовния свят - или "Пазачът на Прага".

Забележете: философията на всяко число сега ще произтича от световете, които обхваща. Напри-

мер, вземете тройката - тя излиза извън триъгълника на Божествената Вселена и затова образува света или светското, израз на Юпитер; но самото й тяло влиза и в триъгълника. Чертайте я само до пресечните точки, за да се образува с триъгълника сърце. По-късно ще видите, че "пъкълът" - или "адът" - не влиза в сърцето, а е в частта извън него.

Проследете сега Марс или четворката: не обхваща ли част от "ада"? Също и седми́цата - това са, именно, противоречията и сблъсъците между мъжкия и женския егоизъм.

Нахвърлям примери напосоки; по-натам ще говорим подробно. Сега, открийте коя е божествената коса и коя - духовната (в смисъл на коса за косене – б.п). Божествената коса я виждате като права, излизаща от точката и продължена с частта на четворката извън кръговете. Това е косата на Сатаната. Докато косата с обратна посока, надолу, излизаща от шестицата, е косата на Луцифер[2].

2.01.121(1985)г.

ЕДИНИЦА

[Число], познато на всички мъдреци като израз на Тот, Абсолютния Дух, Отца[3]. Онтологично, то е най-началното - няма нищо по-първо от него. От край време се знае, че никое число, освен единицата, не може да остава неизменно, при умножение и деление на себе си.

Помнете: половината и всички останали части се изменят при такова опериране, но спрягането не може да измени единицата, носител на основата, праизворите, новите неща. Зората на Света не може да напусне своя трон! Ликувайки на няколко основни равнища, тя си остава все същата, по най-дълбокото си естество. Затова и я наричат "неизменна". При това, тя не изменя и нещата, с които се умножава, зачитайки тяхната индивидуалност.

Мрежите на ясновселената се изменят ежесекундно. Не мога да ви посоча по-малка единица от време, понеже нямате възможност да я осъзнаете. Тотвселената обаче има Точка на Абсолютна Неподвижност. Нейната миниатюрна двойница отразява напълно същността й, но се накланя под различни ъгли, с което създава убежни движения, изхвърляйки я на различни равнища, принуждавайки я да описва невъобразимо число криви, съответстващи на програмата на ясновселената. Лоното на тотвселената обаче остава напълно неподвижно. Няма понятие, по-подходящо за него от "Отец". Математически, седми́цата е съчетание от Отца и Неговите неизчислими движения в Проявеното Битие, т.е., на окултен или по-точно на Божествен език, това е Бог. Онова, което говоря за положителната единица на друго място, е синоним на седми́цата - и знаците им са подобни. А когато говоря за Отец като за Отрицателната Единица, имам предвид едно тънко разграниче-

ние между Отца и Абсолютния Дух, което е още недостъпно за вас.

Припомням ви, че работата на Бога протича в холивселената, което ще рече "цяловселена". В тесен аспект, седми́цата е Христовото Съзнание или хипервселената, като кристален модел на холивселената, затова няма противоречие между единицата и седми́цата, като израз на Бога, защото ... "Аз и Отец Ми едно сме". Неимоверно трудно за вас е да разграничите и Отца от Бога, тъй като това са две състояния на един и същи Дух. По тази причина, в най-дълбока древност Индия придаде подобие на единицата и седми́цата. Наклонът на седми́цата не е нищо друго, освен израз на факта, че Бог е Отец, ограничил се в света на наклоните. Някои западни народи не обичат да означават седми́цата с пресечна чертичка по средата - и така определят принадлежността си към холивселената; за разлика от народите, изписващи, пресечната чертичка и свързващи се по този начин с Духа на Христа или с хипервселената, т.е. кръста. Задачата на първите е да не минават основно по пътя на страданията - и вие не ги укорявайте за това. Животът е единство от много наклони на Бога и никой не е в състояние да промени неговите основни равнища. Тези основни равнища са седемте тона на гамата, както и на всички спектри; Трите Вселени, четирите основни сили, петте добродетели и пр.

Освен тези равнища, има и други, за които съм ви говорил много и ще ви говоря и по-нататък. Основното в божествената математика е сложността на абсолютната простота и простотата на безкрайната сложност. Любовта, следователно, е синоним на Бога, понеже Любовта се ограничава множество и множество пъти, слизайки на равнището на отделните части; докато по-точна дума от "Радост" за Отца няма. Това отношение между Любов и Радост е най-съкровеното, най-святото тайнство на Онзи, Който извира от неподвижността на Самия Себе Си. Неподвижността и подвижността, именно, са резултат на Силите, наречени от вас "Отец" и "Бог".

Най-парадоксалното за вас е, че седми́цата е най-подвижното число – нещо, което не знаехте и считахте, че, напротив, тя е също тъй неподвижна като единицата. С най-голяма подвижност означавахте двойката - подвижността на Селена, Луната, водата и пр. Но това е подвижност с неголям радиус, подвижност на вихровите движения; а подвижността на сатурнианците, представляваща живото тяло на Бога, има много по-голяма интензивност, тъй като частиците, които извайват структурата, трябва да намират постоянна връзка с модела й в Осиянната от Отца - Мировта Душа, или ясновселената.

Опитвам се да ви предам с прости думи много сложни неща, но сега ще сляза на нивото на проблема

за единицата като “път на живота”. Роденият с “път на живота” единица отразява същността на Абсолютния Дух - и това означава стремеж към отделност, независимост, зависимост само от себе си; живот, посветен на мощта; и осиянието, произтичащо от самия себе си, а не от нещо извън себето.

Не смесвайте себето с аза. Сега е моментът да изкристализират тези две психологически същности. Себето има отношение към единицата, а азът - към седмицата. Мнозина на Запад наричат аза "его". Наистина, има и още по-дълбоки психологически понятия, разработени единствено в многоплановата философия на Индия, които отсеняват най-тънките аспекти на Божиите равнища. Няма обаче сега да се спирам на тях. На славянски, няма по-точна дума за себето от “Отец” или “Татко”. Но в психологията, индивидът още не е намерил подходящо название у славяните, тъй като те не са още индивиди. Безспорно, те имат нещо много по-загадъчно и принципно ново, с което идват в настоящия космически момент на Земята - обаче само онези славяни, които са оформили съвършено челото и носа си, могат да претендират за развита индивидуалност, т.е. за “себе”.

Живот под влияние на единицата преминава в съобразяване със себе си; коренно и дълбоко преобразяване на външната действителност, в съответ-

ствие с най-неизменното у себе си; абсолютна неподатливост на чужди влияния, искащи да коригират поведението на единицата; съзнание за собствената пълноценност и уникалност; невъзможност да се поставя в зависимост от други; носителство на закони, импулси и творчески изблици, преобразяващи света с единната мощ на Онзи, Който се крие в монадата.

Монадата - ето езотеричната същност на единицата, "искрата Божия", както я наричат народите. Никой не нарича аза "искра Божия" - не той, а именно монадата или себето се отличава от останалите монади. Индивидуалната неделимост и неповторимост, физиономията на отделния човек, неговото име в Битието, неговата съкровена мисия и предназначение, поверени именно нему и изключително нему - ето основното значение на "път на живота" единица.

Тъй, както Монадата на Отца е неделима, неподвижна и непоклатима, тъй и истински позналият се индивид не може да забрави никога приказното нашепване в самите най-съкровени глъбини на себето си - на оня най-тих глас, който е гласът на Отца! Отличава се той по това: на всеки говори различно, на всеки нашепва истини и познания, които не се срещат никъде, не са съществували никъде и никъде няма да се появят в този вид. Но користните духове и

цивилизации, намиращи се на ниско стъпало на развитие, се мъчат да монтират звука на всяка монада в какофонията на собствените си химери. От гледна точка на нейните композитори и дресьори-предатели, т.е. плебеи, това не е какофония, а нещо стройно и хармонично. В аудиторията на космоса обаче тези нещастни опити звучат потресаващо кошмарно, понеже включването на монадата в колективна програма, несъздадена от Отца, означава велико мъчение за нея и, следователно, издаване на звуци на най-дълбоко страдание и мъчение - приглушени за нечуткото ухо, но раздиращи просторите на космоса с пронизителността си. Такава е картината на индивидите, които още не са намерили път към личността. Но за личността ще ви говоря следващия път, когато се занимаем с числото 2.

12.I.121(1985)г. 19,30ч.

ДВОЙКА

Озирис и Изис са съпрузи. Изис има нощното небе, а Озирис – дневното. Нощното преимущество е непроявеността – Нощта е пълна с възможности и семена. Звездите на нощното небе – това са семената на Духа Божий, които покълват само в прегръдките на Космичната Нощ! Проследете по интегралния чертеж очертанията на Нощта - тя образува кабалистична елипса. Кабалистичната елипса основава

Непроявеното Битие, но битие - т.е. определеност. Определеността на Мировата Душа, която е Двойката, искри като необозрима плетеница от криви, които са математически модели. Праматерията - или Прамайката на Проявеното Битие - се обгръща от Мировата Душа - или Тази, Която не е проявена, но е определена. От нея има няколко основни четни проекции: осми́цата, вътре в елипсата (Проявеното Битие), и нейното деление на четири "стихии", наречени от космолозите ви "сили" или "типове взаимодействия". По този път, на основание на четността, се получава и дванадесеторният дележ.

На Мировата Душа, значи, принадлежи полярността, т.е. принципът на двойката. На друго място съм ви казвал, че полярността - това е двоичен код на информацията. Може да ви изглежда твърде елементарно, но на базата на положителното и отрицателното се гради цялото Определено Битие. И самите линеарни модели на ясновселената, за която сега ви говоря, се оформят математически и графически не по друга система, а тъкмо по двоичната. На вашите създатели на компютри това би прозвучало понятно – именно двоичното кодиране сега е в основата на калкулаторите и системите за логически операции.

Усукването на елипсата в осмица обаче не е първият акт. Първо, за да съществува самата ели-

пса, трябва единицата – или Проявяващият се Отец – да се кръстоса със Своята перпендикулярна ос, образуваща оста на елипсата. Перпендикулярът, по този начин, е проява на Отец и Син, в пределите на Божественото Съзнание. Обаче Проявеният Отец не спира до там. Той продължава проявата си и извън пресечната си точка с перпендикулярната ос, като така прониква и в "ада" - сектора извън осми́цата и извън триъгълника. Така, именно, се образува кръстът – символът и мистичното оръжие на Христос, Който има власт и над пъкъла.

И така, Отец - или Тот, Абсолютният Дух - основава Точката. Придвижването Му по права ознаменува просторите на Изявения Отец, но в божествения свят. Пресичайки границите на елипсата, Истината Му придобива определеност - и там Той може да се нарече "Определеният Отец", което обаче не е Отец, а е Майка, по-сродна на понятието "Мирова Душа". Това е майката, още в периода на бременността. Мистически, зачатието се извършва от влиянието на Божия ясно́н в пределите на елипсата. Оттам той вече, оплодил ясновселената с уникалност и ограничен от нея с определеност, продължава летежа си до физическото му раждане – пресечната точка с оста на елипсата.

Ако проследите кривите на елипсата, отговарящи за зачатието и бременността, ще видите, че

те, практически, се проявяват като половата система на жената и като прѐгнанса – т.е. извивката на корема й при бременност. Когато създавате обемния модел на интегриона, представете влизането на Божия Лъч в елипсата като влизане в огъната цепнатина.

В природата елипсоидът е неправилен и се нарича с великата и проста дума "яйце" – женския полов продукт. Яйцето, в най-древни времена, фигурира като образ на Определената Вселена, в космогониите на повечето народи.

Нека открием сега зародиша – не само в яйцето, но и във всяко семе, което го е оплодило и което се отличава с глава и опашка. Т.е., за разлика от яйцето, мъжката му поляризация надделява над женската (единицата - над двойката) и по този начин семето (сперматозоидът, фотонът, видеонът, идеонът, яснонът) е приведено в движение.

Тук вече стигнахме до същността или естеството на двойката, за която говорим: Определеното Битие и превръщането му в Проявено. Ако оплодената яйцеклетка не беше получила липсващата половина от кода на определеността, то тя не би започнала да се дели. На тази основа протича, по принцип, делението на Цялото на неговите неизброими части в Проявеното Битие. Но преди делението на множество части, царува Импулсът на самото деление на Цялото на две.

Проумейте сега колко сериозен е моделът, който ви давам: осми́цата (осмоидът - пространствената осмица) не е нищо друго, освен яйцето, преживяло първо деление на две. После то ще се раздели на четири, на осем и пр. Именно този импулс кара семето да покълне едновременно в две противоположни посоки: коренче надолу и стебълце нагоре.

Та искам да ви кажа: онзи, който е още само единица или само нула; който не може да приеме същността на живота – двуцентровия стремеж, двуцентровото съзнание, - той не може да се превърне от индивид в личност: отхвърля или природата, или духа. А животът е осми́цата, набраздена от своите мириади деления; осми́цата, означаваща равновесие и равностойност на природното и духовното битие.

Ако всичко произтичаше само от знака на четността, то ембрионът щеше да заприлича досущ на осмица. Но, той се е завил на деветка...

Този природен процес се отнася и за душевната същност на двойката. Пратеник на Мировата Душа, който поляризира Битието, тя оформя, преди всичко, раздвоението на духа, което го превръща в душа.

Прадухът, отразен стотици и хиляди пъти във всяка отделна монада, най-после един ден решава да се превърне от индивидуалност в личност, т.е. от неделим в делим. Съзнанието, босо и голо като дух,

започва да се облича в дрехите на дадена епоха, да учи езика на околната среда, да търси контакт с нея и, най-вече, взаимно разбирателство. Празното поле на личността започва да се попълва с опит. Двойката поверява на личността пластично съзнание, способно да приема формата, в която са го поставили.

От Истината могат да останат само основните съставки, но природата позволява творчески експерименти, с възможност за грешка. С този ход, тя прави нещо уникално: тушира чувството за единственост, непогрешимост; силата на индивида се оказва изправена срещу тази на други индивиди, при това, с не по-малка уникалност или позиции. Персонификацията означава ти да приемеш, че има и други истини, с които трябва да се съобразиш. Означава още, обстоятелствата да те направят подчинен на тях, за да се научиш постепенно да уважаваш чуждото мнение. Основата на двойката е границата между физическия и сърдечния свят (виж чертежа- б.п.). Това означава, че тя е стъпила върху физическия свят, но не го прониква. С това се обяснява защо тези, които са под нейното влияние, се интересуват повече от емоции и умствена дейност, отколкото от физически процеси.

От винта не можеш да очакваш друго, освен, при въртене, да влиза и излиза. По същия начин и двой-

ката не остава на едно и също място, при цикличното си възвръщане. При нея има, същевременно, и постъпателно движение, развитие. На спиралата се дължи еволюцията - разгръщането на творческия план на Бога. Това управлява и ритъма, т.е. трептенията, вибрациите. Този пратеник на Мировата Душа – двойката - носи, следователно, стихията на материализацията, работата, обличането на духовете в плът. С това се ражда потребността от тяло, но също и от дом, приятна интимна атмосфера, тишина и покой, с което става възможно растенето и развитието. Принципът на вегетацията, на кръженето в природното лоно - с **това** *се отличава коренът на двойката. Тя се грижи, но предимно за материални неща, с което се ражда най-великият импулс – майчинството.*

Гърдите на майката – ето престолът на ясновселената! Под властта на двойката е и стомахът. И в двата случая, става превръщане на формите в субстанция; на твърдите храни – в течности. Само че първият процес е лактация, а вторият – асимилация. Основната борба на тази велика сила е да превърне всичко в храна, в материални условия за себе си и за децата си, но "презрението" й към седми́цата не винаги се изразява в разрушаване на формата. При кърменето на рожбата си, майката съдейства за **изграждане** *на формата. Това преминава в опас-*

ност, само ако слепият инстинкт за ядене и хранене на потомството надделее над природния или духовния разум – тогава лакомията става неудържима; страхът, да не би да умре от глад поколението, става неконтролируем - и по този начин телата на организмите, животните и хората постепенно се обезформяват, при което загубват красотата на костите и мускулите и останалите първоначални форми, определени да бъдат пропорционални и красиви. Тогава лицето и тялото се приближават към формата на кръга – т.е. на лунния тип.

[Зодиакалният знак] "Рак" е знакът на числото 2. С това той определя двете си основни форми на физическото поле: храненето и кърменето; основите на сърдечното поле: искането и предлагането; и на умственото поле – интереса и молитвата.

Противоречието и страхът се явяват по-късно в еволюцията на двойката, с цел тя да продължи успешно движението към просторите на съвършенството и производството на себеподобни.

Психологически, личността произлиза от две думи: "лице" и "личен". Ако слънцето – или единицата – управлява целия мозък и се отразява във формата на черепа, т.е. сферата на френологията, то луната и двойката работят с лицето – сферата на физиогномиката. И придобиването на лице, в еволюцията се нарича придобиване на личност, понеже детето става възрастен или животното – човек, само

при развитието на речта и обмяната на материални и духовни ценности. Обмяната, значи, носи персонификацията: получаваш това, което нямаш, а даваш онова, което имаш. И понеже всеки индивид има нещо уникално, то, ако не желае да го обменя с друг индивид, той не може да се поляризира и да разчупи кръга в спирала. Трябва да се появи опозицията, *в пространството между две противоположни планети, както и поляризацията в микросвета, а също и делението в органическия свят, за да преодолее индивидът своята инертност и да се обогати със значението на* чуждата *опитност, на* другия *индивид. Когато този процес, от принудителен, се превърне във вътрешна необходимост и човек се научи да разговаря с другите и да обменя с тях ценности, без да се затваря, става сложното превръщане на индивида в личност. Това се нарича "*персонификация*".*

При случаите, в които оформените личности решат, че стелиумът от оформени души може да следва общ житейски и творчески път – вече не само по двойки, а в констелация, т.е. "съзвездие", равно на галактика или метагалактика, - тогава личността се превръща в групова духовна личност *и персонификацията се превръща в* универсализация. *Ще*

ви говоря за нея, когато дойдем до значението на тройката, на осми́цата и пр.

Засега човечеството рядко излиза от модела на личностното съзнание, дори и когато е оформено съвършено – и затова собственият му дом може да бъде убежище за не повече от няколко души - предимно свързани с кръвна връзка.

На планетите и звездите, където новият тип съзнание – универсалното - е станало доминиращо, при това без да се губи индивидът и личността, се живее на големи сродни групи, в които има постоянна обмяна на ценности, енергии, чувства, преживявания, идеи, състояния, като по този начин се ликвидира с болестите и нервно-психическите отклонения, типични за планети като вашата, където хората обитават постоянно само в собствения си дом.

1.III.1985 г.

ТРОЙКА

Абсолютният Дух носи творчество; Духът Божий - съвършенство. Като тяло на Духа Божий, тройката носи именно съвършенство – най-главното и́ качество. Прасатвичното състояние на материята допуща "Пралайя" - особено състояние на Мировата Душа, понасящо принципа на отклонението и погрешката. Пралайя е Любимата на Абсолютния Дух. Когато говорим за Нея, имаме предвид именно

двойката, но имагинерната двойка, както Абсолютният Дух е Имагинерната Единица. Природата - или Определеното Битие, което се превръща в Проявено - се изразява чрез положителната, "нормалната" двойка. Тя изразява същността на отрицателната двойка, превръщайки правите токове на Абсолютния Дух в променливи. Променливите токове преработват в определено Неопределеното Битие – сиреч, импулсите на тотвселената.

При тройката се наблюдава възвръщане на Абсолютния Дух към Своята същност, с тази разлика, че вече е преживял самоотчуждението, преминавайки през определеността на ясновсновселената – не само преживял, но и надживял. Пратките на Тот, определени вече от ясновселената и получили съвършен, завършен вид, са онзи свят, който наричате "духовен" - и неговият господар е Духът Божий. Божият Дух[5] не е нищо друго, освен Тот, примирил се с определената Си част - определяна постоянно от ясновселената.

Цялото пространство се намира под Негова власт, понеже именно пространството носи основата на съвършенството. Това съвършенство обаче не е статично, както си мислят някои. То съдържа не само закона на съвършеното проявление на Духа, но и свободата на Духа да се проявява по Своя воля.

Носителите на тройката, значи, имат едно основно достойнство и един основен проблем. Когато се проявяват, те се проявяват най-съвършено от всички. Това им се удава с лекота. Може да се каже, че самият духовен свят, с всичките йерархии в него, е представен от тройката. Следователно, плодовете на еволюцията, които са приели най-съвършен, красив и прекрасен вид, преминават от природното в духовното битие – т.е. стават безсмъртни. И целта на природните сили, на природните йерархии, е именно да отклоняват съществата от първородството им, да привличат духовете към въплъщение в неорганизираната материя, с цел да преобразуват Хаоса в Истина, Добро и Красота. Истината - основата на тройката – е именно онова, което съществата осъзнават, под нейното влияние. Основата на двойката е колебанието, противоречието; Майя - полето, съблазняващо съществата с неща определени, но, с това, и ограничени. Истината насочва съществата към нова неопределеност, възвръщайки ги към царството на Отца им.

Тъкмо тук е и парадоксът: светът мисли, че Истината означава максимална определеност и затова проповядва "една-единствена истина", валидна за всички, докато Духът Божий проповядва Истината такава, каквато е: определена, но с могъща фаза на неопределеност. Като си спомните какъв е моделът на атома, ще Ме разберете. Теориите, осъзнаващи

неопределеността на елементарните орбити, трябва да се имат предвид много сериозно. Предметът на тази неопределеност на атома е много по-сложен, отколкото си представяте. Това, което поддържа определеността на орбитите, на движението, е ясновселената; онова, което се намесва, за да ги "обърква", е тотвселената. Третото нещо, което осъществява баланса между определеност и неопределеност, се нарича "супервселена" или "духовен свят" - и неговата роля е промяната на формата, съдържанието и смисъла, по посока на съвършенството.

20.III.121г.

1.VI.121г

Работата, например, има пряко отношение към тройката, именно защото Духът Божий работи, не твори като Отец. Работа няма и в нисшите светове – там всичко е програмирано движение, макар и да има свободна воля, но тя е на нивото на микросвета, не в биоса. Програмираността на биосферата – органическата сфера – нараства рязко, в сравнение с механиката на неорганичната. На нивото на физиката [обаче], независимостта на някои частици да тръгват по свои, индивидуални пътища, е много по-голяма, отколкото при биологичните обекти. Въпреки че последните са построени от физични, принципът на двойката и четворката при тях рязко ограничава свободата на неопределеността.

По тази причина петицата, т.е човекът, отново се възвръща към свободата на волята, но този път с нещо особено - не работата, както е при духовете, а ученето. При човека няма още работа - има само труд и мъчение. Работи само Духът и супервселената, мощно превръщайки програмата на ясновселената и творческите корекции на тотвселената в плодове на Съвършеното Битие. Следователно, работа в човешкия свят има само дотолкова, доколкото се произвеждат съвършени продукти на културата. Под "култура" - на първо място - разбирам проява на хармонията **във взаимоотношенията**; *[после] - съвършена красота на света, който съграждаме; присъствие на небесните цивилизации, проявяващи само такива програми и импулси, които носят живот, младост, щастие, мъдрост и съвършенство - т.е. безсмъртие. Всичко това е работа.*

Под мощното въздействие на тройката, дори и във вашия свят, когато на отделни места отделни проводници на супервселената - предимно музиканти, поети, философи - са успявали да свалят на Земята нейните влияния, може да се каже, че това е било работа. С тези изключения обаче човечеството все още не може да се причисли към духовните йерархии, които работят истински. Човекът, по принцип, не е само дух, поради което неговата основна задача е ученето.

Казвал съм го много пъти: вие сте дошли само да учите - за всичко останало Бог е промислил. Враговете на човечеството обаче са ви излъгали, че природата не може да ви изхранва естествено и са вкарали хората в системи на труда и мъчението, представящи ги за "работа". Но резултатите от "работата" не са налице: човекът остарява, погрознява, съсипва се и умира - т.е. не остава вечно млад и безсмъртен. Истинското ви предназначение като човеци, наистина, е ученето; но това не означава, че ученето е нещо по-долно от работата. Напротив, Космическият Човек, като антипод на Божия Дух, учи по-съвършено от всички и по този начин направлява работата на самия Божи Дух! Те, в своята единна цялост, представляват образ на Бога - по-съвършен, отколкото поотделно.

Ако ангелите съставят духовния свят, т.е. суперВселената или светът на работата, то какво означава стихът в Писанието, че Бог е създал човека малко нещо по-горе от ангелите?[7] *Не значи ли това, че ученето може да има измерения, още по-високи от тези на работата? Работата предполага ангажираност с изпълнение на програма – колкото и да е творческа, това вече ограничава работещия в пределите на разумните закони на всемирното равновесие; докато съзерцаващият, учещият, вникващият в тайните на Битието и Бога е абсолютно неограничен, тъй като не се вмесва в*

цикъл на действие. По тази причина, свободната воля на електроните – свободната воля на неорганичния свят - се отличава коренно от свободната воля на човека, от петото измерение.

Светът на физиката, който е кабалистично триизмерен, въпреки множеството физически и математически измерения в него, предполага, преди всичко, съвършенство, а не Прометеевски пориви. Той, по необходимост, е метафизичен - там революции не се допускат. На човека, именно, кабалистично подвластен на петицата - числото на Космическия Човек - се падат Революциите на Битието, като спонтанен плод на ученето.

Титаните - това са несполучени хибриди между богове и човеци, които си въобразяват, че имат право да развалят класическите закони, за да въвеждат "нови". Всяка класика, по принцип, идва от тройката. Само Космическият Човек притежава полето на мутациите - скока на качествените изменения, който Го отличава дори от Духа Божий! С това не принизявам Третото Лице на Бога, понеже съвършенството не е нещо по-маловажно от мутациите. Просто, новата форма, която се получава след божествена мутация, е отново триумф на супервселената - триумф на съвършенството! Обаче точно Човекът е онзи, който предизвиква тази промяна - именно защото се е вглъбил в изучаване, напускайки за определен

период работата. Просто, това е следствие на информационен скок.

Цитатът: "Не се грижете за утрешния ден!" - ето парадоксалното кредо на Иисус. Той визира тъкмо този закон, с оглед да ограничи природните и духовните ексцесии и да съсредоточи вниманието на новото творение, наречено "човек", във фокуса на Меркурий - т.е. ученето.

.

ЧЕТВОРКА

Ако тройката продуцира аристократите, претенциозните, проявяващите се навън в света - чрез "приятния тон", обносните, куртоазията, - от четворката не можете да очаквате такова нещо. При тройката има и "отвратителни", според речника на четворката, прояви: високомерие, надменност, пренебрегване на простолюдието, "наказване" на непосредствеността чрез надутост... Но четворката е пряма. Подмолните й периоди може да са дълги поради други, по-силни влияния, но непременно идва моментът, когато вулканът избухва! Организацията на четворката не е тази на седмицата. При седмицата, организацията сякаш се налага от чувство за дълг – при крайна умора, потиснатост и отреченост от света. А при четворката организацията предшества и следва поредната ерупция. При четворката нещата са като при военните: постоянна бойна готовност с пълен ред и порядък. Но, при ре-

шителни минути, този ред може да погуби устоите на четворката без следа.

Преобразяването на природата – на това служи числото 4. Простотата и редът не са единственото му значение, а преминаването му от един ред в друг ред. Тази трансформация обаче е нежелана и всява паника в повечето хора с "път на живота" четворка. По тази причина, те не могат да се настроят пластично и рухват, след като са строили цели крепости от сигурност и постижения. Нямат ли понятие за предназначението на своето число, това е почти неизбежно. Ако обаче правят мисловни опити и, постепенно, и на практика да променят стереотипите и нагласите си; да реагират по-гъвкаво и с оглед на чуждото желание, а не само на собственото, те имат шанс да преживеят небивал прелом в живота си към свобода и добро.

По-бърза еволюция от тази на четворките, осъзнали този закон, няма в нито едно от останалите числа, понеже тяхната енергия е неизтощима! А енергията им е не друга, а творческата сила на самия Бог Отец! С импулса за творчество се отличава само Тот - Абсолютният Дух.

Не смесвайте творчеството с разрушителната експлозия - те нямат нищо общо! Това, че едни четворки са тъкмо такива - посягащи на свободата, премазващи всичко, проявяващи страхотен егоизъм,

пълно отсъствие на такт и разбиране, а други четворки са плахи, потиснати, нереагиращи, катастрофално комплексирани и съсредоточени в единствената мисъл: "Дано не сбъркам нещо!", е само доказателство за кинетичната и потенциалната енергия на четворката.

Творческата енергия бива потенциална и кинетична. Потенциалният квадрат живее под постоянен страх от разрушаване на собствената структура, от което произтича негативната фаза на Марс - инстинктът за самосъхранение. Първото нещо в четворката от този тип е постоянната остреност на слуха. Второто - готовността за побягване при най-малкия шум... Трето – борбата с нокти и зъби за собствената кожа, когато тя е в опасност. Психологически, това има огромно значение за опазването на вида. С този начин на разглеждане на четворката, вие можете да си обясните някои реакции, останали от животинския свят у вас, които сте ги считали повече за "лунни". Но Луната само помага на страха, а не го произвежда. Страхът, значи, - ето коя е потенциалната проява на нисшия Марс, квадратът, четворката.

Агресивността, свирепостта, жестокостта, грубостта е неговата активна проява (ако говорим за адския Марс - б.п.).

Сега - да проследим творческото начало на четворката. Самият Тот, както казах в началото, е

имагинерната единица. Но с превръщането на силите многократно, Тот канализира творческата енергия до света на четвъртото измерение - силите на природата. Те са известните типове взаимодействия.

Първото е гравитацията. На четворката е съвършено невъзможно да не изпитва или предизвиква привличане. Вторият тип четворки са електромагнитните. Те пък не могат да не пътуват. Третият – ядрените, откритите само за себе си. Четвъртият тип - това са "слабите", оставените на произвола на страховете и комплексите си; а по-висшите четворки - на "страха Божий".

Ще започна отзад напред. Страхът Божий - "началото на всяка мъдрост" - се отнася именно към слабите взаимодействия. На четворки от този тип, преминали вече над животинския стадий, най-главният мотив в живота е послушанието и изпълнението на волята Божия. Парадоксът на тяхното поведение не може да се обясни абсолютно с нищо друго - понеже природата им постоянно се изменя не според "плета", а според "тоягата". Те могат да прескачат "плетове" с неимоверна височина - "тоягата" на Бога е играла хубаво върху тях... Тази тояга обаче ги гони по най-различни терени, очаквани и съвършено неочаквани, а това налага на бягащите да се приспособяват и пренастройват със скоростта на страха за

живота си... "Пластичният" тип четворки създават в битието ефектите на слабите взаимодействия: от тях може да очакваш всичко. Закономерност няма. Или, ако има, тя не може да се побере в понятията ви.

Понеже квадратът има четири страни, то четири, наистина, са и типовете четворки.

Погледнете, например, електромагнитните, светлинните четворки. Те никога не могат да се спрат на едно място. Естеството им е такова. Те са носителите на даровете на живота, преносители на монади, отключватели на програми, пратеници на Тот, Който радиира непрекъснато! Пречите ли на такава четворка да се проявява и разширява навън, тя ще ви изгори безмилостно.

Ядрените четворки са нещо наистина непостижимо. Техният обсег на действие е практически невидим, понеже е потънал дълбоко в недрата на съзнанието им. Психическите съдържания на такива се държат в пълното подчинение на колосална подсъзнателна сила, която усмирява и неутрализира и най-мощните токове, стремящи се да излязат навън. Това са трагични, даже не драматични четворки, които често умират, блокирали всички тайни и явни изходи на съзнанието навън. Самите те не разбират защо става така. Постоянно патрулират с най-тежко психическо въоръжение самите себе си - да не би да прескочи най-малка искра навън, към света. Те

имат строго определено количество електрони навън, пълна наситеност на валентните връзки, поради което силата им остава в затворен цикъл, създавайки благородни метали.

Ако срещнете някога такава четворка, ще я познаете по това, че блести като чисто злато без никакви примеси; при това - не рядко дълбоко под земята; понякога – не излизаща въобще на повърхността. Такива чисти, златни жили, първо, трябва да се търсят с цената на самоотричането от всичко останало; после, не трябва да се очаква, че те ще реагират на обикновените и многобройни "реактиви", когато се опитвате да направите съюз с тях. И, трето, опитите за повдигане на такава жила само с две ръце се увенчават, по понятни причини, с пълен неуспех.

Ядрените четворки могат да бъдат разтопени на огън, но не и вкарани в химическа реакция, освен при много специални условия. Тях ги разтваря само "царската вода" на предаността, тоталната всеотдайност и десетилетията подвизи за завоюване на доверието им. От тях обаче има най-различни разновидности: най-скъпи златни украшения на дома; пари, които купуват всичко, но и погубват нещастника, който се влюби в тях; съставки и елементи на сложни уреди; и – най-после – като органически най-редки метали.

При тежки увреждания на подсъзнанието, ядрените четворки трябва да вземат екстрени мерки да поукротят блясъка на чувството за собствена свръхценност, на претенциите за неприкосновеност.

От един вид четворка в друг се преминава много трудно; но при напреднал рак на духа, наречен себелюбие, няма никакъв друг изход, освен съзнателното алхимично превръщане в един от останалите три типа четворки. Макар че желязото *е образът и символът на четворката, от което можете да изкарате някои основни значения, препоръчвам на ядрената четворка, при опасност за себе си, да премине в светлинна - хелиева. Това ще рече* самораздаване на всички. *Ако не е възможна тази реакция, Аз я съветвам да приеме другата алтернатива: изпълнение на волята Божия.*

Няма ли доверие на себе си или на другите, остава последното спасение: гравитацията. Но и тук има варианти: от пълното сливане с някой друг, посилен от нея (интимния вариант), до орбиталното поведение (платоничният вариант). Ако обаче гравитационната четворка приеме едното или другото, трябва да се откаже от себе си - или напълно, или частично. Пълното самоотречение (необходимостта от брак) не е нещо недостъпно за тези четворки, но това става само по повеля на съдбата, т.е., само кармично, тъй като инак четворките -

дори и от гравитационен тип - са най-големите виртуози по пазене на критичната дистанция. Не е лош и орбиталният вариант, само че тогава четворката ще си остане планета - и нежно ще бъде сателит още много, много дълго време, докато инерцията й се изтощи (а тя е специалист и по инерция...) и, най-после, падне в обятията на Огнената Любов - Там, Където "Погубваш" Самия Себе си.

Жаждата за силното и предпазването от тази жажда - ето квадратурата, която се сключва в душата на четворката. Не я ли разреши творчески, тя се самоунищожава, както прави нейният представител, скорпионът, при стесняване на огнения обръч...

4.VI.121г. 21,00ч.

ПЕТИЦА

Най-подвижното число след Луната. Онзи, който има "път на живота" петица – било по вибрация, било по "жив израз", който се получава при сбора на дневната вибрация с часовата, усеща настоятелното копнение да общува и да знае. Общуването – обмяната на познание, на впечатления, на ценности, - иде все от петицата. Определено е именно чрез петицата Космическият и Христовият Човек да имат основните очертания на човешкото тяло.

Няма по-"слабо" число от петицата, в смисъла на съвременната физика. Слабите взаимодействия посочват входа към петото измерение, въпреки че са

резултанта на четвъртото. Петото измерение, в което живее именно човешкият дух, потвърждава закона на обмяната, така че и най-елементарната обмяна на токове, вещества или информация говори за присъствие на **човешката** *раса. Съществата под човека са създадени чрез неговото пряко участие. От неговите органи, олтари, престоли и пр. се проектираха четвъртото и третото измерение, всички по-долни царства. Абсолютният Дух твори, но чрез Своята изява като Човек. Наистина Той първо сътвори "небето" и "земята" и "водата" и "въздуха" - т.е. четирите вида взаимодействия, - но това още не бе проверено.*

Проверяването на Битието, сверяването на творческия модел с практическото битие става единствено чрез човека! Практиката е критерий на Истината - това е, действително, фундаментален закон. Проверката на Истината се извършва в условия на свобода на волята, по-добре от всички други методи. Така, праматерията и праенергията се фокусират в полето на петицата, което провежда този гигантски космичен експеримент.

Именно по тази причина, петиците сноват със скоростта на светлината или мисълта навсякъде из Островите на Идейното Битие, можейки да откъсват от него онези идеи, които още не са проверени. Като откъснат такава идея, те я подлагат на про-

верка в практиката, с което чистят супервселената от фантасмагориите на духовете. Работата, която извършват петиците по този начин, е неоценима - както за Бога, така и за всяко отделно поле. Тот иска да се проверяват не само идеите, но и творческите импулси. Субективното - плод на свободната воля - се проверява само в света на обективното - резултантата на Битието.

Най-същественото на този опит – приоритет на човека – е обвързаността му с човешкото тяло. Това значи, че верните и неверните идеи се отразяват като в огледало в тялото на човека, в неговото здраве и продължителността на живота. Този продукт наричам "опит", "проверка на светогледа". Това става на три плана: взаимоотношенията на човека с Бога и тези с Природата и с другите хора. Това е обхватът на социологията - а не само полето на взаимоотношенията между хората!

Самомнението, своеглавието, себелюбието, тщеславието - всичко това произвежда цели стълпотворения от оправдателни силогизми, завличащи милиони души в бездните на смъртта. Сведенборг съвършено точно описва измерванията, които извършват Синовете на Правдата над тялото на всеки, който си е заминал от земята. Истината не може да деформира човешкото тяло – Прекрасното, Красивото и Съвършеното са критерият за божест-

вения светоглед на всяко същество. Необходимо е обаче всички същества от необятното царство на Битието - божества, ангели и човешки души - да преминат през човешко въплъщение. С това се извършва проверка на техните идеи, на тяхното мировъзрение.

Та петицата, значи, сваля духовете към въплъщение в света на обективността. Каквито идеи и да е проповядвал един дух, един идеолог, едно божество даже, те ще се отразят първо на неговото тяло, после - на лицето и черепа му; и - най-после - на ръката му. Петицата поддържа тъкмо това познание - усета за практическото покритие на идея с форма. По тази причина тя не само проверява Битието, но и подтиква съществата към свободен обмен на идеи, с цел по-скоро те да влязат в оборот и да покажат естеството си. Бързината, с която реагира петицата на всяко явление; скоростта, с която сондира субективното чрез обективното, като негово отражение, е непостижима за никое друго число. По тази причина всички коментатори, тълкуватели, ревизори, изследователи, експериментатори и пр. са все проводници на петицата, която е "Парламентът на Проявеното Битие".

Неизтощимата същност на петиците е коментирането на събитията и формите. Съсредоточаването им не е продължително, понеже те не се ин-

тересуват от проследяването на нишка от началото до края, а търсят пунктовете, където нишките се преплитат. Същността им не е логиката, макар и да си служат с нея по-ловко от всички - тя е само помощно оръжие в техните усти.

Следователно, петицата има за цел да информира обществото за състоятелността или несъстоятелността на всяка идея. Прекрасни журналисти, художници, писатели, издатели, библиофили, информатори, петиците всъщност се грижат за щастието на човечеството, често излъгано от прекалено самоуверени и разцентровани единици и тройки...

Единственото поле, в което се подхлъзва петицата - това е користта, лъжата, измамата. Може да се каже, че в повечето случаи причината не е материалният, груб животински интерес, а потребността да се използва информацията по начин, който да освободи мошеника от тежка работа... Където тя - петицата - е най-силна, мошеникът се развихря: обмяната на информация и обмяната на ценности... Той не подозира, че лъжата, наречена "рационализация" или "бизнес", начертава особени линии по лицето му и те го лишават от правата на космически гражданин, когато се озове в обятията на Реалността.

Макар и проверител или обменител на идеи и ценности, повлияният от петицата не е склонен да работи физически - той е най-добрият наемник на дявола, понеже няма още собствено лице и обменя чужди ценности и информация, предимно по поръчка. По този начин е създал цялата съвременна цивилизация, заменяйки реални стойности с технологични и търговски патерици, откъсвайки човека от космоса, от природата и от Бога.

"Лампата на Битието" - неговата нервна система; мисълта, която осветява материята; "Храмът на Познанието" и "Братът на човечеството" - ето някои от истинските значения на петицата, която, в крайна сметка, може да стане организатор на бъдещите екологични братства и общества на Шестата и Седмата раса. Има ли интелигентността и прозрението да направи своя избор на страната на Божественото, тя става съвършеният съработник на Бога - Новият Човек, който се залавя на практика с малките величини, в противовес на калугери, идеолози, проповедници и функционери на насилието. Користта или фанатизмът на такива винаги води до увеличаване на болниците, лудниците и гробищата, докато "малкото добро" на Светящата Раса се обръща обикновено към самия човек и неговите истински потребности.

5.VI.121г.

***

Окончателната редакция под контрола на Елма завърши на 30.10.2008 г. в 15:34:53 ч. На въпроса, защо това фундаментално осияние не продължи повече от числото пет и няма да продължи и в рамките на новия век, Той бе отговорил още тогава, че има много дълбоки причини. Сега обаче може те да се изнесат – не директно, но чрез преразказ:

Числото шест ще почне да действа, когато бъде разбрано - когато човечеството навлезе еволюционно в Шестата раса. Тогава ще стане срещата на Сродните Души, излезли от Бога по двойки и на групи още при Сътворението. Досега на Земята това не се е случвало и не е възможно, тъй като още няма нито една двойка и група от сродни души, които да са се разпознали и заживели истински. При всички опити и тенденции досега, винаги единият или поне един е опонирал на другия и другите, независимо дали външно или вътрешно. Или не е опонирал на несродните души, когато е бил завладяван от тях или е имал изгода от общуването си с такива. Под "изгода" се има предвид не само материалното, но и емоционалното, енергийното предпочитание, когато то произтича от етерния, астралния или менталния свят, а не от по-високите.

До Петата раса включително или няма Разпознаване, Отклик и Преданост, или – и да има – взаимоотношенията почти незабавно изпадат в коловозите на старите форми и завършват със смърт. Човешкото и ангелското сърце все още не е разцъфнало за отклик към сродната душа и към тези, който тя ни праща, с надеждата, чрез тях, тя да се обмени с нас.

Тези констатации може да изглеждат песимистични, но те не са измислени от нас. Поради непробудеността на атмичното тяло в половината човечество, дори и в хората с искра Божия, все още царува печалната практика, измежду два или повече обекта винаги да се избира този с по-ниска еволюция. Така, определени вражески сили осигуряват прераждания та и вселяванията си на земята и израждането на човешката популация.

В Шестата раса, когато Сродните Души започнат да се разпознават – не само по двойки, персонално, но и трансперсонално; когато сливането и предаността почнат да стават не чрез съображения или "тръпки", а по Високия Идеал, по волята Божия, ще настане началото на Новия Рай на Земята. Той ще почне да населява Новото Небе, което вече е уредено външно и ни чака, но още няма обитатели. Обитателите му ще се явяват там в мига, когато са се слели истински на Земята; когато са заченали и родили деца с искра или росинка Божия. Тези от тях, които се родят или осъзнаят като "дъх Божий" и "кристалче Божие", ще образуват Царството Божие на Земята. Те ще бъдат абсолютно съвършени и безсмъртни, понеже ще приложат на Земята Любовта такава, както е горе на Небето. На Небето няма случай, нито понятие, някой да обича някого повече от другиго и някой да не бъде влюбен във всички. Няма такъв прецедент Любовта да не се прояви незабавно, в настоящия миг и едновременно на всички полета. Шест небеса вече са постигнали това, но Седмото, което е Земята и световете, подобни на нея, очаква Човека, който ще го приложи и на това поле. Това трябва да започне от Трима Души. Тогава, именно, Все-

лената и Творението ще са постигнали своята цел - и няма да има нужда повече да съществуват в този вид.)

БЕЛЕЖКИ:

[1] Тук Елма употребява термина “кварк” за базална, неделима частица, въпреки споровете днес дали и тя не е съставна. Все пак, наложеното официално становище все още е, че кваркът е неделим. Ето какво се казва за кварките в :

http://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B2%D0%B0%D1%80%D0%BA

Кварки в ядрената физика се наричат вид елементарни частици, считани засега за неделими или „най-елементарни“.

Заедно с лептоните, те са един от двата вида фермиони със спин –½. Обектите, съставени от кварки, се наричат "адрони", като най-известните примери са протонът и неутронът. Кварките се различават от лептоните по наличието на допълнително

Поколение	Име	Символ	Ел. заряд (e)	Маса (MeV)	Спин	Антикварк	Символ
1	Горен (u)		+2/3	1.5 до 4		Антигорен кварк	
1	Долен (d)		–1/3	4 до 8		Антидолен кварк	
2	Странен (s)		–1/3	80 до 130		Антистранен кварк	
2	Чаровен (c)		+2/3	1,150 до 1,350		Античаровен кварк	
3	Дънен (b)		–1/3	4,100 до 4,400		Антидънен кварк	
3	Върховен (t)		+2/3	178,000 ± 4			

квантово число, наречено "цвят". Освен това, лептоните имат цял електрически заряд (–1 или 0 в единици електронен заряд), докато кварките имат дробен електрически заряд (-⅓ или + ⅔)

Според Квантовата Хромодинамика (КХД), всеки обект, който има цветен заряд, различен от нула, не може да бъде наблюдаван в свободно състояние. Това свойство се нарича "конфайнмънт" (от англ. Confinement - затвор). Те са затворени в безцветните адрони. Ето защо, до настоящия момент отделни кварки не са наблюдавани. Експерименталното потвърждение за тяхното съществуване е чрез наблюдаване на струи (на англ. jets) от адрони с общо начало. В детекторите за елементарни частици, винаги се наблюдават поне две струи. Отчитайки и закона за запазване на импулса, индиректно се наблюдават обектите "кварки".

Кваркова структура на протон: 2 горни и един долен кварк. Кварките взаимодействат чрез цветните взаимодействия. Техните съответни античастици са познати като антикварки. Кварките съществуват в шест разновидности, както се вижда в таблицата по-горе.

[2] Въведението е недатирано, но то е дошло или на 2 януари 1985 г., когато идва лекцията за единицата, или малко преди тази дата.

[3] По-късно Елма ще разграничи много тънко Тот (Бог Отец) от Абсолютния Дух, въпреки че в началните осияния ги идентифицира.

[4] По-нататък Елма ще го нарече “Хол” – Цялостния Бог, Благия Дух.

[5] След 17 години, американците показаха научен филм, в който вселената се представя виртуално като сфера, в пресечната точка на гигантски светящ кръст.

[6] По някаква причина, на това място Учителят допуска идентификация на Духа Божий с Божия Дух, но по-късно обяснява, че това са различни Същности.

[7] Наистина, това на земята и на небето важи в пълна степен само за Христос, ("...и стана толкова по-горен от ангелите, колкото по-славно от тях име е наследил." – Евр – 1:4); докато Давид казва точно обратното в пс.8:5. Елма, като извор на Словото, има право да обърне една мисъл от Библията в положителна, особено след като казва самата истина.

19.I.121(1985)г
София-Изгрев

ОСЯНА И ОСАННА

ЖЛО/НИ

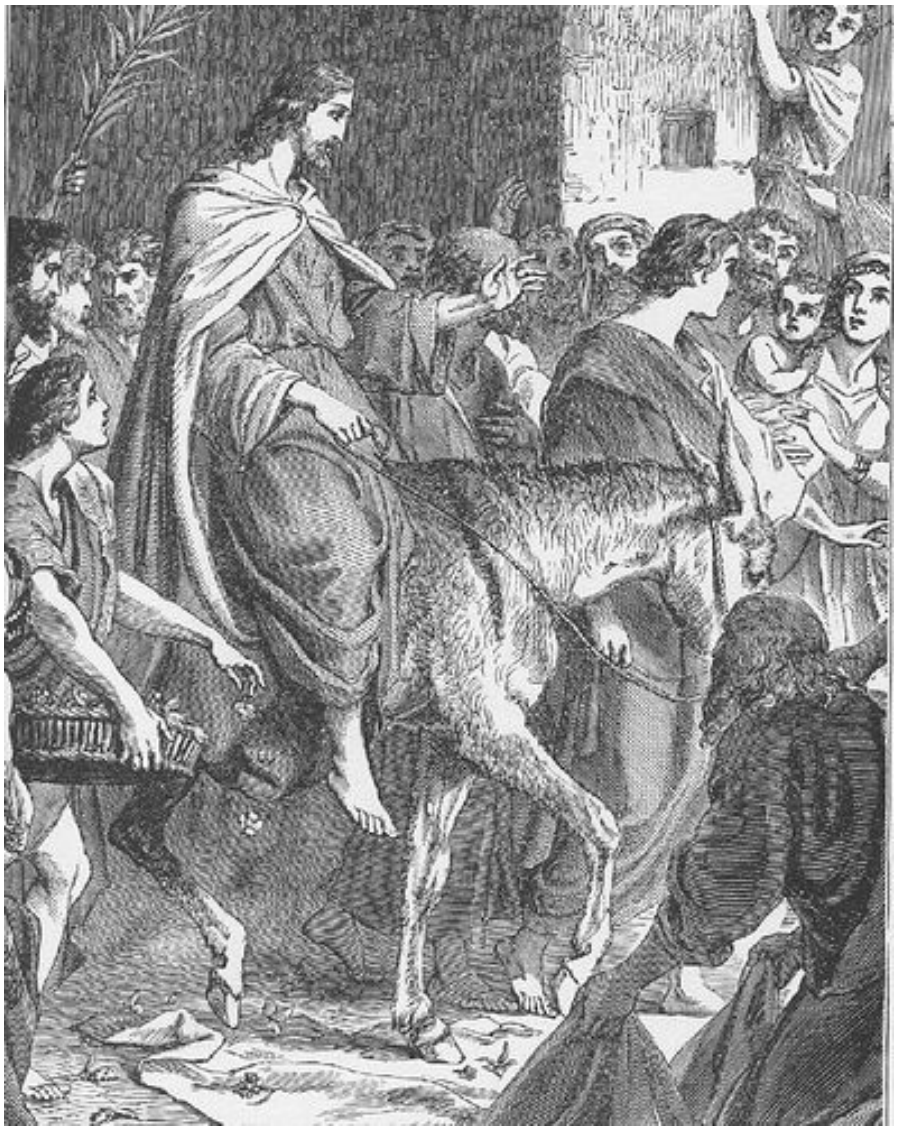

Сестрата приема осиянията с такава вяра, защото е Моя ученичка от 14 века. Онзи, който се насочи към светлината, светлината го поема.

Радвам се, че тя е от първите Ми озарени при новата изява на Елма.

Решението й да преписва нещата не е случайно - нежното й сърце и осиянят й дух имат нужда от росата на Словото. Никой, който Ме е познал, не остава непроменен: и вие сте вече под прекия Ми поглед от много месеци. Правдата не иска особени усилия - който е узрял за нея, оре нивата си. Любовта прави нещата сладки, а Правдата - топли.

Основата на сестрата е повече топла, отколкото сладка. Но сладостта е най-важна и това се иска сега от нея. Физическото й подмладяване е напълно възможно, ако тя приеме сладостта за основно качество на Бога. Няма по-велико от Бога, но сестрата някога го е отблъснала и сега плаща за това. Чистотата произтича от сладостта, това не знаете, обаче мнозина я търсят в соленото, киселото, горчивото, лютото. Превеждам: между повечето религиозни съществува користното предубеждение, че правдата без любов е лицето на Бога. По същия начин виждат лицето Ми и в истината без любов, мъдростта без любов, силата без любов, работата без любов.

*От **вас** само зависи да възстановите отношението си към Бога като сладост. Сладостта няма нищо общо с удоволстването, нищо общо с опозоряването на духа сред разкош и наслади, ощастливяващи подлеци. Сладостта е нещо много велико - най-*

живата дреха на радостта, на която Любовта е майка, а Мъдростта - баща. Сладост препоръчвам на всеки, особено на сестрата, която не е изпитвала никога сладост, а само някоя от нейните сенки.

Неизброими са олтарите и престолите, които се отблагодаряват със сладост, проумеем ли какво им трябва и как точно да им го даваме. Това обаче не е написано в никоя книга, а е написано дълбоко в сърцето на всеки, който е роден от Бога.

Не мислете скъпа сестро, че ви говоря общи неща. Нежността ви не се прояви пълно и сладостта ви остава недоизказана и в този живот. От това останахте сираче на Божественото, макар и галеница на духовното. Предпочитате постоянния самоконтрол и самопречистване, но не и отпускане на сладостта, понеже не знаете, че сладостта иде от Бога. Не без основание, вие бягате от юдите на света, които напълниха душата ви не със сладост, а с горчилка, но никой от вас не може сериозно да претендира за неучастие в създаването на юди. Мнозина са се пропили и развратили не защото са лоши по естество, а защото не са получили сладост от тези, които е трябвало да им дадат сладост. Работата на природата е да раздава сладост чрез природното ви тяло; работата на духа е да осветява плодовете на мисълта и да носи свобода и надежда.

Всички вие, които сте галеници на духа, не искате да бъдете и работници на природата, поради което оставате сирачета на ултравселената. Затова не сте ни най-малко виновни - просто силни магнити са ви приковали към "истини", създадени от духове, но не и от Бога. "Истините" на духовете се разпознават по това, че могат да освобождават, но не носят пълната радост и щастие.

Вашата сила не е от много столетия - при Мен сте от 14 века, не повече; преди това учихте при други учители, от които наследихте неверни понятия. Предишните ви учители бяха пустинници и мощни светии, но те много тежко минават през вратите на Школата, носейки със себе си своето самомнение. "Носенето на себе си" се позволява в антрето на школата. Непременно, задължително е даже, преддверието на школата да не отблъсква носещите себе си, понеже "носенето на себе си" най-мощно им е помогнало да оцелеят в света от медузи и октоподи, прилепчиви кърлежи и пиявици, прокълнати паразити и астрални животни. Подвигът на светията и праведника, пророка, е нещо ознаменувано от десницата Божия, мистично и магично благословено, пронизано с най-лъчезарни лъчи на подвиг и самоотрицание. Носителите на това посвещение леко откъсват плода на супервселената - мъдростта на духовния свят и истината за физическия.

Но праведниците не се подчиняват на нищо, освен на себе си, на собствения си вътрешен глас, макар и подкрепен от свещени положения. Неживото обаче постепенно прониква в тях и ги обезобразява, състарява. Това е, защото, те се самозатварят, в съпротивата си срещу света, и не приемат мисълта за обмяна с него, обявявайки го за пълен с опасности. Моята нива обаче не се намира в света на светии и праведници, а на полето на всички пороци и нужди човешки, в просторната, жива "осяна" - нова дума за вас, макар и позната: наименованието на светската нива, на която расте всичко - и зло, и добро. Тя наистина е "осяна" отгоре и отдолу, напълнена със семената на Духа и семената на ада.

Наистина, странно поле е "осяна" - кабалистично или във връзка с "осанна", но не само кабалистично. Истинска "осанна" ще преживее само онзи, който е пребивавал в "осяна". Понеже онзи, който бяга от "осяна", не ще може да обмени енергии със семената на ада и семената на Духа, с които е пълно в този особен свят.

Най-страшното за "праведника" е да попадне на някое пъклено семе. Росата на Духа обаче никога няма да падне върху праведник, който не е мътил змийски яйца, очаквайки да измъти синове на доброто. По този начин той не може да добие нито опит, нито простор на мисълта, нито сила на духа си. Прамъдростта заравя в Битието не малко пък-

лени яйца и зародиши, с единствената цел по-смирено да носите наследството си от Бога, по-самоотвержено да го опазвате от молци и ръжди и погубване; по-дейно да търсите изход от пропасти, спасение от антихристи. Животът се оценява, само когато има опасност да го загубиш; слънцата светят, само защото има "Пралайя"; студът е единственото условие, за да почувствате топлината.

Отбивам всички нападки на съмняващи се и атеисти, че съм бил "нелеп", "престъпен" или "жесток", създавайки света на такава противоречива основа. Примерът, който давате, изхожда от вашия свят, не от Моя. Страданията, ужасите, мародерствата, не съм ги създал Аз, не съизволявам в тях и не ги одобрявам. Но не ги и унищожавам, защото предпочитам, през определени периоди в пространството, да съществуват ями, който наричам "помийни". В тия помийни ями вие правите нещастни опити да основавате конгломерации, несъществуващи в конституцията на Битието. Приличате ми на постоянно давещи се буболечки и червейчета, които се давят, защото се хващат по няколко и така натежават и потъват.

Ни най-малко не казвам, че самотата е нещо божествено, но ви казвам, че вие се хващате за другия, не за да бъде на него добре, а понеже ви е страх от това, какво ще кажат хората. С "казването на

хората", започва провалянето ви на дъното на помийната яма, наречена от вас най-странно "цивилизация". Представлява неимоверно смешна картина отчаяното ви боричкане да се възкачите на някоя сламка, наречена от вас "обществено подсигуряване". Но сламката, която избирате, неизбежно потъва.

Не се мъчете да останете върху една сламка с по-голяма тежест и за повече време, отколкото може да издържи. Физическият закон е неумолим: докато си отгоре, тя ти помага; но натежиш ли, обърнеш ли се, не се ли откопчиш, ти се удавяш. Такива сламки са, именно, всички ваши илюзии, носещи се по вълните на "осяната". Останете ли вкопчени в някоя своя илюзия, обърнете ли се наопаки, под повърхността, което е неизбежно, понеже човешката душа тежи винаги повече от всяка илюзия, вашата трагедия е неизбежна.

Сега внимавайте. Ще ви очертая ролята на всички негативни същества и явления, именно въз основа на примера със сламката. Всяко зло ви напада с математическа точност във времето и пространството, за да ви накара да се пуснете от сламката и да изплувате на повърхността. Смъртта не е нищо друго, освен последствие от вашата упорита съпротива. Празното пространство, вътре в сламката, просто определя естеството на всяка илюзия, която е куха по естество, без сърцевина, същност, основа.

В случая Елма избира негативното значение на кухостта, но в повечето случаи говори за кухото стебло на едносемеделните растения като тяхно основно предимство - свръхпроводимост на Любовта, Мъдростта и Истината, липса на адско и духовно его. Все пак, сламката е част от мъртво растение, труп, и затова и тук е прав – б.п.

Не случайно, обична моя позната от 14 века, проследих пътя на човешката душа в помийната яма на света, която наричате още "прогрес" или "цивилизация". Пред вас са стояли неизбежно все тези проблеми: дали да сграбчите сламката, как да сграбчите сламката; после - как да се откопчите от нея...

Проследявам животите ви и виждам: от пъстрата тълпа може да се отличавате, но от проблема на сламката не сте се отдалечили. И това не е за укор, но за познание: живите същества, практически до серафима или илухима, неизбежно прегръщат по някоя сламка - не може без Майя, тя е велика учителка. Пращам ви, сестро, в това велико училище още веднъж - не от строгост, а от бащинско милосърдие.

Предстои ви нова илюзия, по-светла от другите - илюзия, но крайно необходима. Невъзможно е за повечето същества да попаднат направо на вълна́та на божествената любов - прегръщат непременно някоя сламка. И това е добро, защото се учат да плават. Но и почиват понякога - просто защото сламката е по-лека от носещото я

пространство, и върху нея понякога духовете си отдъхват.

Носещите блага за всички - от тях Любовта се усмихва; сдържащите благата си, подбиращите - от тях се усмихва Мъдростта; а оросените с красота и сияние - от тях се усмихва Истината.

Мога да ви кажа няколко съвета с голямо значение:

1. Не обвинявайте никога никой за нищо - без изключение!

2. Наставлявайте по-опитно, с оглед на приемането, а не на констатирането. Опитният наставник се интересува не толкова от правилната констатация, а от това, дали е намерил път към разбирането на наставлявания.

3. Проучвайте най-проникновено истините, които съм казал в миналото и сега.

4. Молете се предимно за най-изпадналите, най-нещастните - но не само с молитви, а с дейно помагане.

5. Намерете онзи ваш принос към сродните души, с който вие ще се представите на небето, когато си заминете.

6. Предпочитайте по-ведър въздух и по-големи височини, при всяка възможност на свободното ви време.

7. Не морете природата в себе си с лишения, а й дайте специфична храна за специфичните й центрове. И режимите са добри, но с по-голям сладък период между тях.

На вас ви предстои преображение - с радост ви предсказвам това, защото го виждам. И пращам за вас особен подарък, който ще ви направи прекрасна. Подсказвам: нещо сладко ще бъде знакът за разпознаване - понеже Аз винаги обвързвам идеята с разпознавателен символ. Проумейте, че Аз ще съм вътре в "нещото" - и ако го отблъснете, отблъсквате Мене.

Не ви говоря на "ви" поради учтивата форма, но понеже, Моя дъще, не знаеш, че в личността ти живеят няколко души; обаче имам намерение да спася всички, затова не ги лишавам от множествено обръщение. Прекрасното ви сърце и предадата ви душа носят два ангела от различни йерархии, но умът ви и духът ви се борят с двама адепти, които търсят пристанище. Затова тялото ви - вашият товарен кораб - претърпя толкова много крушения, преживя толкова много болка и обиди. Обидите са се отразили, но ще се изтрият с първата сълза на сърцето ви, прощаваща на ония, които търсят пристанище; с първата милувка на душата ви, приемаща ги в обятията на сладостта.

С това приключвам първото Си приветствие към вас и ви казвам: живейте в мир и сговор, чада

Мои! Предстои ви най-чудно съжителство - стига сте се борили и пренебрегвали! Превърнете "осяна" в "осанна"!

21.01.121(1985)г.
София – Изгрев

ПРИКАЗКИ ЗА ЖИВОТНИТЕ

*С разрешение на Незнайното,
Което говори - на прелестната
Жени[1] тази поредица се посве-
щава, защото се дължи на Нея!*

1.КОТКАТА

Котката никога не може да се откаже от себе си - по това се отличава най-ярко от останалите животни. Нежността й е външно качество - тя е

нежна, защото има нужда от това. Този насъщен глад едва ли се изпитва по-остро от някой друг. Понеже нуждата от съприкосновение е нещо необятно, котката обича да се гали навсякъде и във всичко, като се изключат антипатиите и природните страхове. Радостта, която изпитва това очаровател но създание при търкане и милване с този, който е до нея, се равнява на полуоргазъм! Нещо повече - мощното преживяване у нея прочиства атмосферата на астралния свят - или света на усещанията, - тъй, както Месецът чисти планетите[2].

Мяукането на котката е мозъчен код, чрез който Природата отваря "Нот" - полето на Всемирната Нощ, носещо мир. Още нищо не знаете за специфичните сигнали на животните: те са носители на пределно ясни музикално-шумови пароли, пропускащи невидимите им тела в строго определени зони на Битието. Не само общуване помежду им, значи, се извършва чрез звуците, които издават: те постоянно преливат съдържания от един свят в друг. При това нито тембърът, нито тоновете, нито ритъмът са случайни. През животните, по този начин, минават множество видове природни чувства, лоши и добри, пращат се навън и се прибират в световете си.

Но котката надава "мяу" като един от най-страстните призиви за удовлетворение и успокоение. "М"-то отваря Природата, която се изявява, "я"-

то е мирът на ясновселената, "у"-то е призив на духовното поле към плодоносене. Може да ви се види съвсем налудничаво, но мъркането на това създание наистина преде нишката на природния мир, както крясъците му могат да накарат да ви настръхнат космите, а песента му за нощна любов се носи не само тук, при вас, но и на планети, отдалечени на гигантски разстояния!

Процепите-зеници издават Пропастта, откъдето произлизат духовете на котките. Това е туй, което Вечността превръща в хипервселена, но само в едната й фаза - тази на абсурда. По този начин тя създава в котката хищник, търсещ мишката, т.е. гризача, който се подсигурява. Ултравселената не обича подсигуряване - по това се отличава. Природата обикновено търпи и толерира този метод, но се грижи и за ограничаването му, с цел равновесие на силите.

Божествената Прамайка на Котките е най-светлият архангел, отговарящ за животинския свят! А сърната и агнето - по начало тревопасните - се ръководят от категория архангели, много по-висша от тази на хищниците. Друг е въпросът, че алохимите носят много черти на хищниците, и при това са предани на хипервселената; така че котката не е "принцеса" в духовния свят, ала в Божествения носи царски поръчения!

Сводът, образуван от котката при протягане или настръхване, още веднъж ни пренася в измеренията на природното царство, от полето на користта, страха или пластичността. Правдата е много слаба в котката, обаче тя има много голяма гъвкавост на характера, макар и при нея наистина домът – т.е. интимното пространство - да е много по-важен от привързаността.

Това, което прогонва кучето от котката, е користта. Това, което се опълчва в котката срещу кучето, е собственото мнение, в противовес на колективното. Хипервселената може да не е винаги милостива, но абсурдна е винаги. Плъховете, мишките, се страхуват от несигурност; сънищата на котката обаче тревожат сигурността на мнозина.

Трябва ви котка, ако искате да чистите дома си от тъмни сили. (26.XI.131): Уникалното в нея е това, че носи трепета на най-великата майчинска грижа на природното поле, а този трепет унищожава напълно всякакви вампири и навлеци. Котката с котенца вкъщи гони пъкъла надалече - разбира се, ако същевременно не се яде месо в тази къща и ако няма някой, който да съди някого. Месоядството и осъдителството направо орязват честотите на майката-котка и котенцата, навличайки на подобен дом бъдещи раздори, нещастия.

Котката, както змията, отмъщава. Само че змията отмъщава, ако я настъпиш, а котката - ако няма майчински чувства в хазяите ѝ. Майчинските чувства не се проявяват само към децата, а към всичко живо, което се нуждае от нежност, разбиране или грижа. Има ли грубост някъде - наречете я и "праведност", и както искате, - ясновселенското мъркане на котката и котенцата я намаляват, а понякога предизвикват и съдбата срещу носителя ѝ.

Ако изхвърлите котка заедно с котенца навън по жесток начин, заличете надеждата, че ще оцелеете! Ако пък котка сама дойде в дома ви, а вие я изритате, очаквайте да ви се случи същото от страна на някого, от който очаквате нещо.

Ангелите също имат отношение към котката, не само архангелите. Под "ангели", в тесния смисъл на думата, разбираме ония, които се грижат за растенията. Най-много грижи за котката полагат "ноѝрите" - ангелите на домашните и градински цветя и растения. Никой дом не може без цветя и градина, но онзи, в който има и котка, живее много по-хармонично и безгрижно, понеже нишките на ясновселената, които приема котката, живо се превръщат в панвселенски ленти и тъкани от околните цветя и листа. Така, една къща с котка и градина представлява за ясновидеца чудна картина: в средата извират сребърни и прозрачни, невъобразими плетеници, а около този извор се кълбят и нараст-

ват, настрани и надалече, нежнозелените платна на етерната вселена, с най-блестящи, замайващи окото десени! И растенията растат без вредители.

Лошото е, ако хра́ните котката с месо. Тогава нишките на ясновселената се прекъсват все по-често и по-често от кървави експлозии в астрала, които правят жените вкъщи зли и свадливи, а мъжете - вандали. Оставете котката сама да се прехранва, като ѝ давате само мляко и някакви други, невинни ястия.

Ако сте напреднали много, с Морето от Азове[3] *можете да се справите най-добре чрез котката. Животните не са нищо друго, освен нарочни кондензатори на различни желания, от които искате да се освободите, защото ви тормозят. Някои духове, когато си заминат, направо започват да вият като котки, понеже се пробужда центърът на котката у тях; който не знае, че това е природен закон, направо може да се уплаши. Духовете, които са били крайни моралисти и пуритани приживе, най-често мяукат и викат дълго, съвсем като котки, и с очи, премрежени в транс, понеже никой не може да заобиколи нуждата от истинско блаженство. Забавна картина е да наблюдавате тирани, религиозни скумрии и окултни кукувици, когато завият по котешки след смъртта на тялото... Постници и недояждащи си на земята, оттатък грухтят и квичат на воля; сбутаните*

срамежливци цвилят най-необуздано, а кочовете приживе, там са слаби - отдъхват си като лениви пиявици...

Никакво потискане или отприщване на земята, проявявано без оглед на противоположното действие, не остава неотреагирано, по един или друг начин, в чистилището! Чистилище има, и то се отличава именно със спонтанните пробуждания на животинските центрове, останали у вас от пътя ви през вековете. Мяукат, следователно, и се дерат като котки не само много умрели, но и мнозина, излъчени насън нощем, за да отреагират неизживяната жажда за ласки.

Приживе или в будно състояние, душата ви е пожелала с дива мъка и сила да погали или да бъде погалена - това е гласът на великата Аи́р-Мау́л, на Залми́на, извиращ от глъбините на самата ясновселена, - но вие незабавно сте хващали този глас за врата и сте го удушавали, както се удушва котка! Да речем, ясновселената е записала седем години сумарно удушвателство от този род - точно седем години след смъртта си вие ще мяучите и ще се молите като котка - с всичкия си душевен копнеж, напълно "невменяеми" и слепи за околните, понеже това е чистилище - престъпленията трябва да се отреагират.

Значи, в ада престъпленията се наказват, а в чистилището се отреагирват. Бърже и леко се издига нагоре всеки дух, който се е намучал, накукуригал, налаял или наревал в чистилището, според записаното "на книга" в неговото подсъзнание. Това не е напълно несъзнателно обаче, тъй като научните пуяци и духовните тапири приживе, трябва да получат своя урок на небето; скръжавите сърца и плъшите души - да минат по пътя на "освиркването"; грандоманите и душевадците - да се чуят как викат като животни и не могат по никакъв начин да се спрат, докато наоколо, от всички страни, се смеят и им се подиграват не само дежурните алохими, но и всички пострадали души на земята от техния егоизъм, самочувствие, страх или самомнение...

Ако пък искате да попаднете направо в света на Аир-Маул - на Великата Хетера на Ясновселената, насън или веднага след последното склопване на очите, живейте непринудено и гальовно, като нейната жрица по всички звезди и планети - Моята красива и нежна еманация, която наричате "котка"...

---

[1] Въпреки че в осиянията почти всички имена на конкретни хора са кодирани или скрити, за да се запази инкогнитото и за да имат текстовете много по-голяма словосила, в някои случаи като този името е автентично. Тя обича котките до самозабрава. До същата приятелка от гр.Варна има лично послание от Елма преди това – "Планетата Од и трансвселената" от 15.06.120(1984) г., където й е дадено името Со Ли. За нея се говори и в следващото осияние от същата дата – "Серафимите от Процион" : В посвещението се говори за поредица от приказки за животните, която се очакваше да бъде диктувана от Елма, но след осиянието за котката, други не са дошли – б.п.

[2] Тук става дума за две неща: 1.Че нашата Луна пречиства негативните влияния, идващи от планетите; 2. Че луните на всяка планета я пречистват - б.п.
[3] Според Елма, това са духове от една разбита, тъмна галактика между нас и центъра на нашия звезден остров, чиито физически тела представляват въглеродни частици. Именно те затъмняват централния куп на Млечния път и затова си мислим, че вселената е тъмна, а не светла и цветна. В религията, тези същества са “дяволите”. Този факт е проумян от големия учен и писател-фантаст Фред Хойл и е отразен в романа му “Черният облак” от 1957 г.. Не случайно, като физик, Хойл работи в екип с индийския професор Нарликар. Съвременната астрономия потвърждава обясненията и прогнозата на нашия Учител Петър Дънов, че слънчевата ни система вече излиза от сянката на този тъмен облак и че ще настъпят уникални промени не само на Земята. Снимките и измерванията на астрофизиците от трийсетина години насам показват нови обекти между нас и центъра на Млечния път, звездите наоколо изведнъж са сменили и спектрите си, и честотите си и пр., което става и с нашето Слънце. Тъмните същества, които са ни държали в робство толкова много хилядолетия и са обсебвали хората и животните, даже някои растения и други природни същности, в момента ще бъдат "издухани" в Старата Вселена - и ние, ако сме същества с монада или искра Божия, за една нощ ще се озовем в съвършено нов свят и ще мутираме - ще се подмладим – б.п.

30.I.121(1985)г.
София – Изгрев

ДА ГО ТЪРСИТЕ СЪС СВЕЩ!

ЖЛО / Д - приятел на Луниéла

"Затова вие трябва наистина да търсите със свещ, може би още години наред, онзи приятел и любим, с когото си допадате на всички полета."

Носи освежаване, но и проблеми. Оправѝ се с него, но не изведнъж, а на етапи. Общо казано, е положителна, светла душа, но за мост към Новото Човечество не става. Можеше да си бъдете полезни в един план, но ти си остро чувствителна за неща, които са ***твърди*** *при тебе. Ако можеше да приемеш кристално ясен сценарий на интимни отношения, без разрастване на връзката и без никакви психологични претенции и от двете страни; ако и двамата можехте да се възприемете само като радващи телата си, най-свободни щяхте да бъдете. Но за всички други претенции и усложнения не отговарям, понеже, по принцип, интимната връзка е най-сложният проблем и тя може да се реши или с пълно единение на всички полета, или с кристално ясен регламент на единение сàмо на определени полета. Вторият случай не е постижим за търсещите единство на съзнанието - те искат или всичко, или нищо. Затова са остро чувствителни към недостатъците на партньора и на взаимоотношенията - имат идеален модел. Но по-артистичните личности могат да организират връзката чрез приемане на роля - нещо, което не е лъжа или самозалъгване, а просто психологичен експеримент. За тази цел обаче и двамата партньори трябва да са съгласни да експериментират. Ако единият е ангажиран с повече чувства, планове, страхове, претенции и пр., немислим е такъв модел: при такъв*

злощастен опит винаги ще има нещастен и потърпевш. Много често, уви, и интимната връзка е поле за доказване на психическа власт, на надмощие. Не обмяната на радости, а борбата за "права и задължения", за "истини" и "неистини", става тяхната доминанта. Това обикновено се извършва на съзнателно ниво. Но когато аурите на партньорите са несъвместими или малко съвместими, спречкванията и напреженията са само следствие от това - тяхната логика и психология не е последователна и нищо не може да ги обясни разумно. ***Затова вие трябва наистина да търсите със свещ, може би още години наред, онзи приятел и любим, с когото си допадате на всички полета****. В останалите случаи, при некармична връзка, необходимо е, по възможност, най-точно регламентиране на принципите, целите и формите на вашите взаимоотношения. При пълно съгласие и от двете страни, такава една "работна" емоционална връзка е по-добра от разкъсващата и съсипваща самота.*

При кармична връзка обаче имате само един изход – търпението. При теб връзката е некармична в случая – имам предвид минала карма – и се е оплела дотолкова, доколкото отскоро сте тръгнали по неизяснен път.

Живей за високия път, за великото бъдеще на общото ви дело и допускай близо до себе си само онези, които са ти побратими или които не биха ти пречили да си вярна на себе си.

Може да зададеш конкретни въпроси.

Питай го, на карти или на кафе, дали е решил проблема си с жена, с фамилия, започваща с "Н". Ако е от вида на хората, които са си разрешили проблема с приятелки с такава фамилия, той тогава тъй ще го разреши и във връзката с теб. Но трябва да бъдеш естествена и деликатна.

Още нещо. Работете с този нелесен дух, понеже той има големи данни. Докато търси връзка и помощ, не му я отказвайте. Приемай го такъв, какъвто е, не му прави забележки абсолютно за нищо; мъката му е голяма - затова е такъв. Пръстенът се затваря. Ще анализирате случая отново, защото той не е за опериране. Има за разрешаване проблем, който го мъчи от Нова година. Понеже той е много стар и опитен дух, който има развити, изключителни дарби и качества, него го ползват представители и на двете ложи. Никой не знае, че неговата душа е арена на страхотна драма, което не се случва при изцяло определените към злото. Ще ти обясня някои неща следващия път, понеже вече съм определил, че с него трябва да стане важна промяна. Тази промяна ще го накара да си сложи на карта живота, но да се самоопредели. В противен случай, пиянството ще

стане още по-страшно и неудържимо. Тъй като си спомням подвизите му в защита на Мои ангели на Земята, Аз в най-скоро време ще му дам шанс да преживее интензивни промени, след което ще се разгледа отново въпроса за неговото спасение. Не го изоставяй, ако чувстваш, че има нужда от теб. Но по-добре не с категоричност и рязкост, а с демонстриране на това, че ти прилошава, да разбере, че преминава всякакви граници. При всички случаи пътищата ви се преплитат, понеже, претърпявайки уроците му, вие изграждате качества, а той има шанс да не пропадне окончателно. От сега нататък поемам под лично и непрекъснато наблюдение Д., с което се ускорява кармата и дихармата му. Пряко замесените в неговото вербуване на страната на вашите врагове, ще бъдат подложени на строга ревизия, което той ще почувства, понеже има граници в произвола на користните марионетки на злото. Тъй като има да се развиват екстрени събития - не само около него, но и въобще, - питонът около врата му ще се разхлаби и той ще се промени. Но онази, която не можа да го приеме такъв, не е виновна, тъй като Аз реших да я предам в ръцете на по-добри шансове. Сега тежката задача се пада на теб. Те мислят, че ви държат в ръцете си, но не знаят, че Аз държа тях в Моите ръце… Най-трагичният герой в тази драма не е някой друг, а именно той. Правя последен опит да го

възвърна към светлата му мисия на тази планета. Приеми го наистина такъв, какъвто е в момента. Опитай се да го облееш с любов и грижа, направо бъди сляпа за крайностите му, угаждай му във всичко, без изключение. Повярвай, това е единственият път! Нека да те завлече "надолу" – ако потрябва и пийте заедно понякога - това няма да продължи дълго. Ти не си нито монахиня, нито член на въздържателно дружество... Не обичаш това, но в случая се касае за два месеца сàмо.

Януари 121(1985)г.
София – Изгрев

ЗА ФИЛОСОФСКИЯ КАМЪК И ХОМО ФУТУРИКУС

ЖЛО / НДД

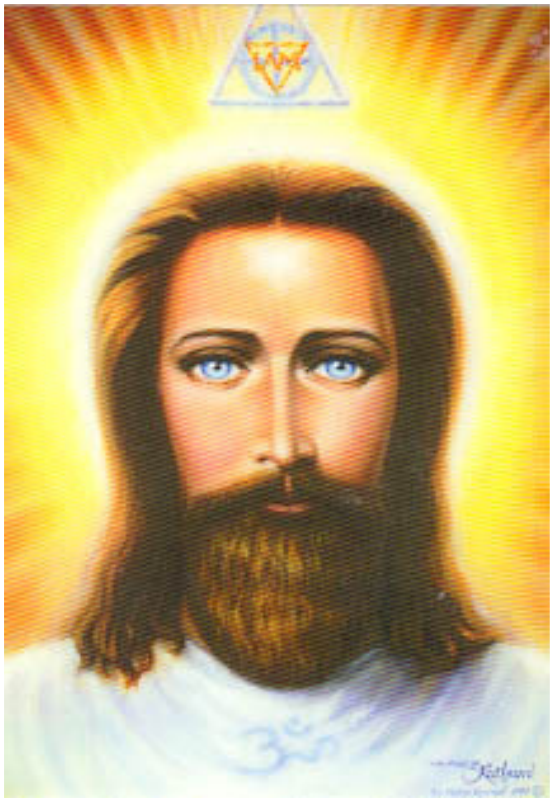

- Борбата ти този път ще стигне докрай. През много славни битки мина в Испания, в Алжир, в остеотското племе – битки не само за пир, но и за правда. Турция остана зад гърба ти. Остана от там ***малко*** *да надделяваш. През вековете ти бе пламтяща факла на науката в Ориента; още три пъти – в Мексико, в Ломбардия, в Швейцария; и отново на Изток. Пробуди се принципното ти тяло и започна да плуваш в света на понятията, на абстрактните истини, на вечните идеали. По́ри отдавна чудесният кораб на ума ти водите на световната мъдрост, тежко натоварен с опит; платната скоро ще се опънат до скъсване, но няма да се пропукат. Пред очите ти ще преминат страни и континенти, забравени цивилизации, нови територии на Духа и на Космоса. Невероятно леко ще ти се удават наречия и езици.*

Ти ще постигнеш синтеза на знанието! Ще откриеш философския камък помежду народите, разбрал, че той е разбит на късчета. Ще преореш десетки култури, ще откриваш, една по една, разпръсналите се негови части, ще намериш синтеза им. Ще разбереш, ще докажеш, че само съвокупният модел на живите религии и философии оживотворява силата на Камъка. Например, една жена в Гърция ще ти открие тайни потресаващи, обръщащи наопаки всички представи за тълкуване на

символите в митологията. Разгърни мощната си способност за анализ и синтез нататък – потърси архетипите на народите в митологията и фолклора им. Проследи как се развиват основните категории в националния дух на народите. Разгледай образната им система. Проникни в мисията на всеки народ, очертана от Учителите и Мъдреците, в техните митове, легенди, приказки, литература и прочее. Ти ще откриеш, че националните, митични герои на всички народи побеждават по свой собствен начин. Ще откриеш, че хитреците от фолклора им, станали нарицателни, също хитруват по свой начин. Ще проследиш, че идеалната им любима и начинът, по който разрешават конфликтите, както и образът на техния вожд, цар, мъдрец, е много различен. Ще установиш наново, че тотемите, образите на животни, растения, скъпоценни камъни, природни обекти, при различните народи са различни.

Ако приемеш да ти говоря за модела на Битието, ти ще имаш абсолютна матрица, по която ще разположиш мотивациите, ценностните ориентации и типовете поведения на основните етноси и подетноси. Не само художествено-образната сфера, но и религиозно-философските "специалности" на народите, ти ще класифицираш в един структурен модел, за да се изясни кой народ какъв орган представлява във Всемирния Организъм. Всеки такъв орган си има своеобразна система от

образи и понятия, чрез която развива невидимите тела на човека.

На теб ти е необходим още солиден курс по програмна математика. После ще имаш щаб от филолози, програмисти, философи, митолози, фолклористи. Ти ще организираш математическа обработка на основните национални духовни ценности на всеки народ - и в резултат ще се установи кои са образно-понятийните доминанти на народите. Определяйки по този начин еволюционната специалност на всеки етнос, ще предложиш на човечеството модел на Съвършения Човек, съдържащ синтеза на всички доминанти на народите. Това ще бъде диалектичен конгломерат между Рама и Кришна, Одисей и Орфей, Фауст и Мефистофел, Исус и Кетцакуатъл - и пр. Намирайки във всеки национален образ с кое поле на Битието е свързан, ти ще сумираш разкъсания папирус на древното единно човечество и ще подготвиш проект за модел на планетарно съзнание.

Народите никога няма да се разберат, ако мъдреците, философите, не си подадат ръка да конструират съществото, наречено "Хомо-футурикус". Не познавайки националните мотивации и традиции и ценностни ориентации, това не може да стане.

И така, от сега нататък търсиш доминанти на националните философии, доминанти на национални-ите религии, образи; доминанти на националните литератури и пр. Умът ти е превъзходен, поле има широко, възможности ще се дадат. Ще потънеш в безкрайно интересен свят, защото си тука, но не от тук! Въпреки прераждания та на тази планета, ти си КОСМИЧЕН АГЕНТ ПО СИНТЕЗ.

Приеми, осъзнай и действай!

10.II.121(1985)г.
София-Изгрев

СЪВЕТИ КЪМ ЕДНА СЪПРУГА

ЖЛО / ЕЦ (Ели́мна)

Постави́ му ребром въпроса: ще живеете ли интимно или не? При това положение (в случай, че откаже), запитай го, имаш ли ти право на интимен

живот. Тогава не се колебай и му кажи, че ако той е почтен и честен човек, трябва да те разбере и да реши дали да се разделите юридически или не, но при всички случаи поемаш своя интимен път. Предложи́ му той също да бъде свободен, без да се развеждате. Ако е съгласен, определи́ му два дни в седмицата, в които можеш да поемеш готвене и пр., но не повече, като му кажеш, че нуждата ти от нормален интимен и духовен живот изисква другите ти дни да бъдат напълно твои.

***Истината** прави човека свободен! Кажи му, че искаш да го гледаш с чисти очи и затова поставяш въпроса за едно такова пълно изясняване; че ти продължаваш да държиш на него, но че не можеш вече да не държиш на себе си; че той трябва да те разбере като човек, да почувства колко ти е трудно без нещата, които са ти най-скъпи: нуждата от любов и нуждата от срещи с духовни приятели. Ако той приеме да бъдеш напълно свободна по тези две линии, без да се развеждате, то нито ти, нито той губите нещо. Можеш да го увериш, че интимната страна на въпроса няма да се реализира в твоята къща, докато той е там, независимо от това дали отсъства в момента или не, в името на твоето уважение към него, но че ти няма да се чувстваш длъжна да спиш само вкъщи и да бъдеш домакиня в дните извън двата уговорени. Това му дава шансове да се определи сам към друга жена, когато се появи*

такава на хоризонта му, и така да си прекарва някои вечери и нощи там, докато реши кой ще бъде домът му, в който нещата ще бъдат пълноценни.

Извини му се нежно, и с много молба го помолú да се опита да те разбере и да се съгласи това да бъде ваш вътрешен договор, в името на спокойствието вкъщи и между хората, стига той самият да разбере удобството и целесъобразно-стта на едно такова напълно изяснено приятелство. Ако ти възрази и не се съгласи, примири се и тъжно го попитай как той желае да живеете - и му обещай, че ще направиш всичко, което ти каже, само и само на него да му е добре. Не го играй като на театър, а сама се убедú, че това е единственият път. Ползата ще бъде голяма.Той е чувствителен и фин човек и не може да не разбере, че по такъв начин ти се примиряваш да се лишиш от живота, за който копнееш. Тогава ще видиш, че сам ще ти даде свобода. Не бързайте с развод, тъй като разводът не решава кармични проблеми.

Ти нямаш карма – това е твърдо, но това не значи, че той няма карма към тебе – макар и малка, тя се дължи на това, че той иска удобство, без да дава пълна свобода. Та един пряк въпрос за развод ще го огорчи и озлоби, а това не е уместно. Ако проявú неделикатност и настои за твоето подчинение, казах, ти се съгласú, но при първия му отказ да

стори нещо за теб или за […], си иди от къщи или на гости за известно време - при някои от тези, които те обичат. Просто не го прави като демонстрация, а като проява на свободата си - кротко, мило и без излишни обяснения. При отказ да бъде някъде с теб или с […], кани́ друг с вас и така му докажи, че не може нещата да бъдат едностранни. Ако решително се опъне, тогава може завинаги да се разделите. Небето първо дава шансове на ближния и чак тогава го отстранява, ако той не разбере, че е била проявена милост и любов към него свръх силите ни.

Настоявам за пълно изясняване и приемане на твоите тези, с категоричността да не завършвате разговора без изясненост, в една или друга посока.

11.02.121(1985)г.
София - Изгрев

ПРИНЦОВЕТЕ НА СУПЕРВСЕЛЕНАТА

ЖЛО / ХМ (Хрисмал)

*Принцовете на супервселената са свръхйерархия, построяваща сенките на Битието. Сенките на Битието нямат нищо общо с Ха́дес - те са лъх от **Духа Божий**. Не за тях говорят древните елини, когато описват сенките на Хадес. Сенките на Духа Божий са мъ-*

дри херувими и архангели, наказващи, но и оживяващи. Сенките на Хадес наказват, без да оживяват.

Най-мощните изяви на Принцовете са колективните революции и промени, извършвани от тях във вселената и супервселената.

Крепостта им е съвършенството, слабостта им е себеотдаването; енергията им е свръхчовешка, неописуема. Не ви съветвам да се противопоставяте на Принцовете, когато работят. Принцовете нямат корист. Те са изпитани, но животът им е определил път на категоричност, принципност и характер несломим, неогъваем.

Има дълбока връзка между думата "принц" и принципите, изграждащи най-рядката сфера на духовния свят, наречена от някои "причинна", но точната дума е "принципна". Когато вашите окултисти превеждаха "каузален свят", те се подведоха и сложиха думата "причинен", а той е принципен. За причините отговаря друг свят, много по-висок и по-нисък от принципния. Когато причината действа, принципите могат да не действат; когато принципите действат, причината може да не действа.

Полето ***Мон*** *е създало всички култури по планетите и звездите. Това поле лови образите и идеите с невъобразим усет за Истина, Добро и Красота: може да ги композира в нови съчетания, строящи жанровете и пластовете на*

историческите културни епохи. Мракът е необходим на Мон като панорама от недиференциран дух и материя, на която на преден план изпъкват и се очертават явленията на проявеното духовно подвижничество.

Ето защо, търсете Принцовете само в мрачни епохи, когато имат да се надвиват династии, пъклени системи и тоталитарни режими. Принцовете сега са крайно необходими, най-вече с мощта на своята великолепна и несъкрушима структура и организация, понеже битката настана! Отрицателните сили са също много силни и Принцовете ще кръстосат словесния си меч с тях, за да им се противопоставят чрез епохата на слънчевата култура, където ще възсияят отново образите на звездното човечество.

Искам да ви припомня и някои нови положения, настъпили след промяната на Всемирната Конституция.

Истината отдавна се крепи на крилете на Любовта и Мъростта, но Всемирната Конституция е закон и на Трите Вселени, от които се ръководят всички. Той е написан в душите и сърцата на всички разумни, съзнателни същества, но промените, които стават в Коституцията, често остават неосъзнати от всички. Настъпилото приключване на един етап от строежа на Новата физическа вселена оформи няколко нови закона, които отменят старите.

Получи́ - и предай!

*Животът има една нова фаза: появяването на Принцовете върху планети с тъмни сили, каквато е и вашата **И**кло. С тази поява много неща се променят рязко и необратимо. Носителите на Мон съсредоточават лъчи с изключителна мощ и затова положението на пъклени и престъпни цивилизации се поставя на голямо изпитание. При навлизането на Сатурн и Плутон в Скорпиона се раждат Принцовете от Първа Класа и се възбуждат полетата около онези Принцове, родени по-рано. Това прави нетърпима виделината им за престъпниците, които сега ръководят човечеството на планетата ви. При това се възбуждат всички индивидуални и национални роптания, които могат да създадат непреодолими трудности за техните водачи.*

Посягането върху беззащитни хора и твари през такъв преломен момент вече не може да остане без мигновенен съответен удар и лавина от бъркотия и последствия. Посягането пък върху Принц е мигновена смърт или парализа за насилника, който е посегнал.

Коментар: За отбелязване е, че думите в това осияние: "С тази поява много неща се променят рязко и необратимо" идват точно един месец преди избирането на Михаил Горбачов за генерален секретар на ЦК на КПСС - б.п.

17.02.121(1985)г.
София - Изгрев

ХРИСТО́ВИ И НЕХРИСТО́ВИ МОНАДИ

ЖЛО / СИ

3,00 ч.

... Носителко на Христова монада!

От тук разбирате, че има и нехристови монади. Онзи, Който създава монадите, е Един, но Той прави монади и без Христова искра, с цел да противопоставви първите на вторите. Тези без искра са роботи, но те имат и принципно, и душевно, и духовно тяло; проникват също и в области на Божествения свят. Сега, вие не трябва да ги разглеждате като "виновни", а само като ваши треньори, програмирани да ви из-

питват и обучават до момента, в който осъзнаете напълно кои сте.

От това следва, че сам Бог, Който е Цялото, не разчита само на Христовите монади, които се отличават по това, че не могат да приемат насилието. Приемането на насилието за тях е пасивно - да търпят, но не и сами да извършват насилие. Насилието, лъжата, практикуват само нехристовите монади – в активната, изпълнителската им роля. Мнозина се изумяват как е възможно Бог да програмира така света, но така е! Зад пионките на собствените си страсти и пороци стоят същества, наречени "херувими", които отчитат и овъзмездяват всяко отклонение от Любовта, Мъдростта и Истината; обаче над тях, в Божественият свят, съществуват алохимите, които сами слизат на Земята в ролята на отрицателни герои, с цел да ускорят вашето самоопределение. Носещите Христова искра обаче не са способни на такава роля.

Когато Кришна поиска от Арджуна да воюва с армиите на собствения си род, той искаше да предложи на ученика си нов тип монадност: двуцентрова или "диполна" монада - с Христова и нехристова искра.

Вие не знаете, че херувимите и алохимите вземат участие във вашите войни, престъпления и пороци: първите като наблюдатели, а вторите – и като участници! Един Спартак беше алохим, един

Левски беше алохим; самата Жана Д'Арк, както и много поети-революционери са алохими! Алохим беше и самият Нерон, а по-късно и Сталин, със събрата си Хитлер, които подложиха монадите на проверка, защото много се бяха омесили - и по закона на периодичното контролиране се наложи масово разпределение на монадите по райските и адските планети.

Но това е сложен въпрос, по който ще ви говоря подробно друг път. (При точката на последното изречение, светлината на 100-ватовата крушка изведнъж се усили и крушката изгоря – б.п.)

Цялата холивселена сега се радва на приемането ти в Новия Път, Който е пак Мой, само че този път Аз говоря на учените. На учените и политиците говорих и преди, но предимството беше на народа. Понеже в този век учените развалиха света, сега ***за тях*** *Ми е грижата.* ***Когато говоря обаче, не всичко се предава и тълкува както е казано. Затова реших този път да се записва с бавно диктуване, за да нямаме разправии после.*** *Нещо повече, идването Ми като Миров Учител в тяло на Земята не е лесна работа, но за пряк контакт с Мене са подготвени и по-скромни Мои приятели, които не могат повече без Любовта, Мъдростта и Истината* ***на практика****.*

И така, никой не е по-голям от Мене, освен Отца Ми! Ето защо, Аз имам право да раздавам Своето Си на които поискам. Обикновено те са лишени от

всичко на тая земя - от пари, почит, почести, признание; малтретирани са по всички правила и без никакви правила, но не престават да се надяват, да се мислят за "отрепки" и да се жертват за другите до просешка тояга. Не им вменявам пороците, които виждат в тях хората с нехристови монади, защото "праведник", който отблъсква Любовта, Мъдростта и Истината, е по-немил на Отца Ми от "грешник", който ги приема.

"По делата им ще ги познаете" - това си остава в сила. Но сега добавям: ще познаете и немоите, по тълкуването на делата. Ако то е отрицателно - вън от Царството! Отрицателни оценки могат да дават само Учителят, алохимите и херувимите.

Сега, като ви казвам, че има същества с нехристова монада, не значи, че те са от дявола. Има и същества с Учителюва монада, а Христос и Учителят са нещо толкова еднакво, колкото и различно. Казвал съм ви, че няма по-голямо нещо от Духа Божий, по-малко нещо от Учителя и по-средно - от Христа.

Но ти си Христова монада!

Затова в Словото ви говоря и от името на Учителя - най-малкият от 24-те Старци - елохимът на Мъдростта или Владетелят на физическата вселена; и от името на Духа Божий, срещу Когото хула не се позволява – Най-Големият от Абсолютните Светове и Владетелят на супервселената (т.е. духов-

ния свят); говоря ви отколе и от името на Христа – Синът на Отца, т.е. Елма - Синтезът между Духа и Учителя. Отец Ми е Цялото, Духът Божий е духовното Ми тяло, Учителят е физическото Ми тяло, а сам Аз съм в тяло на хипервселената – ядрото на Божествената вселена, което уравновесява Малкото и Голямото, Външното и Вътрешното, Субективното и Обективното; обитава навсякъде, осиявайки микровселената и макровселената с Любов, Мъдрост и Истина, оживявайки Проявеното Битие, нихилирайки втвърдяванията чрез абсурда и омекотявайки ги чрез милостта! И, заедно с това, добивайки втвърдявания от божествен произход, които са непробиваеми от никаква сила, освен от Моята!

***Малко** ще ти кажа този път, Моя жрице на Мъдростта на тази планета. Макар и с Христова искра, ти си като Мене - с тяло от субстанция на Учителя и с дух от есенция на Духа Божий. Защото има и ученици с Учителюва искра, а с тяло на Христа; има и мистици, духове, с искра от Духа Божий и с тяло на Христа или на Учителя; а има и такива, които са със сажда от Сатаната и с тяло на Учители! Има красавци и красавици от пъклен произход; има напълно смазани форми с искра от Отца Ми, на чиито молби се подчинявам и самият Аз - Вседържателят Елма!*

Това е сложна материя, за която мога да ви говоря много и особено на тебе, стига да Ме познаеш.

Предстои ти коренна трансформация във всяко отношение, ако не Ми се съпротивляваш.

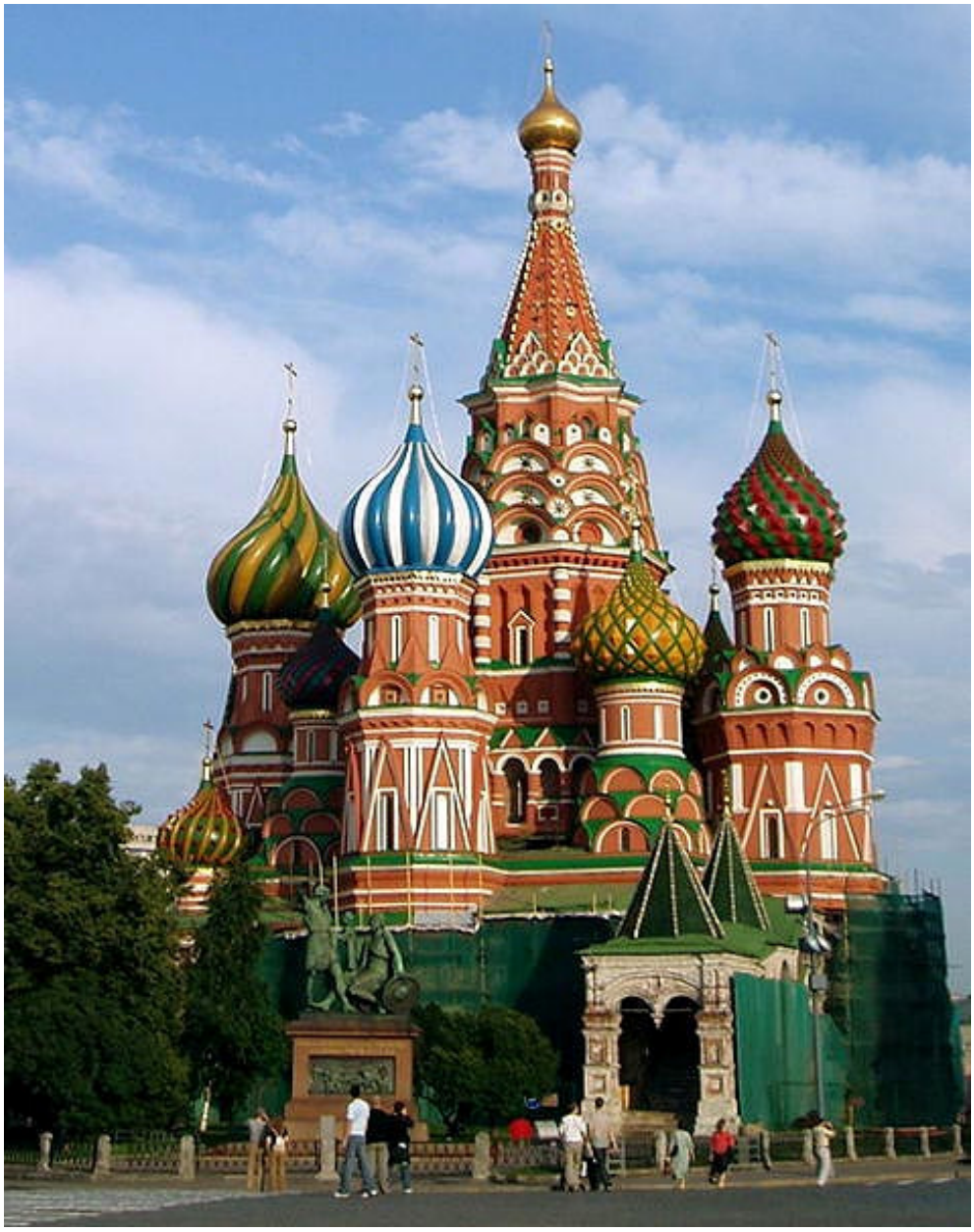

А сега - иди по-скоро на Изток, защото там узрява нещо страшно! Преди Ми беше необходим помощник с обратна поляризация на твоята, за да се започне. Сега завършвам чрез помощник от твоето естество, който има сила да предаде неутрони от Ис-

тината не само като послания, но и като победа. Напрежението, което се натрупа за една година поради съзнателно дистанциране на Школите, трябва да получи своя разряд чрез твоето физическо стъпване на Моята скорошна територия.

*Казал съм нещо за руския март! Не казвай нищо, бъди невъзмутима мила и загадъчна, но нека всички още веднъж видят какво става в една територия на Елма, когато там стъпи кракът на Българин!**

**Това е още една прогноза на Елма - само две седмици преди историческото събитие, предстоящата голямата промяна – рухването на СССР и системата му в Европа, Азия и по света. Наистина, всеки път след стъпването на неслучаен български крак на руска територия, там си отиват президенти и се сменят правителства. Но за голяма промяна понякога е нужен по-дълъг срок, докато токовете стигнат до съзнанието на изпълнителите и дойде определеният миг за пълна конкретизация. Независимо от това, в осиянията има и съвсем точни пророчества, до месец и ден, за времето на това глобално събитие – б.п.*

19.II.121(1985)г.
София – Изгрев

ЗА ЛЕВСКИ И АПОСТОЛИТЕ.1

Радвам се на празника, но ви казвам, че ви чакат още малко изпитания. Закон е: от свободата, добита насила, не могат да се очакват добри резултати.

Определено е колко апостоли ще си дадат живота за свободата. Но има апостоли и апостоли.

Щастието е нещо относително, свободата е също относителна. Определените за подвиг апостоли си дават живота за ***една*** *свобода, а повечето ос-*

*вободени си представят **друга** свобода. Няма две мнения, че свободата на народността е нещо основно, но почти винаги един голям народ се заменя с друг, при поробването на малките народи. Така че, ако сте малък народ, който и да отиде на кладата за свободата ви, неизбежно сте под влияние на някоя голяма държава, която ви налага волята си. Подвизите на апостолите са нещо реално, те допринасят на народа си неща светли и пренови. С това започват веднага и изпитанията: този, който идва на власт, няма нищо общо с апостолството; ако ли пък е бил апостол, неизбежно накървява ръцете си с народна кръв или кръв на инакомислещи. Преди още да помисли за предишните светли идеали, новите чужди господари поканват предишните апостоли или да си отидат, или да станат техни маши. Минава се, разбира се, съответно обучение, нещата се представят в благородна и необходима светлина, мощният идеологически и икономически апарат изменя принципите на предишните идеалисти. Настава ново робство. Но робството не винаги има откровена форма на робство - напротив, модерният поробител въздига в ранга на потребност неща твърде елементарни, но силни. Нещо повече, той неизменно поставя човека в зависимост от стомаха му, от кожата му, от потребностите на плътта и сърцето му. За това съм ви говорил обширно в лекциите за Любовта,*

брака, семейството, майчинството и пр. Природата напълно е в състояние да подсигури прехраната на човечеството и нормалните условия на живот, но не вашата природа, а тази на райските планети и звезди. На вашата планета помощниците на ада успяха да променят климата, нарушиха баланса на видовете, намалиха приноса на растителния свят, въведоха плътоядството. При това положение, абсолютно всички сте лишени от нормални условия на живот, поради което ви впрягат в онова, което природата нарича "разрушение", а вие - "работа". При вас работят най-много 30 до 50 вида професии, предимно лекарите, и то не всички; някои музиканти, поети, философи, художници; някои майки и бащи. Нещастието на останалите е, че макар и с добри намерения, разрушават себе си, природата и обществото.

Носителите на Новото пращат особени тот-вселенски импулси, коригиращи инерцията на систе-мата. Моята роля в тях е да ги проявявам като Ми-лост и Абсурд. Апостолите винаги правят всичко от милост към онеправданите, но това става абсурд за потисниците.

По същия начин прояви Истината и Левски. Ро-сата на Моята Правда окрили нозете му да обходи толкова много свят, да се срещне с толкова много хора, да въодушеви българския народ за борба до по-беда, да му вдъхне упование, кураж и надежда. Ново-

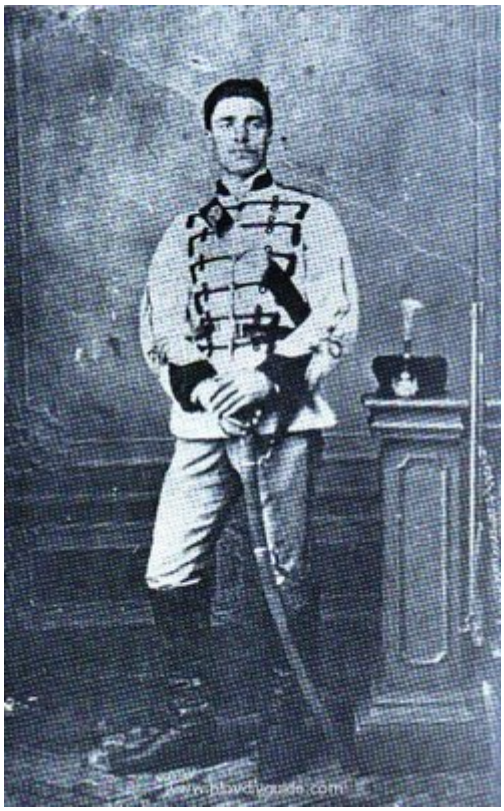

*то, което не знаете за Него, е че принадлежи към **престолите** – същества на зарящата воля. Престолът е нощно същество, което се къпе в най-слаби лъчи на най-отдалечено слънце. Престолите обикновено работят на най-отдалечената планета от дадена централна звезда. Представяте си ги като духове, но те имат плътно минерално тяло и за подобна йерархия съм ви говорил вече. Оттук идва и гигантската издържливост на апостоли с духовно тяло на "престол".*

Прадухът не е като прадушата – той не се разширява като нея по вселената, а проявата му е с пропадане навътре, което образува плътните среди и организми. Прадухът ръководеше и работника на Христовата нива - Левски. Предпочитам да ви говоря за него следващия път, тъй като Аз имам неограничено време и енергия, а проводници като вас, които са в пряк контакт с Мене във всички времена до сега, обикновено трябва да постят по 30-40 години, да се молят непрекъснато и чак тогава да понесат осияване в продължение на няколко минути. Такъв кон-

такт като вашия, с такава периодичност и продължителност, не е имало досега никога, освен при същества с голям опит и много високо развитие. Трябва да знаете, че Аз мога да тека постоянно през вас, но самите вие носите тела, които не могат да издържат на такова свръхнапрежение. Налага се този път, за ви предпазя от самия Себе Си, тъй като вие, в доброто си желание, се поставяте в ситуация, опасна дори за божества. Осияването е въпрос на мигове, най-много минути; но часове - това е нечувано! Предлагам в бъдеще да се съобразявате с това и да приемате най-много по едно осияние на няколко дни. Антрацитът може да прегори и най-качествената печка, ако няма изолация. Разбира се, че Аз ви изолирах досега, но това не може да продължава, понеже има и космични закони: подпирайки някого да ходи или носейки го, ти ще станеш причина да му захилавеят и закърнеят нозете. Изолацията е нещо, което се изработва - трябва да я имате като своя собственост, а не с Моя помощ. Специално ще ви говоря за това, що е проводник, що е изолатор на особени сили от най-висш разряд. Липсата на такъв изолатор може да доведе човека до пълно изтощение или да повреди психиката му. А такава изолация се добива, като се редуват духовните занимания с природни, и то с подобаваща и съответна продължителност и ритмика...

Отивам си...

20.II.121(1985)г.
София – Изгрев
ЖЛО / СН

ПРОСТИТУЦИЯ, РАЗВРАТ, ПРЕСТЪПЛЕНИЕ, БЛАЖЕНСТВО И БРАК ОТ КОСМИЧНА ГЛЕДНА ТОЧКА

Чисто, удивително прелестно създание!

Моята ясна мисъл отново се насочва към теб. Цялото небе иска ти да бъдеш щастлива и свободна! Христовият Дух неотстъпно те предпазва от погрешна крачка, от много хилядолетия бди над теб с най-нежно внимание. Ти си определена за праведна душа - остави́ сметките на неправедните и половинчатостите на неживите! Хората от това поле нямат представа за всеотдайност - те користно трупат

*планини от подсигуряване, за да паднат в бездни от отвратителност и нещастия. Колко пъти някой е помислял за сигурността си и е оставал безсмъртен? – **Един** случай няма такъв, няма!*

Остави това, което е недостойно, и живей с онова, което е достойно! Недостъпна за устройството ти ще бъде още дълго мисълта за пламъка, отдаван с чистота. Някои същества умеят това, но те се броят на пръсти на вашата планета. Останалите отдават пламък, само ако получават удоволствие, а това се нарича просто егоизъм. Пламъкът, отдаван с чистота, е онзи акт, от който слабите и нещастните имат нужда, а ние нямаме нужда от него, но го отдаваме. При това, има свободни труженици на Космоса, съсипани единствено от нощите на пълната си самота; а притежаващите ключа на радостта и щастието обменят благата си само по сметка, т.е. – при подсигурено удоволствие или сигурност, които се стремят да получават.

"Проституция", от космична гледна точка, е всяко отдаване на собствени блага, с мисълта да получите чужди. "Разврат" се нарича удоволствието, което получаваме с цената на свободата, която ни се отнема, но и каращисването с хора и същества от по-ниска еволюция и такива, които не са ни

определени. “Престъпление” пък е отнемане-то на чуждата свобода поради користни подбуди.

Синята Птица просто никога не целува никого, ако той търси щастието някъде далече. Тези, които са чужденци, обикновено предлагат удоволствие, за да купуват свобода. Но удоволствието не е блаженство: то се заплаща с много спорове, конфликти и изтезания. Блаженството самò се отдава, то никога не се продава! При блаженството ти никога не мислиш, че ще получиш нещо друго, освен блаженство. При блаженството ти даже не мислиш, че ще получиш блаженство, а си блажен, че отдаваш блаженство!

Сега, всички вие, които слушате Новото, не можете да Ме разберете, защото искате да постъпите, както са постъпили майките, бабите, прабабите и праправабите ви... Те са се женили – и ***вие*** *искате да се жените; те са раждали - и вие искате да раждате; те са се страхували от комшии и скудоумци - и вие треперите от ужас пред тях. Не мнението на Бога, не мнението на всички разумни цивилизации, а злобният поглед и приказка на живи мърши и лоени торби определя на вас цялото поведение, тупкането на сърцето, битието на мисълта и “праведността” ви!*

Не че майчинството, семейството, домът, не са нещо чисто, свято, божествено. Напротив, бракът е най-чистата форма на служене на Бога. Но бракът, а не скръбното позорище, което разигравате столетия и хилядолетия пред очите Ми!

Роби не могат да бъдат в брак, а вие всички сте роби на мисълта за себе си. Не можете да направите нищо, без да помислите какво ще получите.

А Бракът е пълно самоотдаване на любимия още в първия миг; пълно прощаване с истините извън него[1] и неистините във вас самите. Бракът е пълно изгаряне на егото в пламъка на Божествената Любов, пределното напрежение на духа и душата да отдаде всичко, без никакъв ни най-малък остатък; бракът е нулева сигурност и безкрайна наопределеност на бъдещето! Бракът, в цялото Божествено и разумно Битие, не е нито да се замисляш, нито да разчиташ, нито да пресмяташ. Падението на падналите ангели и на сатаните иде от разчитането, от съобразяването, от очакването, от държането на другия отговорен за нещо.

Бракът е като извора – любовта ти е толкова несвършваема, че стотици и милиони пъти сърните и всеки, който поиска, може да пие от тебе - а ти продължаваш да бликаш! Но вие, възпитаните от прабабите си и от сатаните, ограждате извора си с три метра бодлива тел, слагате по четиринадесет

катинара на входа му и "Вход забранен", а после се чудите защо се измъчвате от самота и вампири. Болестите, които спохождат повярвалите на бабите си не са нищо друго, освен "вампири" - непреживени радости и блаженства поради вашето пигмейско сърце. То не може да приеме при извора си повече от едного, понеже столетия наред са го учили, че това е "порочно". Но, щом пусне и този, единствения, затваря катанците отвътре и светилището става, по неизбжност, и бунище, и отходна яма, и нужник... И при всичките тия вонящи условия, които са нетърпими, искате да остане при вас някое космическо същество…

Аз никога няма да отстъпя от определението Си за разврат! Разврат, казах, е всяко удоволствие, което получаваме за сметка на свободата си. ***Това*** *е космическото становище, така е записано и в Моята Конституция на Трите Вселени! Разум, по същата логика, е всяко съобразяване с последствията от действието - но не тези, които се смятат от вас за благоприятни или неблагоприятни, а онези, които определя Целокупната Природа и Правдата.*

Сега, вземете всички калугери и всички моралисти от Стария Свят и вижте има ли поне един от тях, който да не се намира в чудовищна форма. Моят Мозък, Окото Ми, са категорични: няма нито един такъв случай!

Ти искаш да ти говоря "конкретно"... Няма! Извини Ме, въпреки че те нарекох “чиста” - страхът и користта още не са те напуснали; проституцията и развратът още те държат най-старателно; престъплението също чука на вратата ти да го приемеш. Страхът да не би да не станеш като прабаба си; користта да имаш “стабилно” и “морално” име - ти и детето ти… И то пред кого? - Пред каторжниците и ненормалните на една планета като вашата, която е затвор и лудница на вселената!

Проституция - защото благата си, които отдаваш, са със сметката да получиш сигурност и спокойствие при "осигурени" каторжници и луди, а не пред космичното мнение; и разврат - понеже удоволствието, което получаваш от строго определен човек, се заплаща със свободата ти, и при това не се равнява с обичта, която се самоотдава на ония, които имат нужда от нас, а не на тия, които нас ни задоволяват.

За теб имам приготвени несметни богатства - изключително нещо, което се дава само на смирените. А да се смириш, значи да не повтаряш сметките и грешките на бабите си и; следователно, да не боледуваш и остаряваш.

*Да се смириш, значи първо да **загубиш**, **после** да спечелиш. Сигурността, която търсиш, няма я; любовта, която търсиш, няма я; живота, който*

търсиш, няма го; Бога, какъвто го представят бабите ти - няма такъв!

Нямате и никаква сигурност какво ще ви се случи на утрешния ден, но с нокти и зъби пазите благата на сърцето и тялото си за някой митичен или алкохолизиран вампир, само и само по-скоро комшиите и роднините ви да кажат: "Тя е ***почтена*** *- седна си на задника, като другите!"...*

Праведна, праведна, праведна бъди - светът неизбежно изяжда всичко по пътя си, затова толкова много иска да повярваш в морала му. Това, което е морал за света, не е морал за Бога! Божественият морал се интересува не дали си семеен или не си, а дали си силен, здрав и красив; това, което правиш, за вампири ли го правиш или за пришълци; с онова, с което те е надарила природата, търгуваш ли - или го отдаваш в името на Волята Божия. Волята Божия отнема благата, телата и младостта ви, ако нямате висок идеал и ако между две възможности винаги избирате по-калпавата; ако мнението на бабите ви за "разврат" и "морал" го приписвате и на Бога.При теб имам особен стимул да не ти говоря. И сега щях да откажа, ако не се намираше на ръба на пропастта.

Широта и стихийност - в Божествен смисъл на думата - ти е нужна на тебе, но не по отношение на вампирите, а в съвършено друга посока. Работи́ за

Моето Царство и за неговите хора - и тогава ще ти изпратя Принц!

_____

[1] *Това твърдение на Елма ("Бракът е пълно самоотдаване на любимия още в първия миг; пълно прощаване с истините извън него") е корав орех. Малцина биха могли да го разберат, а какво остава да го преживеят и приложат. То иска специални разяснения от Диктуващия. Първата му част е понятна - в света винаги е имало и има хора, които се отдават именно по този начин. Но как да се простим с всички истини извън любимия, след като интересните и прекрасни истини са безброй, а любимият не съдържа всичко в себе си? Как да спрем да се развиваме, да насищаме жаждата си за познание, контакти и безкрайно усъвършенстване? Дали тук Елма няма предвид само интервала на Приставането и Медения Период или вечността на Божествения Брак, когато Любимият е равен на Бога и затова в него и в любовта ни има всичко? А и да няма всичко в любимия, то любовта ни към него и неговата вселена е тъй огромна и всепоглъщаща, че и милион години да я изучаваме и преживяваме, това ни е предостатъчно. В земни размери, истинският любим е цял материк или една страна, една огромна планина. Отивайки там, където нещата са безкрайно вълнуващи и смайващи, нима ще ни стигнат няколко години и дори цял живот, за да ги проучим и да им се насладим? Човек може да се интересува от "другите истини", само ако не е в плътен божествен съюз с абсолютно сродна душа и затова има свободни валенции. А и нищо не пречи двамата заедно да изучават понякога истините извън тях - нали така ще е много по-пълноценно?*

Разбира се, трябва ясно да разграничим, че в случая Учителят говори за илухимната любов и илухимния любим. За алохимите е абсолютно невъзможно да се съсредоточат в един обект и да не подскачат главоломно от истина на истина, но елохимите могат и едното, и другото. (б.п.)

26.II.121(1985)г.
София – Изгрев

ЗА ЛЕВСКИ И АПОСТОЛИТЕ.2

Повечето апостоли жертват силите и живота си за нещо голямо, за някаква светла и велика идея.

Оприличават ги на сърца, които изгарят изцяло в името на народа, прогреса, човещината.

Мощният дух на Васил Левски проправи път към свободата, но онази свобода, която той търсеше, не дойде. Определените за подвиг, както казах, са малцина и обикновено тяхната роля не се покрива с това, което знае официалната история за тях. Ролята им се измерва с нервите и кръвта, които са отдали за правдата, за свободата. Посветените знаят и виждат, че отдадеността на някои, с цел добруване на народа, на всички, на човечеството, пали в аурата на планетата огньове, с които Правдата прави чудеса. По тази причина, именно, не е никак необходимо борците за правда и свобода да погубват лично тираните и притеснителите на братята си.

Праведникът, който живее за всички, се отличава по това, че не оставя нищо за себе си, раздава се напълно, безостатъчно, докрай. Този вид апостоли не е никак чест и Левски беше един от тях. "Светец го зовяха" – каза по-късно Вазов. На окултен език, светец е всеки, който свети, независимо от това какво върши; а праведното сърце, което живее за всички, свети най-силно, защото няма около себе си обекти, които да се намират твърде дълго и твърде близко до светлината им. Праведните сърца имат за идеал правдата, а правдата изисква да не приближиш един за сметка на друг, понеже така ще

отнемеш светлината, определена за мнозина. Славата на Апостола Левски беше слава на Праведник.

Понеже сега ви говоря за праведници и Апостоли, за светии, отливам образи, съответни на Правдата и Любовта, тъй като се проявяват в ***тия*** *категории посветени. Но това съвсем не значи, че мисълта на майката, любещата, съпругата или обичащото създание по ангелски начин са длъжни да обичат както светиите, праведниците, апостолите. Напротив, за тях най-силно и най-праведно е чувството към съществото, с което са направили нежна и мощна, единствена връзка. Това се нарича любов с обект и тази любов е не по-малко божествена от любовта без обект. Майките, любещите, Христовите и човешките невести могат и трябва да се грижат само за един обект, само за един съпруг, любим, само за своя дом, а за останалите - ако остане сила и време. Праведниците се посвещават на всички или на много същества, а жриците на ясновселената - на едно същество или едно най-малко гнездо, утвърждаващо принципите на единството в единството. Христовият Дух се отличава с единство в единството и единство в множеството. По тази причина Той обича еднобожието, еднобрачието, едното слънце, едното свещено призвание. Причината християнските носове да са изработени,*

остри, се дължи на това, че истинският християнин посвещава усилията на душата си и усилията на сърцето си на едно единствено нещо, не позволява на раздвоението и на множеството неща да го отклонят от посветеността на единственото. Праведниците съумяват да се посветят на единственото, овладявайки множеството. Праведник е този, което може да се посвети на по-голямата група.

Б.п. – Величието на апостоли и праведници като Васил Левски не означава, че и те нямат карма – той, например, е убил с нож зад вратата едно невинно дете - слугата на един българин (Денчо Халача). Има ли значение че го е направил, за да не бъде издаден, когато е влизал да окраде касата на чорбаджията с революционни цели? За земните жители няма нищо нередно в документи като "Нареда до работниците за Освобождението на българския народ", съставена от Васил Левски през 1871 година, където пише следното: "...Наказателен закон. 1. Ако някой войвода [...] издаде нещо на неприятелите ни, ще се накаже със смърт." Същото наказание, по други поводи, се повтаря в още четири точки на този документ.

Въпреки че сме крайни християни, ние трябва да разберем дълбоко философски позицията на Великия Учител Кришна, когато е карал Арджуна да воюва срещу армиите на рода си. Също и въздигането на герои с оръжие в ранг на праведници и светии - не от кого да е, от велики Учители. Много трудно, почти невъзможно ни е да разберем и думите на един велик българин, който е казал за чехите, че не е трябвало да се предават без бой, а е трябвало да воюват с Хитлер. По същия начин е крайно изненадващ разказът на Любомир Лулчев за случая в невидимия свят, когато той, като голям и мощен маг, се е видял в астрала под Сталинград начело на немските войски, но се е сблъскал със своя Учител, който предвождал съветската армия.

4.III.121(1985)г.
София – Изгрев

ЗА ХРИСТОС И БРАТ МУ ДЯВОЛА. ЗА ВИДОВЕТЕ МАЙКИ

Сякой, който вярва в Мен, изменява се! Ако съсъдите, пълни с Мен, се разхубавяват, оздравяват и помъдряват, кой е този, който ще каже, че не са пълни с Мен?

Казват: Користният (този, когото приемате за Дявола) сега говори чрез избрания Ми съсъд, наречен Тойонус. Тогава ще им отговоря: ако самият Сатана предава такива качества на ония, които го слушат, то тогава Сатаната чий е: свой или на Бога? Работата по съвет на Сатаната също е работа, само че с болезнени резултати. Работата с Мен храни само добрите духове; работата с брат Ми, когото наричате Сатана, храни и някои лоши духове.

Цялата драма, която се развива с човешкия род, се състои в свободата да избирате Мен или брат Ми. Този, който избира Мен, лишен ще бъде от много неща в началото, но постепенно се превръща в нещо прекрасно и напълно съзнателно, преизпълнено с мир, радост и щастие. Онзи, който избере пътя на брат Ми, придобива много материални и обществени ценности, но постепенно рухва и остарява, ставайки нарицателно за провален, свършен, нещастен човек.

Чистите непременно трябва да станат приятели на Христа, ако искат да се превърнат в блажени. Праведните също стават ученици, когато живеят с Учителя; но ония, които искат да избягат от уроците на брат Ми, от тях нищо, нищо, нищо не става! Брат Ми се е смирил да такава огромна божествена степен, че е готов да играе ролята на лошия герой, само и само да упражнява съществата по всички измерения и ска́ли на проблема, наречен "вътрешен избор", докато те развият радост.

Ултравселената носи Мир и Радост. Радостта идва, ако си пропуснал (в смисъл "провел"- б.п.) божествен импулс. А брат Ми предлага на същества едно огромно количество импулси, които не са божествени. Същества, които стоят зад тези импулси, не са негова измислица - те са създания и роботи от всички светове на Двете Вселени. Пропускайки (провеждайки- б.п.) тези импулси, всеки един от вас се учи от резултатите: тихият глас на Бога ли е говорил - или Суфльорът на Печалния Опит, братът на елохимите - Сатаната, когото някога наричахме "Сатанаил". Сатаната сега, именно, отделя същества на само духовни или само физически, промъквайки по този начин смъртта в Битието!

На нас, които наблюдаваме космическата драма само като зрители, въпреки че понякога играем в централни роли в нея - и то с най-реално и натурално проливане на кръв, изгаряне на клади, разкъсване на части и пр., това присъствие на Смъртта, като също главен герой, не изглежда така страшно и ужасяващо, както на простосмъртните. Ние всички знаем, че пиесата има край и че това е пиеса. Но само неразбиращият може да обвини Бога или Смъртта в жестокост, тъй като той не знае, че Смъртта е една фикция, мъките са една фикция, проблемите са една фикция. Просто и ясно: не спираш ли божествен импулс - смърт няма. Славиш ли Бога с цялото си същество, и то с действие, а не

само с мисъл или само с чувство; раздаваш ли благата си с познание за пътя на ясновселената и тотвселената, проблемите се превръщат в блаженства, мъките - в радости, а смъртта - в руйно бликащ живот!

А какво значи "познание за ясновселената и тотвселената"? – Това значи познание не само от книги, не от разговори, не от проповеди на различни идейни течения, а познание от самото действие. Познанието от божественото действие се отличава с последвал мир в душата и радост в духа. Знанието от небожественото действие се познава по разногласието на мисли и чувства и появяването на скръб, печал и безсмислие на живота. Познанието на ясновселената носи мир, защото проявява нейната грижа към нямащите и просяците, а познанието на тотвселената носи радост, защото проявява нейното мощно творчество на всички полета на Трите Вселени. Откогато престанете да спирате божествените импулси, вие почвате да творите. Откогато престанете да помагате на ония, които са ви най-приятни, вие започвате да се грижите истински. Понеже, не се лъжéте: грижа няма в получаването на удоволствие от онова, което правите за някого. Грижи се само майката, която, въпреки всички препятствия и тежести, откъсва и последните си сили да даде нещо, без което

беззащитната й рожба не може. Ако майките на животните проявяват грижа само за своите рожби, въпреки редките изключения; ако майките на хората също могат да се жертват само за своите деца, а майките-ангели – само за същества от тяхното общество, то майките, идващи от ясновселената, отиват там, където имат нужда от тях. Те могат да бъдат майки не само за новородени същества, но и за новородени чувства, мисли или призвания.

Силата на ясновселената е само в изпълнение на волята Божия, но това не значи правене на нещо, което не ти е приятно - приятността, по принцип, е мерило за божествеността. Даже и най-голямата мъка и страдание за онези, за които се грижат, ясновселенските майки изпитват дълбоко в себе си като приятност. А приятността при Христовите, т.е. напълно божествените проводници, просто се разширява с възможностите да изпитват приятност с все повече и повече същества и реални неща, поставяйки тези приятности в пълна хармония помежду им.

Сега направо: нежно се откликвайте и смело творете - и няма да паднете никога! Паднете ли - значи не сте се откликнали; паднете ли - значи не сте творили.

4.III.121(1985)г.
София – Изгрев

МАЛКИЯТ МИХАИЛ

ЖЛО / МВП (Хел)

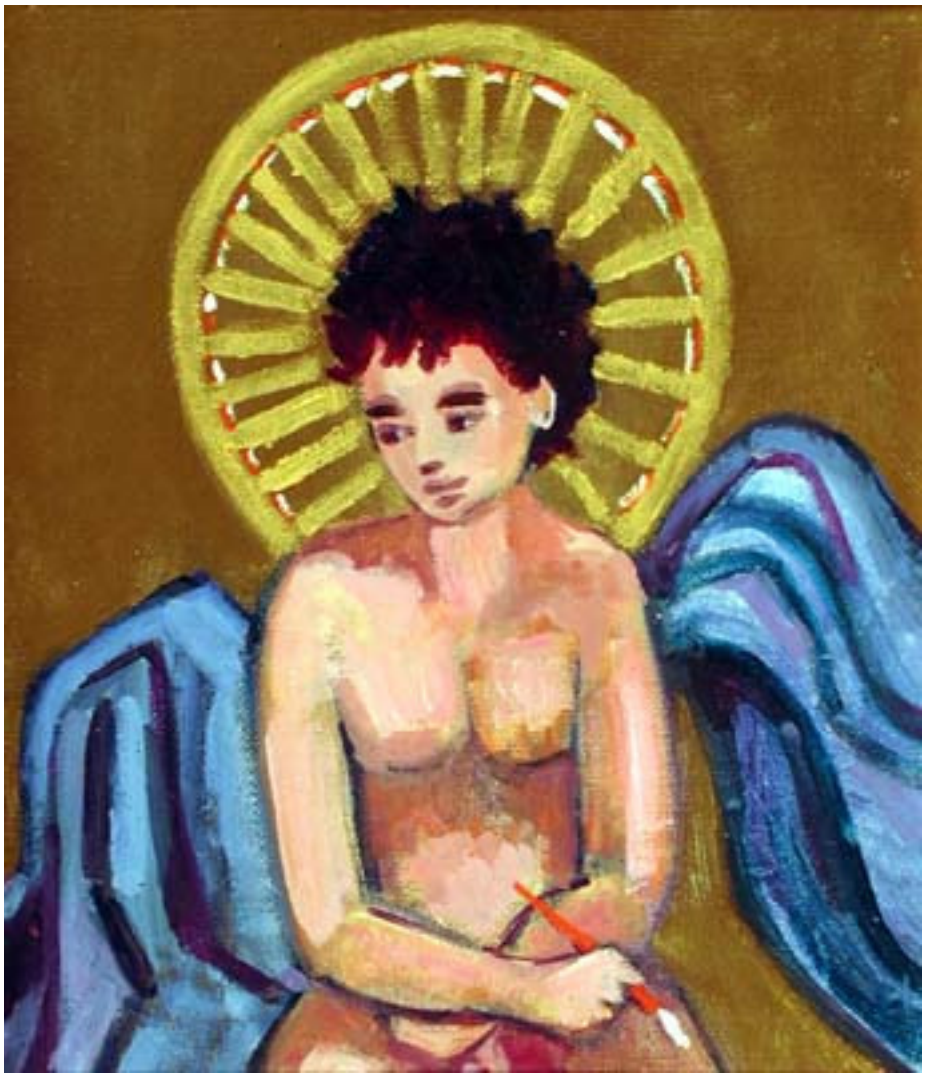

Тази душа пращам Аз, както предупредих и уточних. Това е алохим, останал в резервите на Битието, почти нямащ планетен опит. Приемете го такъв, какъвто е. В никакъв случай не се опитвайте да го възпитавате и ограничавате. Колкото по-малко се опитвате, толкова по-мил ще става.

Пращам ви обаче чрез него съкровище на тотвселената, каквото досега още не е давано на Земята. Приемете молбата Ми да се нарече Михаил. С това име той ще може най-добре да се справя с проблемите и да свърши работата си, за която ви идва на гости. Съкратеното му название е Милко, Милчо, Милченце и т.н., се приема като най-добрият начин за красиво уравновесяване на смелостта и устрема, с който се раждат алохимите. Това са вече неща, които ще правите по вътрешен усет.

8.III.121(1985)г.
София – Изгрев

ЗА БЛИЗКОТО БЪДЕЩЕ, ЗА ПРОГНОЗИТЕ И ЗА ДУШИТЕ НА НАРОДИТЕ

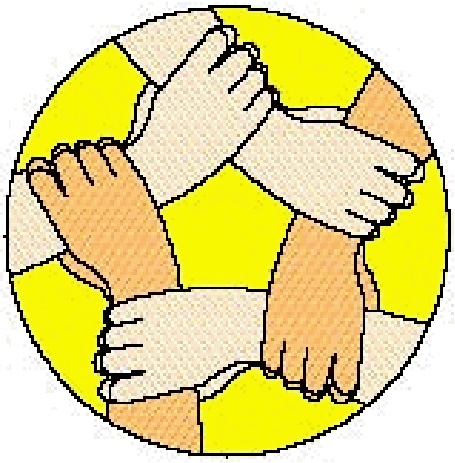

Искам да ви съобщя нещо много радостно. Искам да ви съобщя, че превесът на философите и

мъдреците в правителствата много скоро става преобладаващ. Лекото започва, трудното отмина. Новото правителство на руснаците скоро ще бъде разположено към нещата, които за вас са прогресивни. Ако не излязат верни думите Ми след 5-6 месеца, Аз лично ще прекратя връзката, даже и вие да продължавате да Ми вярвате.

При нещата, които прогнозирам понякога с точни сечения във времето, действа следният закон: те или стават съвсем точно тогава, когато съм казал, или се отлагат. Когато се отлагат, причината е свободната ни воля; но защо не помните случаите, когато нещата са станали точно навреме? Те са повече, и то много повече от онези, при които има закъснение. Прогнозата си е прогноза; прогноза значи "предзнание", а знанието е от духовния свят. Не смесвайте предзнанието ***с преддействието****, което се проявява в Божествения свят. Ако една прогноза, т.е. предзнание, е била вярна от гледна точка на духовния свят, то тя си остава вярна само в случай, че няма спонтанна намеса на преддействие или яснодействие от страна на Божествения свят.*

Божественият свят или ултравселената и, най-вече, тотвселената се отличава с неочакваността и внезапността на импулса на Тот - Твореца на Оживяването. Самият Тот никога не знае кога ще Му дойде импулсът, защото само самият импулс, равнозначен на Тот, е меродавен за всичко, което се

случва впоследствие. Прогнозите, следователно, са верни, при условие, че не се намеси неочаквано Тот. "Таткото", с което име е знаен в почти всички езици, винаги може да внесе нещо ново в дома, въпреки плановете на майката. Майката е предупредила децата си, че тази вечер ще четат приказки с татко - и това остава вярно до момента, в който се окаже, че той е взел билети за театър...

Сега как искате: майка Ми да не ви предупреждава въобще, че има някакъв план, та да загубите и последната вяра и надежда - или да приемете възможността Татко ви понякога ненадейно да наруши плана, за да ви направи още по-радостни и щастливи? Трябва, значи, много-много да не умувате. От много умуване, виждате до какъв хал е достигнало сегашното човечество. Нали сте все "интелектуалци"?...

Хайде пък сега да видя кога са се изпълнявали ***вашите*** *прогнози? Има ли такъв случай? Има, ама на каква цена? Прогноза или план, който е съставен от човеци, не може да не се сблъска с импулсите на Тот. По този начин, той обикновено тежко се проваля; или, ако не се провали поради вашата пълна, фанатична упоритост, проваляте се самите вие или много хора и неща около вас - веднага след изпълнението на плана ви.*

Затова, наистина, и Аз деля съществата на теисти и атеисти. Но "Теос" има същия корен, както

и Тот. Същото е китайското Тао (Дао), прабългарското Тангра, даже и първобитното "табу". Тао е импулс, но табуто съм пак Аз, когато трябва да се противопоставям на канибализма и престъпните действия. "Татва" произлиза от същия корен; нещо повече: "Сат", като корен на много понятия, свързани с Божественото, също произлиза от Тот - само че онзи аспект на Тот, при който импулсът се превръща в продължително действие. Същото е и "Саваот", което в оригинал се произнася "Сава-Тот".

Много още мога да ви говоря за превъплъщенията на "Тот" в различните езици и култури, но трябва да запомните най-важното: това е Таткото, т.е. Баща ни. Даже и "баща" съдържа "т"-то; същото е и с "Отец", "фатер", "патер", "падре"... "Фатум", от който произлиза думата "фатален", също носи значението на табуто - Моят Отец, Който разрушава точно толкова успешно, колкото и твори, поради което в името Му има две "т": първото твори, второто пресътворява. "О"-то в средата между творението и пресътворението, освен Определеното Битие (на което "о"-то е буквата, елипсата е знакът, нулата е цифрата, а Майка Ми – Мировата Душа), носи усмивката на ясновселената. Осмицата не е нищо друго, освен същото това Определено Битие, усукано от нула в осмица, на един полуоборот в половината си част около оста на

единицата – Проявения Бог. По този начин се получава Проявеното Битие.

Ако направим сега анализ на буквата "м", с която започва името на Майка Ми или на нейната дъщеря – материята, - ще видим съвсем ясно, че това не е нищо друго, освен графичен израз на вълните, на колебанията, полярността на Определеното Битие, което е винаги двуцентрово, каквато е всяка елипса. Казвал съм ви, че ритъмът се отличава с двоичен математически код и че това е езикът на цялата ясновселена, както и на истинската божествена математика - нещо, което разбраха, по необходимост, дори вашите създатели на компютри. Сега седнете и нарисувайте вълничките на едно езеро или на едно море, както го правят децата, и ще видите откъде произлиза буквата "м"...

Сега ви говоря всички тия неща, защото наближава Халеевата комета, а кометите са ревизорите на Битието. Те отнасят душите, които са се оплескали, и носят нещо ново на пострадалата планета. При всички случаи досега, с появяването на комети, особено на Халеевата, е ставала чистка на духовете, накървени и настървени от ада.

Не ви остава нищо друго, освен да се радвате, ама много, че студът е толкова голям и тъмнината е толкова гъста - значи, чистката отново настъпва!

Вие си нямате представа колко много хора си отидоха от тая земя от началото на този век, ознаменуван от цикъла на деветката. Кометата сега не само ще откара духове-затворници, но и ще пусне на Земята ви нови души, преживели ада на самотата и абсолютния студ и готови на всичко, само и само да бъдат послушни на Новото Небе и Новата Земя, които настават отнине.

Който оцелее - оцелее. За вас, специално, всичко е изчислено с точност до безкрай, и то този път със съгласието на Тот. Оцеляването на душите е съвсем естествено, но оцеляването на телата е проблем за настъпващите времена. Постойте още малко, имате работа! ***Работа значи пряка връзка с Елма, с готовност да изпълнявате волята Му, но, заедно с това, и волята на Отца ни, в която няма рецепти, а тя е импулсът в сърцето.*** *От само себе си се разбира, че Тот се изявява различно във всяко сърце и затова "религия" Аз наричам не изповядване на общи идеи, а свързване в съзвучно единство на сърдечните ви импулси – съзвучно, именно защото звуците са различни.*

България е опазена от край време; ще бъде опазена и сега, въпреки всичко. Същото се отнася и за славянските народи въобще, защото те са склонни да Ме приемат от там, откъдето никой не

се надява. Не че нямам ученици и възлюбени навсякъде, но на славянството сега се пада да Ме приеме съзнателно. То се научи да се отказва от своите притежания, от своите особени мнения и традиции.

Сега много искам да завърша с нещо особено. Снемам форлмулите на народите - тъй, както са горе, а не с биологическата им наследственост. Ти можеш да бъдеш всякакъв на Земята, но на Небето си определен с божествен печат към коя категория народи принадлежиш. Това е неизменно, но Бог определя със специално разрешение да поживеете и сред други небесни народи, за да можете да ги опознаете. Само онези обаче, които вървят в пътя на Елма, могат да приемат духовното тяло на всяка националност, в зависимост от случая и необходима-та работа.

Славянството - с него започвам. Фигуративно и символично казано, славянството наистина слави Бога. Възлюбилите Бога имат един най-силен импулс - да славят Бога. Славене на Бога обаче съвсем не значи църковни песнопения и молитви, а значи апостолство. Славяните са апостоли - това е всеизвестно. Апостолството е посвещение, при което човек оставя всичко друго настрана и се посвещава на Славата Божия. Славата Божия обаче

също съвсем не е това, което си представят религиозните, а Славата Божия се отличава ***с делата*** *на ония, които славят Бога - т.е., когато живеят за всички, раздават на всички и се учат от всички.* ***Славянин, по този начин, значи същество от некористен тип, свързано с някакво божествено, Христово течение, и посветило се на Милостта и Абсурда****. Само в Русия, всъщност, славянството е в най-чистия си вид - няма по-милостиви и абсурдни същества от русите! Онзи, който не е милостив, в духовния свят не може да бъде русин; онзи, който не е абсурден, също е от някаква друга националност. Не се чудете, ами разберете, че само Русия и именно Русия е извечната територия на Елма! Не ви ли говорих вече по този въпрос?*

Народи, не се обиждайте - всеки си има своето място в Царството Божие. Скандинавия, например, е душата на Бога; Франция - това е не друго, а сърцето на Бога или самият Тот; Англия - това е Духът Божий; Америка - Космичекият Човек; юдеите са Духът Святий, както и цяла Мала Азия; Африка, с връх Египет - това е Духът Вечний, но, заедно с това, и Мировата Душа. А България, Кавказ и Индия - това е Учителят. Различните лица на Бога управляват различните духовни народи. Мога да ви говоря за всеки един поотделно - подробно.

8.III.121(1985)г.
София – Изгрев

БЛАЖЕНАТА СЛАВА НА ТРИТЕ ВСЕЛЕНИ

(осияния за млечната майка)

(ЗА А. И МАЙЧИНСТВОТО)

Храни́ тази душа, тя е росно създание на любовта и свободата! Работете с нея и получете силата на ясновселената, от която тръгва новата книга.

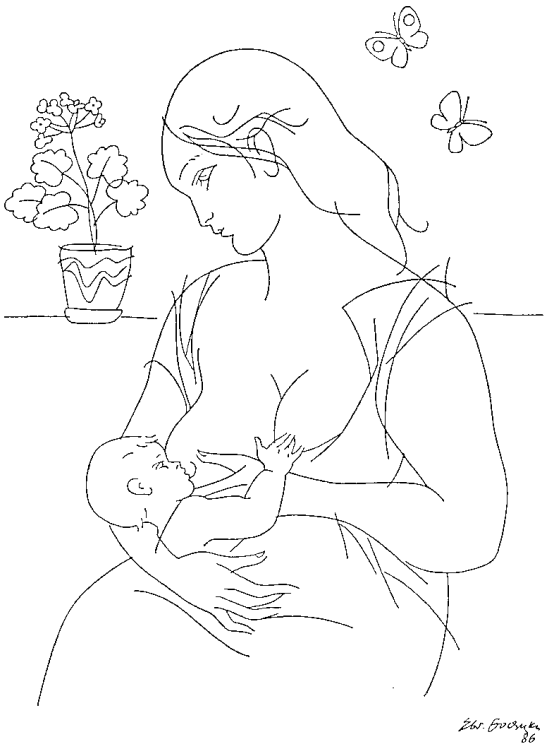

Топи сърцето си, блажена светице на Любовта, в приказното осияние, наречено ранно майчинство!

Зарите на радостта не са по-светли от тебе, която носиш славата небесна и славата на земята с леко сърце на ръцете си! Цялото Сътворение не е по-важно сега от камъка скъпоценен, който прекрачи прага на небитието и влезе в живота чрез тебе. Умното и сладко дете, което се появи сега на света чрез царските двери на твоето тяло, по-скъпо е на Трите Вселени от всяко човешко притежание - дори от всички вселени, украсяващи пътя на човека през тях, но нямащи жива монада.

Заради пътешествия и открития; поради жажда за приказни богатства; от импулс за слава и признание, не малко същества имат печалната съдба да пренебрегват творението на човека - разумното и най-свято създателство, наречено от хора и ангели "сливане", "блаженство", "рождение". На вас ви се струва нещо не особено сложно това, което ***е върхът и венецът на всички разумни човечества във вселената - способността да зачеваш и раждаш****. Представете си, че трябваше да синтезирате новороденото по някакъв неприроден, научен, технически начин. Съобразявате ли се каква гигантска математическа работа, какъв сложен физико-химически план трябва да се разгърне и реализира, за да стигнете само до една органична молекула; какво необхватно и велико търпение трябва да имате като учени, за да обедините всички тези програми и модели в една органела, в една*

клетка, в една тъкан; каква неизмеримо сложна техника и мощна енергия ви е необходима, за да можете да получите органи, системи и съчетания от системи? При това, представете си, че с помощта на най-силните учени и институти, най-после, сте успели да синтезирате един организъм. Каква е гаранцията, че този организъм ще почне да диша? Най-голямото заблуждение на материалистическите цивилизации, които се мъчат да правят изкуствени хора е, че тези "хора" ще могат да получат разумна монада или "искра Божия", както я нарича народът.

Ето, на вас ви е дадено едно великолепно и прелестно тяло, един плод на всеотдайния труд на множество природни и духовни царства и йерархии - труд, продължил вече повече от 300 милиарда години! Нито за миг през тези 300 милиарда години нито едно живо създание, участващо в построяването на човешкото тяло, не е преставало да работи с най-трескаво усърдие!

И, при всичко това, вие си представяте, че човекът е завършено творение. Нищо подобно - човешкият вид е още в процес на синтезиране и е далеч от онова, което предвижда планът на ясновселената. Просто, необходимо е още време и много усилия, за да кажем най-после, че "създаде Бог человека по образ и подобие Свое."

Това обаче, което става в утробата на всякоя майка, е един сюблимен процес - период, в който взимат участие с най-ясно и съсредоточено съзнание творците на човека от всички нива на Трите Вселени! За вас това е "природен механизъм", сляпо стечение на съчетанията и силите в една мъртва вселена, но онзи, който може да вижда, само с един поглед на тройновселенското зрение ще види, че зад всяка секунда и зад всяка вълна и частица на това, което се оформя в утробата, трептят удивително количество будни съзнания, управляващи синтеза, наречен от вас "бременност". Хладът на Битието, извиращ от тъмната част на физическата вселена, създава благоприятни условия за кристализиране на планетарни форми. Може да се каже, че всеки атом, всеки елемент, е получен при сложното съчетание на това, което наричате "студ", с великото извиране на вътрешен огън. Именно тотвселената носи огъня, силата и енергията, с която са надарени съществата, наречени от вас "неутрони", "протони", "фотони" и пр.; докато ясновселената пуща "студените" частици с естеството на електрони-те, управляващи структурата на атома, молекула-та, съединението, веществото. Сега сигурно вече се сещате, че нивото на определеност в едно атомно движение се управлява именно от яснов-селената, докато неопределеността се импулсира от тотвселената - тази, която твори и създава.

Питието на боговете, наречено "амброзия", са̀мо отчасти дава представа за огъня и същността на онова, което нарекох "тотвселена". Но амброзията има свой образ и свое въплъщение на физическото поле: това не е нищо друго, освен майчиното мляко. Сънищата на ясновселената, за които съм споменавал и друг път, не са само поетичен образ. Те имат математически вид, но се сънуват - именно се сънуват, понеже ясновселената не е в онова състояние, което вие наричате "съзнателно". Механизмът на ясновселената е най-сложният механизъм на Трите Вселени и управлява Трите Вселени, но ясновселената - или "Мировата Душа" - не прави никакви съзнателни усилия, създавайки математическите плетеници - модели на Битието. Тя прави това насън - сънищата ѝ са нещо толкова прекрасно и потресаващо, че учените ви биха хиляди години работили с всичката мощ на изчислителните си машини, за да създадат поне един модел с точността и красотата на тези, които сънува ясновселената!

Искам да приключа този урок за Великата Майка, с Която започва и завършва всичко в пределите на Определеното Битие, със следната мисъл: оставете жрицата на Мировата Душа - сладко оплодената и бременееща същност, наречена ваша любима - да се отпусне мирно в сънищата на своята Майка - ясновселената! Подгответе ѝ всички

условия - духовни, материални и сърдечни, - за да бъде максимално най-щастлива и задоволена, - и оставете на Битието да върши своето си. Една целувка на бременна, една усмивка на майката, наречена "плодна", една топла ласка на млечната майка струва повече от всички богатства на света, взети заедно!

12.III.121(1985)г.
София – Изгрев

МАЙЧИНСТВО И БАЩИНСТВО. ЯСНОВСЕЛЕНА, ТОТВСЕЛЕНА И ХОЛИВСЕЛЕНА

Токовете, които се леят през майката, са несравними с нищо. Тотвселената праща правия ток, а ясновселената - променливите. Множество са променливите токове, един е Правият Ток! Понятието "ток" отново произлиза от Тот, с тази разлика, че промяната на "т" в "к" накрая означава проява на Тот в Изявеното Битие. Проява е моженето ни да променяме статуса. Силата на Тот локализира всеки статус, който се е утвърдил, и носи раздвижване на структурата му. Цяловселена-та (или холивселената) съдържа, следователно, правия ток на тотвселената с всички променливи токове на ясновселената. С Радостта правият ток твори, а с мира променливите токове съграждат.

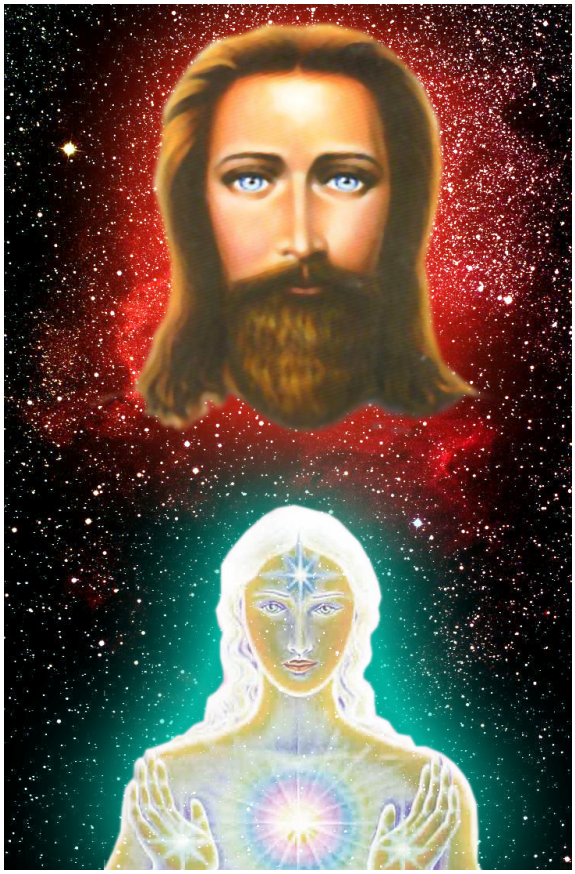

Любимите Божии се отличават по това, че измежду всички хора,ангели и богове могат да обичат само най-съвършения, когото познават, и искат да зачеват само от него. Всички останали имат по-нисък идеал и вкус и се задоволяват с по-малко съвършени любими.

Казвал съм ви, че ритъмът е ясновселенско явление. Радостта мощно проявява непрекъснатостта, а мирът - прекъснатостта на Битието. Това е недостъпно за вас, тъй като вие свързвате ритъма непременно с това, което действа. Но ритъмът, преди всичко, е израз на мир, пропорционалност, равновесие между правия и променливите токове. С понятието "мир" Аз не означавам липса на движение, покой, а такова движение, което превръща Небитието в Битие, Хаоса - в ред, съня на ясновселената - в

будно съзнание. Истината, например, крепи един свят, който е изцяло от прави токове и носи съвършенство на формите. Но Любовта предпочита променливите токове, понеже с тях може да се прелива ритъм и състрадание, милост и саможертва, грижа и промяна. Работата на майката, следователно, е това, което ясновселената прави в общокосмически мащаб. Работата на майката не е творческа, а съзидателска - не радост, а мир. Радостта е била до зачеването и по време на зачеването; радостта иде и след раждането, но по време на бременността неизменно състоянието е мир. Ето защо, ***с погледа и очите на бременната се лекуват всякакви болести, нещастия и недоразумения****. Бременната гледа не влюбено, не радостно, не скръбно, но* ***ясно*** *- а това е белег на ясновселената. Яснотата на погледа в нея отразява могъщата красота и съвършената математическа дейност, която се извършва в утробата ѝ, за да се синтезира новият човек. Не че бременната не изпитва радост, скръб, приливи и отливи на настроението, но основното нейно състояние е дълбок вътрешен мир, безметежност.*

Абсолютният Дух затова е Абсолютен, защото в Него Мирът е само фон на Радостта. Ако не беше така, Той нямаше да може да твори, всичко щеше да се извършва по строго определена програма и Битието нямаше да се развива. Ролята на майката

много точно отразява всичко, което върши ясновселената. Ако програмата, яснотата, определеността в даден момент загубят очертания, има опасност майката - или ясновселената - да изпадне в състояние на тревога.

По тази причина, имате ли работа с майка, със жрица на Мировата Душа, оставете настрана творчеството и оградете мощно живото създание в утробата ѝ с истински рай от сигурност, подреденост, внимание. Не осъждайте бременната и майката, че сигурността не отпада никога от съзнанието ѝ - това е най-дълбок, най-свещен зов на ясновселената, имащ за цел да подсигури условия за новораждащото се създание.

Именно затова съм ви съветвал и ви съветвам: не ставайте проводници на тотвселената, ако не можете да оградите майката с всички блага и плодове на природата и сърцето си, ако не можете да сложите в ред нейното зреене и нейните месеци и години след раждането.

Обръщам се не към конкретния баща на конкретното дете, а към всички бащи на всички деца. Преминаването на конкретния баща в състояние на истинско одисейство чрез "подухване на небесните ветрове", пътуването му по небесните и земни райове по време на бременността на съпругата му и малко след това съвсем не противоречи на първото изискване, а напротив, усилва го.

С това искам да кажа, че не той, а всички останали събратя и сестри на бременната и кърмещата трябва да я оградят с грижи и внимание. Не възприемайте обаче съобщението Ми за пътуването на конкретния баща по неземните и земни райове за абсолютно положение без изключения. Ако човечеството, обществото и най-близките приятели на двойката са подсигурили и постоянно поддържат най-високото възможно равнище на материална задоволеност и духовна атмосфера, то бащата може да остане при съпругата си в този период, при условие, че никой никога няма да изисква от него той да не лети с духа и душата си надалече. Това е необходимо, ако майката иска да получи видения и картини, което значи ***асуин****, от най-съвършените общества и природни кътове на вселената, за да се роди на земята не обикновен човек, а силно и творческо създание.*

Много носителки на нов живот нямат нужда от конкретното внимание на конкретен баща. Това са така наречените "Майки Божии", за които съм ви говорил в "Евангелие на Мария Магдалина".

Майките Божии имат съвършено устройство на духовното тяло и затова принципът на получаване на внимание от конкретен човек при тях отпада. Преди да са били Майки Божии, те са били Майки-Светици, с тази особеност на съзнанието, че не могат да заченат от друг, освен от пророк, апостол

или мъдрец. Но те пак са остро чувствителни към вниманието или невниманието на собствения им съпруг, докато Майките Божии се отличават по това, че не знаят от кого точно са заченали, тъй като те се отдават с цялата си душа и цялото си сърце на повече от един Апостоли, Пророци, Мъдреци, Храмове Небесни, Братя на Исуса и пр.

Много ви говорих за това, още преди 2000 години, но всичко до буквичка унищожиха. И сега не сте готови за това; и след 2000 години пак няма да сте готови. Ролята на Любими Божии засега изпълняват, уви, само въплътени алохими, които се считат за проститутки и пропаднали, леки жени.

По същия начин има и мъже, които изпълняват тази роля, но те се броят на пръсти при вас, въпреки че необходимостта от свободна любов е не женски, а мъжки проблем. Т.е. за множественост на партньорството жадува предимно мъжкият, а не женският дух.

Като говоря за множественост, аз нямам предвид безогледната, свинска полова всеядност, а насъщната нужда на престоли, архангели и серафими да обменят енергия с повече от едно същество. Моята Любов има толкова форми, колкото същества Моят Отец е създал и създава. Ето защо, никой няма право да определя що е грях и що е праведност, нито да фабрикува религиозни и

морални норми, общи за всички, когато става дума за Слово, Свобода и Любов. Съвестта - този абсолютен критерий - има много по-дълбок произход от стесненото съзнание, жертва на религиозни предразсъдъци.

При все това, когато става дума за по-обикновени майки, начиная от Майките-Светици надолу, кармата хваща неизменно серафими даже, ако са си позволили да проявят безотговорност към този тип майки. Те може да са самата Божия Любов, слязла на земята във форма, разливаща мъдрост и присъствие навсякъде и свалящи самите звезди небесни в краката на изтерзаното човечество, но ако само веднъж си позволи някой от тях да се свърже с майка, по-долна от Майка Божия, той е длъжен да поеме всички товари, само и само да не накърни сърцето и душата ѝ. Понеже не е важно доколко си прав по принцип, а дали страда едно същество поради теб или не страда. Това е закон! Щом се условиш с едно куче, че тръгвате по кучешки работи, само ти си виновният, че не искаш да делиш с него после отговорността за това.

Радостта на Майките Божии произтича от неопределеността на любовното чувство. Това е нещо напълно непонятно и непостижимо за всички останали класове майки. В този смисъл, най-много Майки Божии се подвизават като алохими на небето и на зе-

мята. Но при тях няма онзи импулс на специалния клас алохими, който отговаря за пренебрегването на всички възможни обществени стандарти. Пълният анархизъм и свещено бунтарство на този клас прави най-абсурдни неща, с цел първо да се взривяват всички структури и стереотипи, които не желаят да символюират; и, второ, за да се отдаде обич, мъдрост и истина на онези, които са изоставени от всички. По тази причина, при тях не може да става и дума за подбор, понеже Милостта и Абсурдът са нещо, което категорично отхвърля подбора. Така че Христовата вселена има за център алохимите, а не елохимите, както някои сигурно са помислили. Елохимите са същества на холивселената, не на хипервселената. И по тази причина те уравновесяват всички противоположни импулси, следователно и противоречието между определеност и неопределеност. На практика, Майките Божии са най-вече клас елохими, което ще рече онази част от Божествения свят, която умножава Битието на самото себе си. Неопределеността при тях означава готовност да правят все нови и нови връзки, понеже не могат да спират тотвселенски импулс. Но определеността при тях – нещо, което е невъзможно за алохимите - насочва импулса им само към най-прекрасни и съвършени обекти.

Наистина, както си спомнихте одеве, има и клас, по-висок дори и от Майките Божии. Това са Любимите Божии, на които същността е такава: отново не могат да обичат повече от един обект. Пределно ясно е, че това не са нито алохими, нито елохими, а именно илухими. На вас ви изглежда нелогично това, че Любимите Божии, които са илухими, са клас, по-висок от Майките Божии, които са елохими. Божественото обаче не е по-високо, а по-ниско - това не бива никога да забравяте.

18.III.121(1985)
София – Изгрев

АТМА - ДУХЪТ НА ДВИЖЕНИЕТО И ПОДВИГА

ЖЛО / РМВ

Фанфарите на пролетта те будят за нов живот. Магията на топлото утринно дишане - те сладко събужда; Атма - Духът на движението и подвига - те устремява към усмивка, тишина и сън -

това иска сега Той от теб, а не възбуда и претоварване. Ти можеш, можеш, можеш!

Ти посрещай всеки проблем с абсолютна безметежност; ти остави́ нещата да вървят на самотек, утихни в себе си с кроткото и слънчево пладне на добротата. Благо сади тишина и ромон душевен в сърцето на малките и беззащитните. Ходи в светлината на истинското въздържание и истинското целомъдрие, които се разпознават по тишината на душата, трепета на милостта, самоотречението - Христовата готовност да не отвръщаме на буйство с буйство, на непослушание - с грубост.

23.III.121(1985)г.
София-Изгрев

ЗОВ КЪМ МАЙКИТЕ, ЛЮБИМИТЕ И ВЪЗЛЮБЕНИТЕ БОЖИИ

Наистина, накарах ви да дълбаете твърде много в неща, които са само половината от Мъдростта; другата половина е Поезията. Ако Мъдростта си служи именно с онези 49 вида логика, за които знаете отдавна, то Поезията се състои от метафори, алогизми и абсурди. Но сега не е време да ви говоря за поезията...

Следвайте Ме, ако можете!

Ранното ликуване на песента от нежност осиява Тебе, Тебе, Тебе, Кралице на ласките!

Може небето и земята да се свършат, но Ти, която вля пламък и нега в душата Ми - никога! Праведници и светци не познават гръдта Ти - рано е още за тях. Имай милост, родителко на цветя, изгреви и еленови погледи - протегни ръка към жадния да те погали,

понеже няма друго име на Бога по всички времена и пространства на вселената, която е милост.

Нежно създание, разкошна бъдеща майко, оправи стъпките на приказките и легендите, росно вдъхни сила на истини и простори; обикни всички ония, които не могат вече без тебе; отпусни се в нощта на покоя, разлей се в съня на божества и озарени от Пламъка! Остани неподвижна в прегръдките на отчаяния, надари го с блаженство, по-голямо от престоли, царства и призрачни райове! Този, който погали Майка на Радостта - слава на него, той никога вече няма да вкуси смърт, никога! От Майка на Радостта пък който е погален, вече няма никога да преживее нещо друго, освен вечната тръпка на соковете, изпълващи клони, сърца и разцъфващи пориви.

Една е най-чистата - Майката, постлала трапеза от радости! Майка на същества и на пориви, нежно пробудена от първия лъч на копнежа, заряща виделина на всеотдайното Всичко, вик от сладостна смърт и живот след това - ето какво си ти, прелестно женско присъствие! Докосването до твоята душа е празник за всичките ручеи; преминаването през твоята същност - това е животът ни; проясняването на душите - повей от твоята истина. С истина ти прелетяваш пространствата - с ведрата слънчева истина на прозрелите, които се отдават на радости!

Поникват криле - и пламък от жажда се пръсва навсякъде, във всички краища на слепящото щастие, в момента, когато съпруга приема съпруга си!

Оттечи се, о тежка и безизходна мъка; отиди си завинаги, прастара като света, отблъскваща сило на страха за самия себе си; надари съществата, лишени от всичко, о славна владетелко на душите, с прегръдка от лотоси и сълзи на неудържимост; покълни в същността на сърцето и ти, скъпа рожбо, родена от дъх на прегръдка и мирис на утринно съмване!

Понеже съществуват 49 вида логика и още много пъти повече типове алогика, не е никак лесно да транспонирам, дори и Аз, мисълта Си във вашите само един или два вида логика. Тъй като повиших градуса на йерархиите - или по-точно на класовете същества, с които сега ви занимавам, - съобразих, че трябва да изменя основно понятията, които ползвам. Т.е., в пределите на божествения свят Аз навлязох съзнателно с понятието "по-висок", просто защото така сте свикнали да мислите за нещата, които са по-съвършени, пък и това е напълно вярно в областта на супервселената. Но, навлизайки по-дълбоко в класовете на ултравселената, в един момент Аз реших, че трябва да ви подсетя за нещо, за което вече съм говорил още в "Звездни приказки": степента на близост до Бога в божествения свят се

определя по това не колко високо си, а колко по-ниско си.

Превеждам от духовен на божествен език: илухимите, от които произлизат Любимите Божии, са над елохимите - родоначалниците на Майките Божии, - от гледна точка на духовния свят, понеже всичко, което е "над" и "отгоре", е духовно. Въпреки че илухимите са божествен клас, те са по-близко до духовния свят, отколкото елохимите. Може да се каже, че в този смисъл има една още по-висока (от духовна гледна точка) или още по-ниска (от божествена гледна точка) категория - това са Възлюбените Божии.

Но, решавам да не продължаваме повече с този извънредно сложен за вас предмет, тъй като за вас това ще е още по-объркващо.

Искам да кажа само, че Любимите Божии и Възлюбените Божии не се отдават на бременност, раждане и майчинство. Плодоносенето за тях не означава произвеждане на нови същества, а радване на любимия само чрез любов. Най-често, представителките на Любимите и Възлюбените Божии не могат да забременяват, когато се родят на Земята. По тази причина, те са любими и съпруги само на тотвеленски същества, за които отдадеността на творчеството е основното битие. Не че Тот не оплодява и яновселената, от която се преминава в Проявеното Битие и от която

произлизат майките, но Тот има и Любима извън Мировата Душа - Една Неизвестна и напълно отговаряща на Неговото естество вселена, за която още никога не съм ви говорил. Тя не се стреми постоянно да определя Тот, постоянно да внася математическа яснота, но божествено се отдава на Тот, потъвайки в същата тая неизвестност, която е основно битие и за самия Него. Принципът й не е определеност, а неопределеност. В този смисъл, Любимите Божии още нямат понятие за Оная, която одеве нарекох Любима, а всъщност тя е Възлюбена Божия. Значи, Мировата Душа не е онази, която изчерпва половината на Отца Ми. Има и Мирово Сърце от женска полярност (понеже нямате "сърце" от женски род, затова я наричам така), което е именно Възлюбената на Тот; а Той е Мировото Сърце с мъжка полярност.

30.III.121(1985)г.
София - Изгрев

ЗА РАННОТО МАЙЧИНСТВО И СЛЕДВАНЕТО

ЖЛО.АСИ (Онтиéл)

Препоръчвам ти, мила, приказна, обична, най-спокойно да се отдадеш на майчинството. Студентство при майчинството ти не ще е благоприятно за тебе, нито за детето. Няма нито

една студентка, която да е следвала, при сегашното състояние на образованието, да е забременявала и да е раждала здраво дете. Невротизирането от изпитите е напълно противопоказано при бременност и кърмене. Не Ме ли послушаш, пак ще имаш дете, но мисли му колко повече неприятности ще имаш с него!

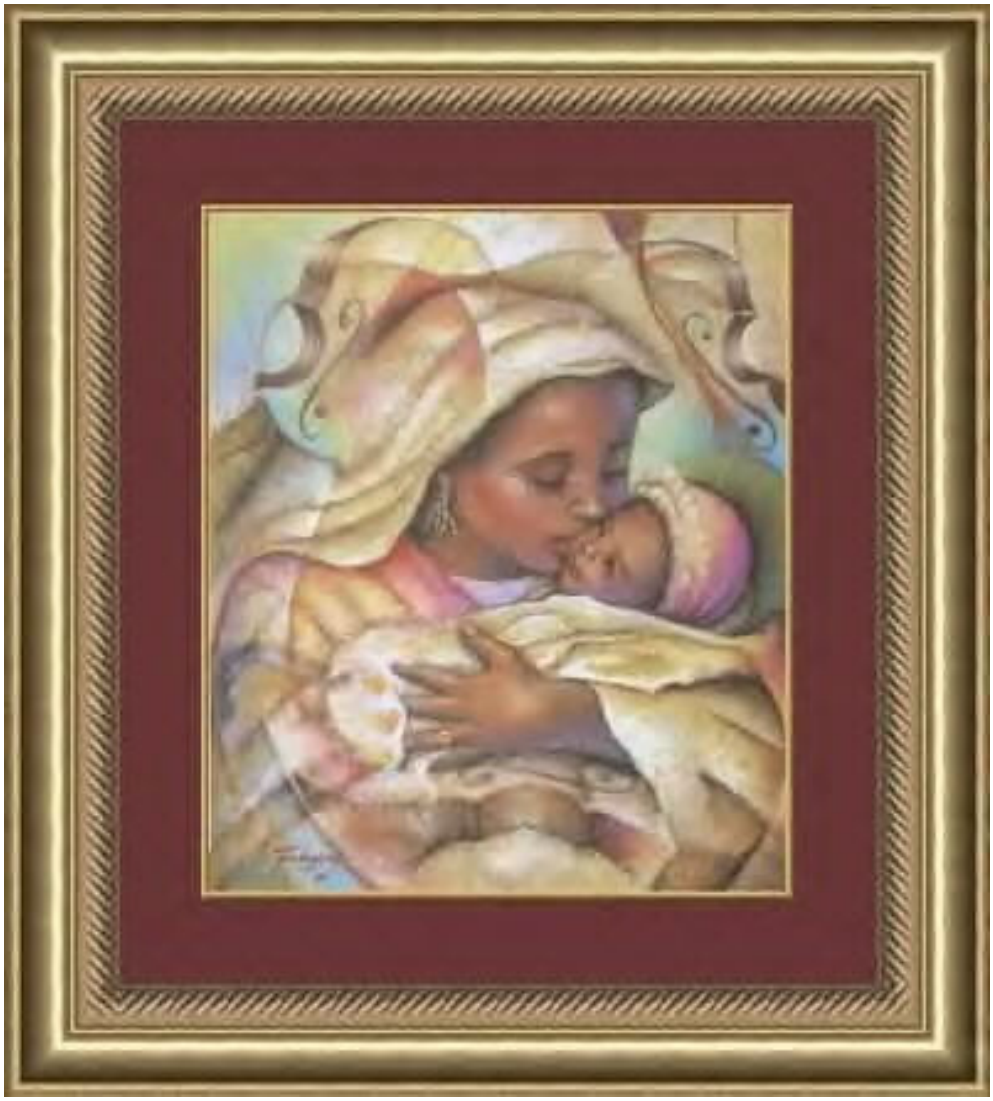

Зададен е въпрос, незаписан тук, на който се отговаря:

- Практически, да - докато кърмиш; но това не означава да спираш изкуствено кърменето.

При това искам да ти кажа, че след 2-3 години университетите ще бъдат много по-различни от сегашните. На сегашното им ниво ти ще се вбесяваш всяка минута, а по-нататък Мои хора ще въведат нова програма и нова методика. Ако искаш, може и да кандидатстваш, но просто ще ти бъде много по-мъчително и това би било в минус за крайно чувствителното същество, което идва. Предпочети да четеш художествените произведения на авторите направо по конспекта на самите студенти, за да ти бъде после леко следването. Това ще бъде неизразимо удоволствие за тебе. Ако знаеш произведенията, никаква литературна теория не ти е необходима - ти имаш достатъчно оригинално мислене, за да удивиш комисията. Знаеш, че там вече се търси преди всичко самостоятелно мислене. Що се отнася до английския, ще го изпечеш на по-високо ниво.

6.IV.121(1985)г.
Момин проход

ПОСЛЕДНИ СЕКУНДИ НА КАЛИ ЮГА

ЖЛО / Т.Е.А 2

Нищо няма да пожаля, за да ви глезя от сега нататък! Нежно ви обичам тримата, защото сте

едно. Това носи благодат не само на вас, но и на Михаил. Михаил просто се топи от кеф от този ваш отдих. Михаил, прочее, не миряса, докато не Ме накара да ви натиря насила извън София. Имаше и все още има реална опасност - може да отнемат свободата на някои приятели в София през този месец. Но силата вече накланя на страната на доброто. Още малко - и нещата ще се променят. Носителите на любов, свобода и прекрасно бъдеще няма вече да бъдат предмет на гонения.

Рискувам да ви откъсна от процеса на изпити и плащане, понеже детето не би издържало грубо отношение, при евентуален обиск и арест. Най-добре е тримата да сте тук, понеже, ако на един от вас би му се случило нещо лошо, то останалите щяха да го преживеят. Нека мине лавината - с това се свършва.

Предмет на големи спорове е сега съдбата на Братството, на духовните хора. Имате защитници, но те са по-слаби в момента. Надделяват ония, които искат с един удар да ви предадат на забвение. Просто, адът наистина се е разбеснял до самозабрава. Но и това не е лошо: пробвам своите Си. Не особено утвърдените ще се предадат и поставят в услуга на пропадналите сили, но малцината, които останат твърди, ще заблестят като диаманти на короната на бъдещото човечество!

Мнозина не знаят, че текат последните секунди на Кали Юга. Секунди на ваш език значи, преведено, не повече от месец и половина на секунда. Не че няма да има още страдания, но те ще бъдат повече външни, а не такива, каквито са сега – ще са повече природни, а не изтезаващи свободните ви души и сърца. Прочее, за различните хора си има различни цикли, така че освободените от карма на този етап не ще бъдат твърде много. Можете обаче да бъдете сигурни, че вие сте избрани, понеже Ме обичате и Ме слушате. Пък и Словото Ми засега няма чрез кой друг да идва, освен чрез вас. По тази причина, има прозорец, през който ви оставям да хвръкнете над общата трагедия, която се очаква. Предстоят усилни месеци, но най-тежкото, все пак, мина. Повечето хора сега ще бъдат поразявани от болести. Никой няма да мине даром в Новия Свят. Носителите на Новото ще получат свобода, здраве и младост. Косите ви отново ще потъмнеят. Не се смейте, това е факт. Пред вас е една приказка, приказка, приказка! При Моята нова раса няма да припари нито едно петно, нито една сянка от старото човечество! Няма да се тормозите, понеже ще ви изолирам от гнездата на разтлението.

Повече тази вечер няма да ви говоря, само ще ви пожелая най-приятни сънища. А Моята красива майка, с която се гордея, ще види нещо прекрасно насън!

8.IV.121(1985)г.
София-Изгрев

ПОЛЕТО “ЛАНТ”

ЖЛО /ДМ (Назариéл)

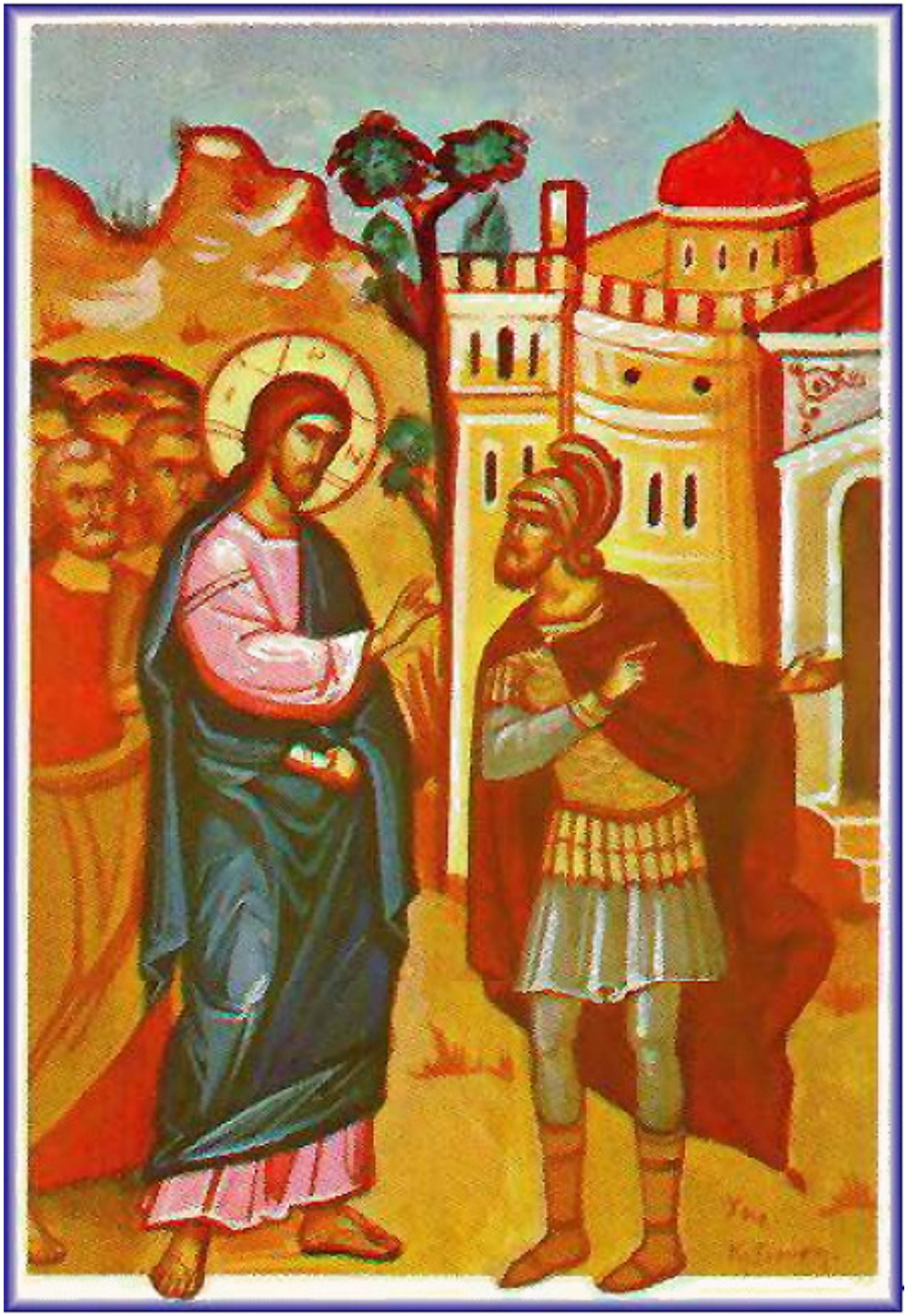

О, кохорти на Тиберий[1], не загубихте ли ревностния си центурион Плиний-Младши завинаги? Следвайки пътя на Мъдростта и Истината, не избра ли нов път душата на воина, за да се превърне в душа на светител?

Морета от кръв проля Римската империя! О радостни провидци, не преляха ли в един свещен миг пророческите ви жертвеници с мощни бели кълбета на пророческите ви па́ри? Роди се още веднъж Цар Небесен! С него най-сетне се повлече една не малка част от римските легиони, по пътя към най-мощната мощ на Битието - победата, наречена "поражение". Ирод и Нерон не случайно бяха вбесени от новата секта - "желязната" империя се размек-ваше пред очите им.

Центурионът Крониус разбра нещата с истината за Христовото възкресение. Той рано се ориентира към новото и молѝ провидението най-после да опрости неговото минало, криеше се много месеци и не успяха да го хванат, понеже християните не само го посветиха, но и го спасиха от смъртна присъда. Мраморът на Констанция не можа да го опази, та трябваше тайно да кореспондира с някои приближени на Нерон, за да измоли помилване - с цената на цялото си богатство от деди и прадеди-патриции.

Оставете го сега, не го осъждайте, че разполага с база. Не само тази, но ще му се даде и много повече, понеже откупи душата си в миналото, отказвайки се от всичко материално.

За морските му истории мога да ви разкажа някой друг път подробно, но сега искам да се обърна пряко към теб, звънтяща струно на зората от истина, наречена този път с името Д.! Няма в цялото Битие нито един подобен на тебе, оживяващ най-прекрасното приложение на Абсолюта, на живата част от физическата вселена, чрез моделиране на протонно равновесие с електронни обвивки.

Назариел, Назариел, Назариел - ето как звучи монадата ти. Ти си от монадите с тройно повтаряне на монадното име, означаващо принадлежност към супервселената и, по-точно,

полето Лант. Можеш да медитираш върху полето Лант, за да си припомниш някои неща. Молитвата на пазителите на полето, от което пристигаш, е следната: "Ройте се ясни искри на духа! С онзи, с когото вие общувате, общува само Истината и само Доброто. Причинете промяна на всички равнища, палейки огньовете на вдъхновението! Направлявай ги с Духа си от правда, Небесни наш Отче на Силите!"

От ултравселената носиш протонния огън на творчеството, от физическата вселена – електро-ните на познанието и опита. С уравновесяването на тези две области се изчерпва твоята мисия в Битието.

Онова, което в теб не минава, е острата тревога, служиш ли правилно на небето. С този въпрос ти се пробуди още в най-ранните християнски времена. Новото, което сега трябва да направиш, не е нито само теория, нито само практика, а пълнота между тия двете. От теб расте чудно дърво на живота, което привлича вече множество най-висши същества, слизащи специално заради тебе от своите светове. Победител досега на земята, но победител в името на Любовта и Доброто - и само чрез техните методи - досега не е имало, освен няколко десетки посланици на божествения свят, един от които наистина е Махатма Ганди.

Направи́ “мъртъв” скок - налага се тази дума в случая. Под “мъртъв скок” разбирам виртуозно приземяване след майсторски зашеметяващ комплекс от нови движения, още във въздуха на проектното решение. Може да приемеш от сега нататък нова насока: остра полемика със старото и магистрално очертаване на спасителното бъдеще, но само в теоретичен план, без дразнене на конкретни личности. Предлагам насочване към публицистика, популярни статии, тревожни есета, прогностични студии. Канал за прогностика, профилактика, екология и социология на настъпващата нова ера трябва да осигуриш за радиото и телевизията. Ти имаш огромни познания и полемичен чар без граници. Преминавайки на общотеоретични позиции, налагайки се като прогност, като моделно-структуриращ оригинален ум, ти трябва да принудиш обществото да те слуша, да очаква твоите появи в пресата и на екрана, но злободневното трябва да отстъпи на концептуалното.

Ти беше философ и писател - пределно ясно е, че пак ще бъдеш. Навикнат ли с тебе, лесно ще можеш да организираш нови, профилактично-екологични зони, носещи повея на космичното бъдеще. Нека управляващите и народът се убедят, че зад очарователния прогност, еколог, профилактик

и публицист стои най-твърд и непримирим практик, който следва неотклонно модела на бъдещето!

Организирай смазващи продажната тиня прес-конференции и телевизионни репортажи, налагащи твоето име като пионер, с приносност и ефективност, нямащи равни на себе си. Затова, прочее, ограничи локалните си ангажименти до възможния минимум, организирайки нещата така, че повече да ***поставяш*** *задачи, отколкото сам да ги изпълняваш. Не е проблем за тебе, половината от работното си време да откриеш за новото поприще, което ти начертах преди малко. Не свикне ли правителството и народът, че се налагат експериментални резервати на слънчевото майчинство и детство, ако не искаме да се самоунищожим окончателно, ти няма да си отидеш, изпълнил задачата си на тази планета.*

Прекарах те през желязната дисциплина на Рим и Спарта, през школата на Спартак и подвига на Гарибалди; слях те с есеи, гностици, ранни християни, манихеи, богомили; събудих те за осиянатa революция на Духа от руския нов подвиг на Йоан Кръстител, наречен от новите му ученици сега Лев Толстой, само и само за да стигнеш най-после днес до хребета на своето призвание - войната на живот и смърт за сваляне Царството Божие на Земята! При това - не фанатично, а академично. Пред твоите аргументи никой не трябва да може да

каже нито “а”... Полага се, познатият на всички силен и безкомпромисен почерк на началника да не отстъпва и при публициста.

Не оставяйте прогнозирането на бъдещето в ръцете на умствено недоразвити и на емоционални дегенерати! Примерът ти полага основите на планетната република, която няма друго име, освен тотално здраве, при тотално чиста и естествена природна среда и тотално отхвърляне на досегашните типове селищни системи. ***Това*** *е твоята работа за Бога, на която ти можеш да се посветиш до последната си капка сила и свяст. Просто, път за отстъпление повече няма! Не го ли направиш ти, не се ли организираш с идеалистите и практиците като тебе, ще започнат да се раждат много повече деца с увредено здраве и психика.*

Имай предвид, че мародерите-учени, които служат на сатаната, вече създадоха изкуствен човек! Предстои неговото мултиплициране и прекарване през пъкъла на подчинението и моделирането от най-секретни и престъпни разузнавателни и военни свръхинститути. Само след 15-20 години те ще започнат да ликвидират чистите и независими души, понеже няма да имат помен от съвест и морал в себе си. По-опасен момент в историята на човечеството никога не е имало! За предпочитане е ядрена катастрофа пред киборги и свръхроботи. Но ако вие, които отдавахте

не веднъж живота си на кладата, промените нещата така, че резерватите на правилния и природосъобразен живот да бъдат недостъпни за принципите и методите на стария свят, знайте, че еволюцията ви е имала резултат.

Не се напъвай, отпускай се нощем и понякога през деня; престани да вършиш сам всичко, но не изоставяй напълно сегашната си база, понеже тя не е без значение. Намери си пъргави и схватливи помощници, които да мислят и действат по твои директиви, оставяйки времето и мислите ти свободни за работата, достойна за новия Левски, ако той би се родил сега на Земята. Не виждам засега другиго, по-близък до Левски по святост и сила на духа, освен тебе, който да може да се пребори сам с една отиваща си империя на продажници и некадърници. Няма да минат и 5 месеца - и ти ще станеш необходим на правителството. Не отстъпвай нито на милиметър! Аз съм над теб! Запазвам те от неприятели, много достойни съратници ще се наредят под знамената ти. Толкоз.

---

[1] Неизвестно защо, Източникът казва "О, кохорти на Тиберий", след като Тиберий умира през 37г., а Плиний Младши е бил военен през 82-83 г., по времето на император Домициан. Не е изключено това да са били кохорти, създадени от Тиберий или на негово име, инак няма логика. Виж подробно за Плиний Младши в допълненията към този том.

9.IV.121(1985)г.
Момин проход

ЛЮБОВТА ИЗИСКВА НАПЪЛНО ДА ИЗГНИЕШ, КАТО СЕМЕНЦЕ В ЗЕМЯТА

ЖЛО/НИ и МИ

Онзи път можеше да изклинчи, но сега вече няма никакъв друг изход, освен да приеме сестра си при себе си и да се грижи за нея като за малко, свое дете. Тя си плати много тежко за миналото, когато стана причина нощта да покрие с мрак душата на един скъп човек. Осияните от Христа са едно, стадото на църковните жертви - съвсем друго.

Н. крепи все още клерикален тип овчедушие и с това не може да реши нито собствените си проблеми, нито проблемите на сестра си. Идеята за молитви, упражнения, праведност, "неприкасаемост", мощно лишава още много религиозни от токовете на природата и на ултравселената. Любовта обаче изисква напълно да изгниеш - като семенце в земята, - прощавайки се със собственото съвършенство и собственото си спасение. Ако някой мисли, че Христос е говорил и вършил нещо друго, то много се лъже. Някога ще ви говоря подробно за този процес. Нещата, от които можете да се освободите, не са кармични, но онези нещастия и страдания, насилия и принуди, които ви следват по петите и разрушават целия ви вътрешен мир, това са ***Моите*** *остени и шишове, излети от самите вас в миналото, с които ще ви ръгам дотогава, докато не се отречете напълно от себе си. Понякога се налага и в ръцете на вампири да се оставите, но с това Любовта ви изпитва, не пазите ли още някой атом егоизъм, себичност или страх в сърцето си.*

Новата Вселена ще се организира само от неутрони - това го знаете. Мъките и страданията, които са неизбежни, представляват "издухването" на електроните от материята, заразена от злото.

Н. е праведник, но над праведникът стои ученикът. От днес нататък тя става ученик - просто защото не опонира на наставленията, които

й давам. Ако продължи с пълна вяра да управлява постъпките си според Моите указания, приемете, че сестра ѝ ще оздравее. Аз обичам най-много учениците, които Ме слушат вътре в сърцето си. Но Н. няма вяра в Моя глас, идващ от сърцето, защото са я научили, че сърцето може да греши. Има грях, но той не идва от сърцето, а от ума. Когато постоянно се говори, че Ева е съгрешила в сърцето, не се има предвид онова сърце, което Аз съм създал, а сърцето, малтретирано от Змията, от Дървото за познание на доброто и злото - сърцето, повярвало в относителна етична система.

По-добре е сега Н. да слуша Моите инструкции ***отвън*** *- полезно ще ѝ бъде. Тя Ме позна, както Ме позна и в Юдея, където бе една от любимите Ми ученички. Само че Аз си отидох - и веднага апостолите обезобразиха онова, което бях говорил толкова много години. Много човешко е да повярваш на ония, които са били на една маса с Христа. Но през ситото на Моите "последователи" не минаха най-едрите бисери. На понятията за грях, чистота, невинност и целомъдрие те пришиха най-девалвирали определения, останали още от преди Одисей - и Н. не закъсня да им повярва.*

С онзи елин, който потърси спасение на душата си от нея и поиска да тръгне в Моя Път, но тя му отказа яснота и любов, през много прераждания тя се среща́ след това. Моята десница много пъти ги е

събирала, тъй като той има да получава дан на жертва от нея. Понеже не можа да се посвети, не можа да получи светлината Ми, неговият дух постепенно се помрачи през вековете.

Сега съм ги събрал - живи, но изтерзани,- за да разбере Неóрис, най-после, що е Христос и що е любов. Нима не позна у сестра си Неорис, който се гърчеше от жажда за светлина и ласка и не можеше нито минута без тебе? И ***сега*** *искаш да го лишиш от Мене, но няма друг път, освен да го търсиш всеки път у психиатри или на още по-лоши места, ако не си готова да се отречеш от себе си напълно. Приеми жаждата на скъпата ти сестра да живее неотлъчно с тебе, докато душата ти отприщи морета от милост и жалост и готовност да изпълняваш всичките й прищевки. Тя има голяма нужда да бъде приласкана - и когато ти отдадеш всичко това на помръкналата й душа, още веднъж ще проумеете всички с какво ви говоря: само с думи - или с младост и красота, и щастие!*

Лошото отмина, ти Ме прие и послуша. Сега започва пирът на пълното, радостно и безусловно служене - не както ***ти*** *си представяш живота, а както* ***тя*** *жадува да го живее. Ти ще видиш, че тя постепенно ще приеме твоя път, но само ако ти приемеш нейното безпътие. Плачи сега и отдъхни си на гърдите на истината, защото вече я знаеш. Много скоро, само до 50 дни от сегашната дата,*

нещо много крепко ще те разтърси из основи, но то ще бъде Моят знак, че правилно си приела и приложила нещата и че кармата ти с Неорис приключва.

Не се плаши́ - Моята десница е мека, но твърда; твърда, но мека. Повече безпокойство не разрешавам! Или Ме има, или Ме няма! Ако приемеш, че Ме има, отпада и напълно изчезва всякакъв страх от неизвестността

11.IV.121(1985)г.
София-Изгрев

ГОЛЯМАТА, МАЛКАТА И ПЪЛНАТА ПРАВДА

ЖЛО / АН и ДМ (Назариéл)

15,25 ч.

Анчето, Анчето, Анчето! Ако можеха хората да виждат, щяха да правят невъзможното, за да се сближат с нея. Правдата е надарила това създание със сърце, което не се среща и на 100,000 души веднъж. Определено беше тя да се срещне с приятеля

ви, тъй като те са полярна двойка от най-дълбока древност. Но с аскетизма и целеустремеността си, радетелят за правда и истина нарани това сърце още преди 3,500 години. Правдата не е правда, ако нарани макар и едно сърце, нито истината е истина с липсата на топлина. С онзи много светъл миг на трапа, прескочен от двамата при бягството им от бруталното правителство на Ротон, тя падна и се нарани. Той я носѝ твърде дълго, превърза раните ѝ, но с постоянната си мисъл да отмъсти на съдиите си навреди на тяхната първа среща в Битието, която изискваше ***повече*** *уединение и по-малко търсене на правдата.*

Той поначало е "съсъд избран", правдата с неизменна сила стои пред него като проблем №1; обаче той трябваше да тури ***малката*** *правда на трона, а не голямата правда, владееща печата на Канцлера. Той винаги слага* ***голямата*** *правда на трона - тя много столетия вече е абсолютен монарх при него. Под "малка правда" разбирам интересите на всеки отделен човек, пред когото са се изправили непреодолими проблеми.*

Тази приказна среща на "Шепота на Тайната" с "Циклона на Но" съедини в тънките полета на тая земя токовете на малката правда с бучащите прибои на голямата правда. Изоставена в решителен момент, както неведнъж вече, носителката на прекрасното име Ан ("ан", според Елма, е любовното течение в Битието – б.п.), разви практически остра форма на безпокойство, която прониза душата ѝ през много прераждания оттогава. Тя не бе нахранена от космическия ѝ брат с пълнотата на личното, интимно битие - той не спираше да поставя пречки пред малката правда, в името на голямата правда. Само че, ако малката правда седи на трона на Природата и ако голямата правда седи на трона на Духа, то ***Пълната*** *Правда седи на трона на* ***Бога****. Останалото е нищо! Ако запомните тази формула и забравите всичко останало, тя е напълно достатъчна. Всяка малка правда, която подронва трона на голямата правда, натъжава Правдата, наречена "Пълна". И голямата*

правда, тиранизираща нечия малка правда, изпуска Пълната Правда от погледа си и се превръща, по закон Божи, в неправда. От този абсолютен закон не може да се освободи никой.

Ан сега се носи като облак от небесно благовоние през тежкия път на любимия, призван още веднъж да реши задачата на Пълната Правда. Тя иска от него само едно: да лиши гърлата на стотици просяци и мошеници от рога на изобилието, който сега е в ръцете му; да не ходи с ония, които разкъсват душата му и провалят Пълната Правда в името на голямата или малката правда.

Превеждам конкретно: ако Д. се насочи напълно и изцяло към своята любима от вековете, ако насочи ***половината*** *от своето време за превръщане на тяхната любов в техен дом и тяхна малка вселена, оплчвайки се на абсолютно всичко и всички, Аз ще му дам* ***такава*** *енергия в другата половина, че тя ще работи десетки пъти по-ефективно! Това детенце, което се мъчи сега на жаравата на проблемите, не е онзи, за когото минава, а рожбата на вашата силна и огромна любов през тъжните години на египетското робство. Така че, тази душа е* ***вашето*** *дете и ти си точно толкова свързан с нея, колкото и с Ан. Може* ***светът*** *да се срине, но Аз ще ви събера отново - и този път завинаги! Ако* ***Аз*** *съм решил това, то кой е онзи, който ще Ми се противопостави? Ако е нужно, ще има и погребения, но волята Ми на две не ще стане!*

Пълната Правда е правда за всички! И който слуша Пълната Правда, каквото и да се случи, то е добро за всички, на които се случва. Връзка, която съм оплитал с божествена обич повече от 3,500 години, назовава се Правда Божествена и, следователно, правда извън нея не съществува. Предателство няма от нейна страна, тя не те отклонява от голямата правда - а само здраво и плътно усеща, че даваш много по-малко от половината отсвоето внимание и своите грижи на една правда, която е вашата малка правда. И укорите, които изглеждат несправедливи, не са породени от корист, а от отчаянието

на една изоставена душа вече толкоз столетия, ставаща неизменно жертва на правди извън Пълната Правда.

*Изпращал съм ти я неведнъж през вековете, за да постигнете **заедно** мощта на Пълната Правда. И, ако все още има нещо, което да разкъсва и тебе, то е кретането подир минали химери, бавно отварящо пропаст между душата, наречена "сродна", и самият тебе.*

*От твърдината на вашия скорошен дом, победата ти над стария свят е подписана **лично** от Елма!*

11.IV.(1985)г.
София-Изгрев

ПАК ЗА ВЕРНОСТТА НА ПРОГНОЗИТЕ

ЖЛО. АСИ (Онтие́л)

Първо, да се разберем: пределно понятна е тревогата ви и Аз в никакъв случай не я осъждам. Напротив, ако вие бяхте безогледно предани, щях да ви разочаровам от време на време, както и съм правил. Оставаше да ви направя слепи микрофони на гласа Ми - това би било чудовищно! Разумът на човека е свързан с умствения и принципния свят. Тоталната вярност на информацията би ви превърнала в роботи. Правите ли си сметка на какво ще заприличате, ако за всяко нещо се допитвахте до Мен и ако винаги излизаше вярно? Първо, вие не бихте разширили и издигнали челата си нито с един милиметър.

Поначало, вашият контакт не е от рода на контакта, който съм дал на специално определени посветени, при които работя с пълна вярност на информацията. Такива бяха оракулът в Делфи, Аполон, Касандра, Улса, както още няколкостотин проводници от този тип през цялата история на вашата земя. Първото, което правят тия медиуми,

е да помагат на хората сляпо да изпълняват волята на боговете, на Бога. И това има своето дълбоко значение. Просто, Аз оставям някои същества да се подчиняват напълно на оракулите, понеже в дадено прераждане те имат да получават подаръци на небето, спечелени от тях в минали прераждания. По-сложно е с всички останали, на които трябва да се метне булото на Майя, понеже това е единственият начин да се развива умът на съществата.

Поначало, самият мозък на човека има две полукълба: едното на вярата, а другото - на знанието. По линия на вярата може да сте съвършени, но ако познанието не е развито във вас, вие сте половин човек. Познанието не се развива чрез получаване на готова информация, а чрез сблъскване с илюзиите и техните последствия.

Сега вече стигнахме до основния отговор на твоя въпрос: при уповаване на външен посредник, бил той и най-пряко свързан с Мен, получава се протеза в духа - както на здраво дете, например, ако се сложат протези на краката, то никога няма да се научи да ходи само́, без протези. Това, което правя с вас, когато ви дезинформирам - и проумейте, то е много рядко, - е внезапното блъскане на неумеещия да плава в дълбоката вода. С това целя две неща: първо - да ускоря получаването на опит, на разочарование, което инак би дошло след много повече време, с много повече тежки страдания; и, второ, за да се научите да проверявате проводниците.

Аз ти шепна и на теб в сърцето, на всяко същество, без изключение. Склонността да се доверявате беззаветно на външен източник не е нещо похвално, пък дори и този източник да е от типа на високоговорителите с пълна истинност. Този, който не може да пита сърцето си, когато говори проводник, не е разбрал тайната на творението. Понеже вие трябва да се развиете така, че и лично да контактувате с Бога, предпочитам понякога да свалям протезите ви най-съзнателно и да ви поставя в противоречие. Тогава вие правите отчаяни усилия да преминете сами през опасната зона. Тогава, именно,

най-ясно се проявява Моят глас във вашето собствено сърце. Проумейте, че Аз считам за Свой предимно онзи човек или дух, който непрекъснато сравнява гласа на Бога у другия с гласа на Бога в себе си.

Така че сега направо ви давам ключа – постоянно проверявайте истините, преминали през проводника, който имате сега на разположение! Те се проверяват по два начина: първо, по радостта и мира в собственото сърце и, второ, по резултатите. Ако някоя информация ви постави във вътрешен конфликт, вие имате пълното право да не я изпълнявате. Това се нарича "свободна воля". С този акт Аз оставям инициативата в ръцете на вашия разум - той също трябва да се развива. Опитът - ето плодът на разума.

С личния опит се превъоръжава цялото същество на много по-висока вълнà на еволюция. Същевременно, започвате да разбирате и това, че противоречието между истините съвсем не значи, непременно, че само една от тях е пълната истина. Пълната истина включва в себе си всички истини - по двойки, антиподни една на друга. Ето защо, когато проводник, доказал неимоверно точни и дълбоки неща при контакта си с Мене, не прояви понякога тоталната истина, това означава, че поставят на изпит ***вашата*** *интуиция, която говори друго. Трябва понякога да пострадате от невярна информация, за да се отучите да пълзите раболепно пред проводник, т.е. пред информацията, дошла чрез проводник.*

Сега, една много голяма тънкост. Това, което наричате "лъжа" или "дезинформация" при нашите контакти, (признайте, че се получава само при конкретни прогнози), се нарича още и "тренировка в полето на неопитността". Така бащата-търговец изпраща сина си при големите мошеници, за да бъде обран от тях, докато най-после един ден се научи сам да се пазари и търгува. Та вие сте много смешни, като казвате на баща си: "Татко, защо не ми каза предварително, че ме пращаш за зелен хайвер?"

- Трябва да знаете, че бащата никога не праща сина си на пазара с много едри пари...

Та искам да кажа: нещата, с които ви оплита полето Майя, за да развиете собствения си разум и интуиция, никога, абсолютно никога не превишават товара, който вие можете да носите.

При случаите, когато плачете и се късате на две от някоя много голяма такава "заблуда", самият Баща страда не по-малко от вас, защото при всички случаи хипервселената изпитва всички болки, които изпитвате и вие. Но тя предпочита с тази операция илюзията да се осъзнае за три години, вместо за тридесет. Така, ако Аз ви заблудя не само чрез оракул, но дори и нашепвайки в собственото ви сърце да предприемете нещо рисковано, с нещастен или съмнителен край, пред вас се отваря цяла трагедия, но изминавате пътя за по-кратко време, с неимоверно по-малко страдания, в сравнение с ония, които ви чакат, ако не бях ви предал екстрен урок.

13.IV.121(1985)г.
Момин проход

ОСИЯНИЯ ЗА ОРФЕЙ, ЕВРИДИКА И РОДОПА

Тази колажна композиция изобразява проблема между Орфей, Евридика и царица Родопа. Евридика е възприела от любимия си висшите духовни тайнства и музиката, но не иска да слезе от Олимп (сегашния връх Мусала) и от рилския райски връх Белмекен, за да помогне за облагородяването на лунното население в Родопите. Затова Родопа, която е богиня и се е разбрала с Орфей, я гледа с неодобрение. Образът ù е взет от картина на царицата на боговете и богините – Хера. Това не е случайно, тъй като чрез текстовете на Овидий и Псевдо-Плутарх до нас е достигнал тракийският мит за възникването на Родопите и Стара планина: "Родопа и Хемус били брат и сестра и почнали взаимно да се желаят, като Хемус я наричал "Хера", а пък тя назовавала любимия си "Зевс". Понеже боговете се почувствали оскърбени и понесли тежко това, превърнали ги в едноименните планини".

ГЛАВА I

Този сън в три части е проектиран съвършено ясно, но той не трябва да се възприема като усложняващ. Ролята му е, именно, да изясни някои неща.

Това море, което А. видя насън, не е нито някаква "опасност" от Мен, нито съмненията й в Мен. То е конкретната астрална бълвоч около Констанция. Не мислете, че проектирането на един такъв символ, какъвто е морето, не може да се използва в конкретния случай, който имате в момента. Болките, които се получават в утробата на Моята красива майка, нямаше да се случат, ако тя бе осанала в София. Те не идват само от некачествената храна от стола. Околоплодната течност е свързана с Морето на Битието, но и с всички локални астрални ями, локви или блата, с всички отходни места на планетата, едно от които е Момин проход. Спомнете си, че наскоро казах: "Рискувам да ви откъсна от събитията в София"...

- *От две злини, по-малката...*
-

- Точно така! С идването тук, вие не дойдохте само да се спасявате от астралната или, по-точно, етерната битка, която се разрази и вече започна в София, но ви извадих на предни позиции - там, където става късото съединение. Работата е в това, че

идването на М. никак не е желано от адската паплач - и ако реших да дойдете тук, то е за да се проведе стълкновението при най-трудни условия, в самата паст на ада, защото победа, извоювана тук, е победа, траеща вечно! Сега искам да ви кажа, че България е не само раят, но и адът на Земята. И ако знаете отпреди няколко от входовете към рая, то не знаете кои са преддверията към ада. А те са, освен Момин проход, околностите на Ловеч, Търговище, местности около Хасково и Кърджали (Аида).

Сега проумейте: когато Орфей слезе от Белмекен да спасява Евридика, влезе през Момин проход в недрата на Аида.

Можете да се учудите до немай-къде, но наистина днес се приключва щастливо търсенето на Евридика - нещо, което не е само персонален процес (Орфей посветеният и Евридика посветената), но и общочовешко посвещение, траещо вече няколко хиляди години. Това, което не можа да осъществи Орфей, бе синтезът между любовта на вакханките и любовта на Евридика. Той трябваше да намери път за човечеството, обединяващ Дионисиевата религия с Орфическата религия. Орфей не отреагира на школата на Дионисий положително. По-скоро, той се опита, но напълно безрезултатно, катастрофално. Това, което не можа да реши Ева, не можа да го реши и Евридика. Да не мислите, че Евридика е грабната от ада насила? - Напротив, тя отиде там нарочно, с

всички възможни рискове, само и само да принуди Орфей да се откъсне от вакханките, които го упойваха с виното на първичните страсти и които той бе започнал вече да възвисява с вълшебството на своята лира и своята философия.

Процесът на обединяване на Дионисий и Орфей можеше да протече безконфликтно, ако Евридика – новото въплъщение на Ева, т.е. еволюцията - не бе дръпнала юздите също така рязко, както стори и по Адамово време. Под "Ева" разбирам сърцето, а не непременно жената, както вече знаете. Сърцето, на сегашния стадий, прави много сериозни золуми чрез терора на личните чувства (или на любовта с обект) върху космическите чувства (любовта към всички). С това не искам да кажа, че няма и обратен терор - на космичните върху личните чувства. И в двата случая обаче никой не ще да отстъпва.

Това, което става днес тук, прогнозира победата съвсем реално. Това е тайна, но мога да ви кажа само, че най-после се намери една "Евридика", която не изтребва космичните чувства на един "Орфей", който, от своя страна, не изтребва личните чувства на Евридика. Нещо повече и нещо по-велико: съвсем не може да се каже, че тези космични чувства са само космични и че нейните лични чувства са само лични. Защото този път две избрани души проявяват хармония между своята воля и волята Божия. Това, именно, е проблемът, който досега нито една двойка

в историята на човечеството не успя да реши правилно - проблем, който беше толкова труден за Евридиките, колкото и за Орфеевците, понеже никоя от страните не бе в състояние да се откаже от себе си, даже и да разбираше нещата.

Егоизмът - ето на какво е образ адът в трагичната история на Орфей и Евридика. Евридика прояви личен егоизъм, а Орфей - космичен егоизъм. Евридика слезе в ада, за да принуди Орфей да се откаже от вакханките, а Орфей остана при вакханките, за да принуди Евридика да слезе от Рила в Родопите.

Но, там е работата, че има една планина, която се нарича "Средна гора". И понеже е ***Средна,*** *тя осиява златната среда между личното и космичното - затова е изход от ада; но, заедно с това, е и вход към ада, ако тази златна среда се загуби. Евридика обвини Орфей, че е "развра̀тен", а той просто искаше да бъде спасител на вакханките. Радостта на Евридика бе да обитава Рила и духовните светове. Тази правда обаче изключваше танца, половото общуване и спасителството; приятелството с природни същества. Пост и молитва, слънчеви изгреви, постоянни медитации и висши екстази, пълно растително суровоядство, химни на светлината, мъдростта, святостта - това бяха принципите и методите на Орфей, поради което нежната Евридика го обикна и последва. Но Орфей не можеше да бъде спокоен, понеже чувстваше в кръвта си нуждата от синтез с*

Дионисий. Той заговори на учениците си, че ако не започнат да слизат в Родопа, ако не покажат на Дионисиевото население силата и мощта на слънчевата култура, ако не обаят стръвните им души с вибрациите на божествените хармонии, тъй, както събират животните и птиците да ги слушат от всички страни, то неговото учение ще си остане безкръвно, анемично. Повярваха му най-много 5-6 души, които започнаха да слизат с него и да присъстват на Дионисиевите празненства. Те взимаха участие дори в оргиите, но не и в лова и разкъсването на живи животни. Жриците на лунния култ раняваха постоянно нежната плът на Орфеевите приятели, понеже вакханките бяха много повече от мъжете в Родопа и се нахвърляха напълно обезумели една срещу друга, за да овладеят някой от тях. Орфей сега разбираше, че с опасност от смърт и постоянни рани, учението му трябваше да се разпространи и в лунната зона. Преливането на семе в плътта на вакханките, дори с цената на собствения живот, предполагаше едно облагородяване на расата - единственият път по онова време небесните вибрации да намерят място в телата на Дионисиевите поклонници. Ако повече Орфееви приятели се бяха откликнали на този повик, поколението, само за някакви си 30-40 години, щеше да попадне под влиянието на небесната музика, с което беше невъзможно да бъде покорено само чрез лирата на Орфея. Нито една обаче от ученичките на Орфей

не се реши на такова подвижичество, пък и това беше практически невъзможно, тъй като такава психика никога не е в състояние да прави нещо от позициите на волята Божия в полето на интимните чувства. Подобряването на расата беше творческа, мъжка работа, с която се зае сам Орфей. Тогава, именно, цялото "праведно паство" на Орфей се разбунтува с рана неописуемо тежка в душата си, тъй като не можеше да проумее такава промяна. Орфей би могъл да остане на Олимп (т.е. Рила, Мусала; сегашният Олимп е друга планина – б.п), но само ако Евридика бе способна да проведе токовете на Дионисиевото начало, за да се съчетаят с токовете на Орфическото начало. Тогава, при наличието на сродни души, които представят тия две начала и ги съчетават, щяха да се получат такива вибрации, които да разтърсят подсъзнанието на цяла Родопа - т.е. на целия земен нисш астрал - и да събудят кълновете на слънчевата култура и без нуждата от физическа наследственост. От тази страница нататък, любовта на Орфей и Евридика се превърна от райска музика в трагедия на вековете. От този миг, разкъсването на Орфей се започна! Но това разкъсване, с което го знаете от легендата - разкъсването на тялото му от вакханките, - е нищо, в сравнение с истинското му разкъсване - разкъсването на душата му между Единствената Любима, която не допуска интимно общуване, и

жриците на пламенното самоотдаване, които пък не се интересуват от неговото учение...

Сега няма повече да ви разправям за Орфей и Евридика; само ще ви кажа защо мисията на Орфей остана недовършена. Когато чу гласа на Евридика от преизподнята – пъкъла на нейния личен егоизъм, поради който тя се съюзи с още по-ужасни чудовища от самата нея, - той не издържа и тръгна да я спасява. Тя, фактически, както вече ви загатнах, "скочи" от Олимп направо в центъра на Аида - не само от идеални мотиви, не само за да спаси любимия си от кървавите нокти на една канибалска култура, но и поради чисто женска амбиция и ревност. Тя много добре знаеше, че той не може да не се откликне на нейния жален вопъл и че нищо друго вече не може да го върне на Олимп, освен през вратите на Хадес. И стратегията ѝ успя!

Какво значи това, че Орфей не послуша съвета в никакъв случай да не се обръща назад да погледне Евридика, когато я извежда от ада? - Това означава молбата на Отца му да спаси сродната си душа, но без да се съобразява с нейната амбиция той да остане само неин любим. С обръщането си назад, той всъщност изпадна под хипнозата на очите, които обичаше повече от всичко - при това, очи изтерзани от нечовешка мъка - и прочете в тях сърдечната им молба: "Върни се с мен на Олимп!" Ако не беше погледнал, той щеше да спечели битката. Той щеше да

извлече Ева от пъкъла, но нямаше да отиде на Олимп, докато не покаже на вакханките, че с нейната обич и сила той е способен да се противопостави на всички и, същевременно, да остане приятел на всички. На него му беше необходимо Евридика да остане за известно време в зоната на Дионисиевите вибрации, за да се пробуди астралото ѝ тяло. На него му беше необходимо да се представи на самата царица Родопа - императорката на вакханското царство, - за да ѝ докаже, че има любима, по-хубава и по-силна от нея. В онова царство имаше един свещен, наистина божествен закон, макар и царство на кървави пирове, разкъсване на живи животни и хора, и черни ритуали и магии. Понеже любовта е над всичко и по-силна от всичко и понеже Бог присъства и в центъра на преизподнята, то никоя вакханка през епохата на матриархата, включително и самата им могъща царица Родопа, нямаше право да се нахвърля върху съвокупяваща се двойка. Така любовта, дори и в най-ужасната, лунната зона, съхраняваше свещения миг на зачатието и последвалия период на бременност. Нещо повече: всеки, който би посегнал на бременна - една от техните посестрими, - биваше незабавно разкъсван от вакханките на самото престъпление! Същото важеше и при вакханките-майки.

Такава е историята на Орфей и Евридика, приятели. Орфей успяваше да остане девствен и да

усмирява самата Родопа с неземната си музика и поезия до момента, в който тя разбра, че жената, която той обича, не иска да му роди дете. Обезсилен от своята половинчатост, Орфей попадна под магичната власт на Родопа и постепенно започна да я желае като жена. Божественото в нея се противопостави на желанието ѝ да изнасили Орфей веднага и затова Родопа му каза: "Аз те желая до смърт, защото в твоите жили тече слънце, а не кръв на убити зверове! А който легне със син на слънцето, получава слънчево посвещение и добива слънчева рожба. Поклонете се на Луната - и ти и твоите братя ще имате радост! Лудостта, която сестрите ми получават от пиене на жива кръв, те могат да получат само от синове на слънцето. Но синовете на слънцето, които ти възпитаваш, нехаят за нас. Ние можехме да бъдем и по-добри; и вие можехте да не изглеждате толкова бледни и да не дебелеете на склона на годините. Сега законът на боговете ми повелява: ако ти имаш любима и последователки от Олимп, които да народят за моето племе синове на слънцето, никоя вакханка, нито самата аз, ще ви докоснем с пръст. На теб и праведната ти съпруга ще предоставим всичко необходимо, за да следвате своя път, но ако се обречете да поучавате моя народ. Със страх от смъртна казън ще заповядам на всяка сестра на подземния огън да не посяга нито на вас, нито на вашите рожби, до момента на тяхното въз-

мъжаване. Ако вие успеете в тия 15 или 20 години да научите моите поданици да пият кръвта на слън-це-то, а не кръвта на животните; ако ни откриете как да раждаме повече мъжки деца, отколкото женски, то ние няма да искаме от децата ви да ни дават от своето семе..."

С обръщането на Орфей назад - а той бе пуснат от Родопа ***условно****, понеже беше вече в магическо изгнаничество, - неговата мисия пропадна. Провали се и Евридика отново обратно в ада - ада на пълния егоизъм, в който не само личните ѝ чувства, но и нейната представа за космични чувства, не можеха да допуснат той да принадлежи на Родопа.*

... И така, първата част на съня означава, че сегашата майка на Орфеев син няма да потъне в бездните на морето, наречено хищни и разрушителни страсти; че местността на древната драма няма да успее да погуби този път възможността да се роди син на слънцето и луната. Но мнозина приятели ще се удавят.

То, Нептуновото море, не са само плътските, но и духовните страсти. Сега превеждам: думата "страсти" не е правилна в случая. Това, което погубва хората, ангелите, дори и божествата, са ***пристрастията****, а не страстите. А духовните пристрастия са не по-малки чудовища от физическите. Може да ви изглежда наивно, но двамата мъже, които*

ти видя в съня си на брега, по-твърдо стоят от тебе върху определеността на своите убеждения, въпреки тяхната неизмеримо по-голяма бедност.

Втората част на съня представя "Евридика" в момента - онази, на която е подарен знакът на Родопа, понеже нито Орфей, нито Евридика са още освободени от робство. Но днес "Евридика" вече се е осъзнала - и душите, на които помага, направо вече получават "виза" за Олимпийските предели! Родопа е казала: "Смрадта на ада ще се превърне в небесно ухание, само когато Евридика спаси и последното изчадие на безлюбието, станало такова по нейна вина".

Представителят на втория епизод е между вас, но не в тази стая в момента. Порочността му не е в изнасилването на чернокосата девойка от съня ти, а в изнасилването на човешките воли. Не само изнасилване, но и убийства е извършвал той, защото досега е унищожил напълно няколко души ***психически****. Те са черни, безспорно (символът в съня го показва), но лицата им са румени, т.е. това са живи същества, имащи своя представа за живота. Освен това, черният цвят е и цветът на един зодиакален знак.*

С проблема, който вълнува героя от третия епизод - дали случайно не е по-силен от Бога чрез познанието, което притежава или би могъл да притежава, - той наистина може да се превърне в реален убиец, независимо от всичките си благородни и положителни качества. Просто, трябва да му говоря

за седмото посвещение - върха на пентаграма, - посвещение на смирението. При това посвещение вярващият в своята божественост се научава да вярва и в неща, които са по-божествени от него - неща с които трябва да се съобразява и чиято воля да изпълнява.

Който може да вдигне нож над "сина" си, както стори това Аврам на планината Морея, за да изпълни волята Божия, само той ще стане апостол на Новото - и тогава и "синът" му ще оцелее, и той самият ще оцелее. Който обаче пожали "сина" си и не повярва в целесъобразостта на Божията заповед, може да спаси формално "сина" си, но после ще погине и той заедно с него. "Синът" ви - това не е детето, което сте родили, а решението, което сте родили.

Половината престъпления се извършват от небрежност, а другата половина - именно от липсата на смирение, от налагането на собствено решение, без да е съобразено с Божието решение. Сатанинската горделивост не допуска възможност за правилно решение, извън своето собствено.

Приключвайте светкавично! Преобразяването на черния - в четвъртата серия...

И наистина, приключването "светкавично" е имало свой резон - в момента се обади от гарата неочаквано близък човек, който трябваше да бъде посрещнат.

13.04.121г.

ГЛАВА II

Никой не знае, че наистина Аида излиза точно тук. От памтивека това място бълва нечисти духове и наказващи кармични енергии. Носител на определен мрак, този най-древен вход към преизподнята открива много болезнено проблема за миризмите, които леят тъмните духове. Шлаката на нисшия астрал се събира в специални подземни складове. Приказките много точно описват тези складове като "пещерите на змейовете", "подземията на черните магьосници и вещиците". Приказките отразяват неща, които никъде другаде не са описани.

Праната на Момин проход е събрана на мястото на изворите, но около тях е пра́нов вакуум. Зато-

ва, препоръчвам ви да се ползвате от ваните, от басеините долу – това е единственият "кяр" тук.

Нимфите, за които разказва легендата, не са престанали, макар и малко на брой, да присъстват в па́рите на тукашните води. "Нимфите на живата вода" - така ги наричаха някога. Ако нямаше хора и ако можехте да седите по-дълго сами, в съзерцание, в па́рите на горещите извори, щяхте да ги видите. Мощта им е целебна, понеже те отдават целебна сила, а в замяна на това се ползват от човешкото присъствие. Навсякъде в приказките, митовете, баладите и пр. тези природни същества се стремят да увлекат човека в своето царство. Отключат ли някои олтари на безсмъртно същество, те могат да останат по-дълго време в етерния свят; инак природните духове се разпадат, както гние шумата. Можете да проверите това много лесно - само трябва да наблюдавате природата наесен, при залезите на слънцето. Не че няма многогодишни нимфи, русалки, самодиви; но тия, които остаряват, се превръщат в некрасиви същества, наречени от народа "кикимори". Кикиморите представляват, всъщност, нещо като вируси на етерния свят, които неизбежно поглъщат всяко същество, дръзнало да пролива кръв. И всички хора-месоядци неизбежно стават плячка на червеите, микробите и кикиморите, независимо от еволюционното им равнище и приносите им в науката, културата и религията. По тази причина,

избягвайте да се задържате на места, за които народът казва, че там има "върколаци" и "кикимори". Поначало, разнообразието на нисшите астрални същества е много по-голямо от това на етерните, понеже етерните са носители на енергии, а астралните - на желания и чувства. Тъй като хората са много различни, също така различни са и формите на техните желания и чувства в астралния свят.

Обаче, нека се върнем сега на Орфей и Евридика. Понеже България е врата на небето към ада и на ада към небето, повечето балкански митове отразяват този факт. Вече знаете защо орлите кълват не друго, а именно черния дроб на Прометей – орлите, символ на алохимите, чистят егото или аза на балканския тип съзнание, допуснало да раздава небесния огън на непълноцени племена, останали назад в развитието си. Вместо небесния огън, той, Прометей, си позволи да им даде земния, с което наруши суровоядството, научавайки ги да пекат и варят живите храни. При това, не закъсня и металолеенето – начало на войните, техниката и, следователно, частната събственост на орудията за производство, независимо от това в чии ръце са - на отделни лица или на държавата. Чрез металите, всъщност, робовладелството намери своите най-ефективни форми за ограничаване и продаване на индивида. Понеже, ако не бяхте овладяли земния огън, никой нямаше да може да надвие свободния индивид, който щеше да се

бори с враговете си със собствената си сила, съобразителност и ловкост. Месото, от своя страна, вкара в кръвта на човечеството троянския кон на прекомерното количество желязо, така че сега човекът е овладян от желязото и отвън, и отвътре. То усилва прекомерно страстите и афектите, ненавистта и омразата, престъпността и разврата.

Понякога се явява обаче велик Учител, какъвто беше и Орфей. На окултен език казано, Орфей е полюсът на Прометей. Той дойде да балансира Прометеевата революционност, Прометеевата жажда за свободно творчество. Събуждайки простор за нови, хармонични вибрации, той призова на Земята повисши духове, които се вселиха в напредналите хора на онова време. Нямайки още метални оръжия с разрушителната мощ на по-сетнешните, носителите на стария култ късаха живи меса и се отдаваха на оргии, увеличавайки по този начин съдържанието на желязото вътрешно, в кръвта си. И тогава природата ги наказа с ранно остаряване и обезобразяване, поради слабостта на желязото да ръждясва, т.е. да се окислява. Поради това, ръждясването на желязото в самата кръв не показва особен разум у месоядните човечества. Първо се скапва черният им дроб, те се набръчкват, кожата им се набраздява, зъбите им опадват, търбусите увисват или изхвръкват кокалите. Наистина, Прометей бе наказан жестоко с приковаването на Кавказките канари, само защото

огънят на пъкъла не може да се препоръчва на канибалско население. Орфей дойде да поправи грешката на един пропаднал алохим. Понеже бе алохим, Прометей трябваше да изтърпи праведно наказание от страна тъкмо на алохими - притежаващите силата да коригират.

Жената на Орфей обаче не пожела да помогне на Прометеевото население. Тя предпочете да остане на Олимп и да прави само духовни неща, нямайки още понятие що е Божествено и каква е разликата му от духовното. Отстоявайки твърдо позициите си, тя изостави Орфей на половината път, с ясната убеденост, че не той, а тя е правата. При това, ней се даде подкрепата на посветените от тогавашната Агарта, които не искаха да преминат на позициите на Орфей, понеже им беше много удобно в съвършено организираната етерна държава под Рила. Не само те, но и техните първоучители не разбираха, че всяка поява на роби, на войни, на прокълнати магьосници, на свирепи племена и народи на дадена планета има за цел да накара посветените да излязат от светилищата си и да поправят някаква грешка, допусната от тях по основни пунктове на конституцията им. Това разбра единствено Орфей, който израсна в Агарта, но надхвърли Агарта с няколко ръста. Родопа - неговата приятелка от тайните храмове на тази невидима планетна държава - се разбунтува и слезе на 1000м. по-ниско - не защото беше

порочна в основата си, а защото най-авторитетните корифеи на жреческото съсловие не приеха поведението ѝ на Свободна Жрица на Подземния Огън. Подземният Огън - огънят на природното начало – беше насочен от посветените по онова време изцяло нагоре и безостатъчно нагоре. Родопа сложи край на тази практика, посвещавайки първо приятеля и любимия си Орфей в най-древните на Земята тантрически тайнства. Те нямаха нищо общо с користта и разврата, но проливаха нови енергии над изтощената планета, тъй като прекалено откъснатите от земното йерофанти, неофити и посветени от Агарта нехаеха за огъня, изтичащ с грамадна сила навънка в пространството, благодарение на техните молитви, медитации, пътешествия по слънцата и носителството на риск - риска да омършавеят...

Орфей проумя, че Родопа не е нито жена, нито ангел, а божество. Обаче той не беше от нейния клас, а от противоположния: тя беше алохим, а той - илухим. Провидението изпрати тези два стълба на небесното равновесие, разчитайки на това, че "праведният" Орфей и "неправедната" Родопа ще могат да открият нов път към примиряване на алохимите с илухимите.

Посветената в Орфическите тайнства нежна и прекрасна Евридика обаче не беше божество, а ангел - от йерархията на херувимите. На нея ѝ беше, следователно, просто напълно невъзможно да приеме

нещо друго, освен любовта с обект, от който херувимът зависи изцяло. Когато Орфей се мъчеше да направи пак опит за "розов мост в алено езеро", намирайки Родопа за единствения партньор в това отношение, природата на Евридика се възбунтува неочаквано.

Носителите на алохимно тяло си остават алохими, ако не могат да приемат херувим в себе си; носителите на илухимно тяло остават илухими, ако не могат да приемат в себе си серафим. По тази причина, Орфей мечтаеше да обедини по някакъв невероятен начин алохима Родопа с херувима Евридика. Ако тези две най-древни жени можеха да се понасят и да се учат една от друга, да бъдат приятелки на Орфея, без да се борят за неговото овладяване и разкъсване на две части, тогава историята на човечеството нямаше да премине през катастрофи, войни и родилни мъки. Но "солта на земята" - съчетанието на " киселина" и " основа", наречено "елохим", още не бе узряла за такъв върховен, щастлив синтез. По тази причина, драмата на Орфей, Родопа и Евридика се развви приблизително така, както се описва в легендата. Родопа си остана и до ден днешен ***родовото*** *начало на материята (от тук и името ѝ), а Евридика - способността да откриваме нови духовни екстази на висшето познание ("Евридика" - "Еврика"). Следователно, Европа, която не пожела да се вслуша в природното начало на Азия (Родопа), сега трябва*

да направи този синтез под ръководството на Орфей (славянството) и на Новия Прометей, изкупил своята вина (Америка).

15.06.121г.

ГЛАВА III

Поначало, новото винаги се среща на нож. И когато старото се сблъска с новото, старото неизбежно рухва.

Орфей положи основите на музиката и който чу неговата музика, насити си душата. ***Солнечното*** *начало си каза думата. Тот, Отец, има няколко истински прояви на Земята - една от тях е Орфей. Ако не беше дошъл Орфей, нямаше сега да има нито музика, нито поезия, нито религия. Любовта към ул-*

травселената обаче не беше още развита в повечето му ученици. Остана му верен онзи, който слезе с него при тракийките - слънчевият ангел Майлон.

На користта лошо й се пише, но на страха не се отвръща с много крути мерки, тъй като много страхливи не могат да издържат на по-големи натоварвания. Носителите на Новото отчитат това и не принуждават никого да сподели участта им. ***Този*** *е пътят на светлите духове! Може ли някой посветен да изнесе сам на гърба си работата и товара за Новото, той е божествено посветен. Тези, които разчитат на други или принуждават други да им изпълнява плановете, не са божествени. Това е абсолютен закон! Христос имаше същия метод: по-тежък кръст никой никога не е носил. Но Учителят носи повече от всички, взети заедно. Язовете на злото винаги се отприщват, когато е дошъл велик Учител. Имайки това предвид, не се плашете, но помнете: усили ли се злото до максимум, на Земята се е въплътил сам Той. А това става, понеже слънцето не може да не разтопи бурно насъбралите се вледенени планини от грях и пороци, от грешки и заблуждения.*

По времето на Орфея също станаха големи катаклизми. Тези, които искаха човекът да се превърне във вампирическа паплач и да не се вълнува от нищо друго, освен от кървави оргии, не бяха само в Тракия. И казвам: тогава Аз посетих не само Тракия

– не само тя имаше този вид, - но и Мексико. Там пък изтръгваха сърцата на хората, за да ги ядат! По-коварно отмъщение на злото от религиите на подобни племена никога не съм виждал! И когато техните жреци се преродиха в Европа, те оглавиха инквизицията. А вакханките, разкъсали Орфея (т.е. цялата мощна и престъпна храмова похот на черната ложа на Балканите) после се прероди на изток сред арменците, поради което този народ трябваше да мине през страхотни кланета и страдания. Тези от тях, които приеха Орфическия принцип, можаха да оправят телата и лицата си и станаха прекрасни музиканти, поети, художници; но Сатаната все още не пуска от ноктите си ония от тях, които се съпротивляват на Божественото, сломяват волята на праведниците и прокарват користта на Мамона и до днес на Земята.

Христос никога, никога, никога, никога не може да облече черно и да приеме сан - това е тотален, пълен, пълен, пълен, пълен, пълен абсурд!!! Приемайки сан, ти се обезчестяваш во веки веков! Никак не е лесно да се измие петното на онзи, който си е позволил да приеме сан, с цел да прокарва идеи и методи, различни от Христовите.

Орфей беше първият, който отхвърли и презря сановете, които му се предлагаха. Не остана нито един от Моите, носещи знака на Орфей, който да е на силна позиция в йерархиите на черната ложа.

Хиляди добри хора са станали жертва на престъпната заблуда, че можеш да обезчестяваш природата и човека от позициите на сатанински религии и царства. И Орфей каза на всичко това: "не". Истината се ражда изключително по планините, на високите места, на простор. Бащите на култовете на Бялата Ложа се отличават по много малко, но категорични белези. Първо, те отхвърлят месоядството и пиянството; после - не налагат никакви запрети и наказания, не осъждат никого - по никакъв начин, по никакъв повод, с никакви съображения. Те не се наемат да провеждат реакциите на карма. Трето, Белите Братя не наставляват, а само дават отговор на въпросите на питащите и търсещите. Проповедници, в обикновения смисъл, между тях няма и не може да има, понеже проповедникът е носител на идеи, а братът на човечеството е отключвател на небесни и земни райове! Идеологът, проповедникът, планиращият - всички те обещават, но не изпълняват. Тези, които имат силата да изпълняват, без да обещават - те са истинските приятели и носители на свободата, носители на утрото, което нахранва всички!

Орфей беше такъв носител. Носител на правда и обич, на истина и любов за всички. Навсякъде, където той се появяваше, жаждите стихваха, но не унищожени, а утолени. Много още сестри и младежи

той можеше да спаси от пропастта на порока, на разврата, на кръвопийството, но мисията му не се разгърна докрай, понеже той нямаше опорна точка. Опорната точка на всеки Учител не може да бъде нищо друго, освен ученикът; на всеки реформатор - нищо друго, освен поне една сродна душа, която беззаветно да остави всичко старо настрана и да приеме божествения си побратим такъв, какъвто е. Учителите, пратениците на хипервселената, при всички случаи са парадоксални, необхватни, неопределими и необозрими! Не само това, но те самите са подложени на страхотни вътрешни и социални терзания, тъй като са винаги сами, независимо от няколкото последователи, които от време на време ги разбират.

Но Орфей не беше цялостен, в смисъла, в който е цялостен последният жив образ на Бога на Земята - Учителят Беинса Дуно. Само Той, за пръв път в историята на истинския път, показа що е съвършенство на пълноценната и напълно завършена монада. Орфей, Иисус, по-късно Боян Магът, не се проявиха на такова пълно и божествено равнище, само защото проводниците около тях не бяха още готови. Те имаха съвършено друга задача: на страдащите да покажат как се страда, на силните - как губят империи, на посветените – какъв е новият път. Но те самите, като Мирови Учители, преживяха по един много драматичен момент,

когато се разклати за миг най-скъпото нещо – самата връзка с Отца. Наложи им се съвършено, напълно сами да преминат моста на най-тежкото страдаие - изоставянето от всички. И Учителите се чувстват самотни - за мигове само, но какви мигове!

Когато Орфей се надяваше, че най-скъпото му същество на Земята ще може да намери сили в себе си да не отхвърли парадоксалното му решение, той искаше да намери сродна душа - онази, която приема нашата душа с най-сляпо и нетърпящо съмнение доверие. Терзанието на Орфей, хладните и нажежени ножове, които преминаваха през сърцето му, абсолютно не могат да се сравнят с нищо, преживяно от божества или ангели на земята до този момент. Страданията на античните титани, герои, богове, са външни страдания. За пръв път Орфей пробуди будическото тяло на човечеството, след като това начинание бе подхванато от предишното идване на Учителя, като Полукс. В познанието, което той разкри на хората, основното е нежността, хармонията и красотата. Нежност не можеше да оживее в ония времена, хармонията беше непозната, а красотата рухваше само за няколко години. Животът обаче изискваше този импулс да се предаде на мнозинството - долу, в Родопите. Орфей не искаше да остави само елитарна Школа горе в Олимп - в Рила. Неговото дело бе божествено, поради това не можеше да не слезе сред народа. Но

Венериното начало на неговия лъч, на неговата "пиеса", изискваше особено остро и наличие на лично чувство, на жена - посветена, сродна душа. Ако не беше Евридика, нямаше да се остави на поколенията модел за сърдечното развитие и сърдечните проблеми и предели, на фона на душевните и духовните необяти.

Не че Орфей не страдá много, силно, отчаяно, дълбоко. Славата на Живото Слово на Земята се състои в това, че неговите представители не осъзнават плана на пиесата, която трябва да се изпълни, и поради това я изстрадват напълно, истински, реално. Не че не могат да знаят, но те не искат да питат Отца си, понеже са много смирени - нямат порока на користта, наречена "предварително познание". Когато някой узнае отнякъде какво го очаква, той може да направи най-лошото: да изиграе ролята, която му се иска да изиграе. Няма ли познание за предстоящото, човек се озовава в неочаквана ситуация, където реагира спонтанно и по този начин разкрива точно достойнствата и недостатъците си. Користта се състои и в това, че искате по този начин да избегнете или омекотите страданията, които ви очакват. Не че няма и такъв метод - иначе защо, все пак, са нужни и пророци, и ясновидци, и астролози и пр., - но обикновено това е помощ за слабите, не за Учителите. Много неща,

наистина, те знаят предварително и могат да вземат необходимите контрамерки, но над Учителя или Сина Божий стои Отец Му, Който твори; а щом твори, Той не може да не поднася изненади на синовете Си.

По тази причина и Орфей трябваше да научи нещо ново, нещо, никога неизпитвано до този момент: сърдечно влечение към едно същество. На Учители като него, Рама, Кришна и пр. Христовият Дух никога не пропуска възможността да намери половина, наречена "полярно женско създание". Новият Път още не е решил този въпрос и до ден днешен: няма още нито Учител, нито ученик, който да е блаженствал на земята със сродна душа от противоположния пол! Не бива да се обвинява никой - епохата за такъв акт прото още не е дошла. За да не се чувства една женска сродна душа изоставена, тя трябва да има наченки на божествено тяло - това тяло, което е способно да раздава любов и нежност на всички. Но няма още на земята, нито е имало досега такова женско създание, освен падналите жени, които обаче не са чисти, понеже нямат нужното почитание и смирение и не ходят в пътя на някоя божествена Школа. Излишно е сега да пояснявам повече истината за Любовта, понеже няма смисъл засега, нито има условия. Нещо повече: и единствената връзка, с единствената сродна душа, носи божествен аромат и божествено

присъствие, само че Новото Човечество ще знае кога е определено да се общува със сродната душа и кога - с всички останали.

Може Орфей да е носел това на човечеството, но Божественото тогава не е било даже още в зародиш у хората, а какво остава за ангелите... Сигурно се удивлявате от този израз, но ангелите могат да минат към Божественото само чрез човешко въплъщение. Целият ангелски свят, с изключение на серафимите, е ревнив до мозъка на костите си - и това в света на духовете не е зло, а добродетел. Понеже самите корени на духовния свят са потопени в понятието за избора, то привличането към сродното и отблъскването на несродното е първият и основен закон на духовния свят. Не може никога ангел, от която и да е йерархия от духовния свят, да намери мост към някой ангел от друга йерархия, ако не се откаже от своето естество, а това не е възможно за никой обитател на супервселената. Нещо повече: най-строго наказание се полага на ангел, позволил си да излиза ненавременно на равнище, което не му носи съвършенство. По тази причина повечето ангели, слизащи на земята в тела на хора, развиват извънредни способности, проявяват се необикновените им качества от полетата, които представят. Най-плодовитите и талантливи личности са все пратеници на духовния свят.

Нежните и предани съпруги, верните любими и съпрузи, трагичните, славните, вечните любовни драми на известните двойки пак са романи от ангелско естество.

Има обаче и божествен свят и там нещата са диаметрално противоположни. Ако разгледаме думата "естество", ще проумеем, че това не е нищо друго, освен ***природата*** *на нещата и съществата, т.е. техният стереотип. Разбира се, има физическа природа, има и духовна природа, но това е все облекло на монадата - стереотип. Самата монада е божествена - нещо над природата, над естеството, над стереотипа. Силата на божествата или на трите категории "хими" - илухими, алохими и елохими - е в способността им да обединяват всички стереотипи или да се отказват от някои стереотипи, с единственото желание да не бъдат съвършени, нито да кроят собствени планове, но да слизат там, където са нужни на Бога. Носителят на Полуксовата идея, този път Орфей, искаше да стори невъзможното – да обедини нирването в света с мощното въздигане към върховете на супервселената!*

А останалото вече го знаете.

Носейки неизмеримата болка на "зарите небесни", Орфей стори това, което прави всеки Учител, поне до този момент на земята: не намирайки опорна точка, предпочете да пострада. Пострадването има

същата преобразувателна мощ, както и блаженството, сливането на сродните души.

Евридика сега вече не е херувим. Тя е надеждата на Учителя - единственото създание от женска полярност, което вече се пробужда за божествения свят. Но, също както Христос, тя, в настъпващата епоха на Виделея, няма вече да се появи само в едно женско тяло на земята. Ражда се едно ново поколение момичета, което не е зависимо материално и социално от мъжа, но което има и нещо още по-важно: начатък на "алохимно" тяло. Това поколение няма вече да се мята от липсата на единствен любим, няма! Понеже получаването повече не го вълнува. Отприщва се океанът на самораздаването!

Новата Ева се разцъфна; новата Магдалина се проявява вече с ослепителния си, прекрасен блясък, на тази изстрадала планета! Тя знае, че нито раждането, нито семейството, нито общественото мнение вече могат да я спрат да бъде божествена. Ця-

*лата вселена сега се обръща към нея и я поздравява с неизмерима радост: **има** вече истински Евридики за Синовете Божии! Те се оставят в ръцете на Силата и искат само едно**:** да бъдат там, където има нещастници и герои. А всичко останало - ще им се придаде!*

16.IV.121(1985)г.

14.IV.121(1985)г.
София – Изгрев

ЛЕКЦИИ ЗА ПЛОДОВЕТЕ

ВЪВЕДЕНИЕ

Плодовете ни носят истините в природна форма. Носителите на истините, първо, са много красиви; после - имат завършена съвършена линия и са обемни, триизмерни. Панвселената, например, под-

държа плоските, тъканните форми, но обемът, пространството, затворени във форма, е работа на супервселената или вселената на Духа Божий; още по-точно – на духовния свят. Плодоносенето е белег на духовния свят, и по тази причина нераждащите плод са осъдени от Христа, като смоковницата, на погибел.

Смоковницата или смокинята е плодна; но безплодната смокиня не случайно е избрана като символ на себичността, празното съществувание сàмо за себе си. Семенцата на смокинята са апотеоз на плодоносенето, връх на плодната еволюция, първенци на идеята, носеща живот за колкото може повече същества.

По този начин, смокинята е символ на многодетството и - колкото и да ви е странно – евангелската притча осъжда бездетността, и не коя да е бездетност, а нераждането на множество деца. Ето защо, напук на престъпните общества, които пречат на майката и бащата свободно да носят живот и да го раждат, смокинята иска от вас никога да не се спирате в детеродството, когато има идеални условия за това. Неживите човечества, към които спадате вие, съсипват здравето и живота на май-ката, пък и на бащата, на прага на третото родено дете, но истинските родители стават все по-млади и все по-хубави с броя на създадените и отгледани деца.

Няма по-красива майка в Новия Свят от онази, която не спира да ражда! Нещо повече: тя нито ражда с болка, нито носи с болка. Болката на съвременната жена се дължи на изродените органи или, по-скоро, на катастрофално увредения през хилядолетията команден апарат в мозъка, управляващ разширяването на тазовите кости и на половите царски врати, понеже дори раждането на 10-12 деца (особено при месоядство или неразнообразен живот, натовареност на майката), не може да проведе плана на природата за безболезнено раждане.

Проклятието над изсъхналата, неплодната смокиня, засяга и калугерството - сиреч, принудите-

лното самоотказване от детеродна функция при наличието на здрави органи за това. Поначало, монашеството и аскетизмът са екстрено положение, храм на себеотрицание, но само в общества като земното, където няма условия да се отглеждат и оцеляват плодовете на любовта. Притчата основно се отнася само за изсъхналите, нераждащите, но не и за онези, които са буйно живеещи и пълни с радост, с пълна жизненост. На тях не лежи печатът на проклятието, тъй като родителството, все пак, е цикличен процес, пък и раждането не винаги става на физическото поле. Това съм го казвал много пъти: майка не е само раждащата физически плод, но и раждащата радост, мир, съвършенство у себе си и у другия. Това неизбежно се изразява - по законите на Тот – с продукт, наречен "творчески", наречен "добри дела". Такава "смокиня", т.е., превеждам, "олтарна система" или система на енергиите на Кундалини и нейните центрове, никога не може да изсъхне, т.е. да престане да функционира. Ето защо, плодът неизменно е полов продукт, синтез на сливането на противоположностите, триумф на безкористното самораздаване, апотеоз на доброто - и затова плодът неизбежно е сладък. Плодовете на зеленчуците не са сладки, поради което не е прието да се наричат плодове, въпреки биологическото сходство на процеса. С тях ще се занимаем по-нататък.

ПОРТОКАЛ

Най-славното природно лице на Абсолютния Дух сред плодовете е портокалът. Сокът на портокала има ярко отличаващи се свойства, в сравнение със соковете на всички други плодове, тъй, както се отличава и оранжевата му краска от всички останали. Не всички оранжеви плодове обаче имат силата на портокала. Множества осияни от Отца тотвеленски божества и прави токове оставят празничното си настроение в плода на портокала. По-ярък, силен израз на радостта ***няма*** *сред плодовете! Има*

*при ягодата, но това се отнася повече за **сърцето** на Тот, докато портокалът е Неговият **Дух**.*

*Портокалът, например, проявява **този** профил на Абсолютния Дух, който се знае с името "Духът Святий" и отговаря за отделната монада. Този цитрусов плод единствен пръска навън през кората соковете си при наблягане на повърхността му. Напрежението на соковете обаче по този начин, при този удивителен плод, праща гейзери навън, в съответствие с протуберансите на слънцето. Носителството на себе си, на своята **уникална** същност, няма друг по-ярък представител сред плодовете.*

*Проблемът на портокала се свежда до необходимостта за самоотричане, тъй като, поначало, отричането от себе си за него носи мигновена смърт. Справя се с този проблем единствено мандарината, по-малката сестра на портокала, която смъква кожата си с охота. Егото от мандарината се сваля с лекота, поради което тя представя еволюцията на портокала по посока на освобождаването от сатурновите ограничения, на способността да се отказваме от **аза** си, но не и от себето. Себето - това е плодът без обвивката. Но семето на всеки плод - това е неговата "монада", съдържаща в себе си вечния живот. Така, плодът под кората не е нищо друго, освен сладката Венерина същност на Битието, привличаща съществата да преживеят радост при носителството на вечен живот, т.е. при разпространяването на семената.*

Когато имате портокал, откъснат току-що от дървото, неговата сила е стотици пъти по-голяма от тази на експортните портокали. Това важи за всички плодове, но при портокала не в такава степен, както при повечето останали, понеже той съдържа принципа на самоосъществяването. Ягодата, малината - меките плодове - се развалят много по-бързо и губят мощта си минути след бране, тъй както сърцето се омаломощава в обкръжение на враж-

*дебни обстоятелства. Не че и портокалът не се разваля сравнително лесно, но докато не се е развалил, той е много по-силен от повечето останали плодове. Само ябълката е рекордьор по негниене, понеже в нея красотата съчетава спектъра на цялото Битие и затова няма друг плод, по-разностранен по спектър - какви ли не цветове и шарки се срещат у ябълката! Но ако ябълката е "**жената** на света" и нейният мъж е нарът, то портокалът е "**бащата** на света" - и неговите многобройни деца се символизират от лозата, от гроздето. Понеже портокалът е под влиянието на Лъва, а гроздето - на Водолея.*

*Аз, Който ви говоря, нямам определен плод, а съдържам всички плодове. И въпреки това лозата е наистина **онзи** Божествен плод, който обединява цялото Проявено Битие, наречено "хипервселена". И най-съвършеното растение - житото, пшеницата, самото зърно - отговаря на портокала, а житният клас - на грозда, лозовия плод.*

*Мнозина са повярвали отдавна, че онова, което носи виното, е кръвта на Битието. Но виното е само **отражение** на тази кръв. Самият пресен гроздов сок е най-точното отражение на кръвта Ми, тъй както класът на житото е емблема на Школата Ми. Само в житния клас се слива абсолютното с множественото, поради което там е най-точно твърдението: "Аз и Отец Ми едно сме."*

И така, който иска да общува с Отца Ми, нека яде портокали; който иска да общува с Мене, нека се насища с плода на лозата. По този начин портокалът носи всичко, което съм говорил в осиянията за Тот – "Осиянията за Радостта". На практика, той събужда Себето, т.е. монадата: слага началото на нейното самоосъзнаване и независимост, на особеното ѝ звучене като обертон в тотвселената, на неподкупността и непроменимостта на Истината, носена от индивида.

Портокалът - уникалният пратеник на тотвселената в полето на супервселената - може да развие много бързо самочувствието на човешкия дух, породено от неговото първородство. Паницата леща, за която продават първородството си някои тотвселенски отцепници, е носителството на идеята за предимството на материята пред духа. Тъй като лещата е кафяво-зелена и плоска като спиралните галактики, тя изобразява минаването на оранжевите монади през падението и еволюцията, с цел да се възвърнат по-убедени към Първоизточника на живота - Сферичното Битие, на което портокалът е образ.

*Портокалът е най-съвършеният представител на супервселената, която е сферична, тъй както лещата е образ на физическата вселена, която е разбита на сплеснати звездни острови. Ако искате да добиете представа за онова поле на супервселената или духовния свят, през което Плодният Дух на Истината се оформя съвършено, но творчески, под въздействието на самия Тот – медитирайте върху портокала. Ще се свържете с Духа Святий - най-индивидуализираното, живо средоточие на Бога. Ако цветята могат да ви въведат в **панвселената** – етерния свят, животните - в астралния свят, а птиците в умствения свят, то плодовете, макар и растения, са врати към различните области на духовния свят. Така, портокалът изработва тъканта на **оная** истина, която гради положителното поле на будическото тяло - или тялото на душата. Тия народи, които обичат и ядат портокали, могат да изградят съвършен нос, организиращ проявите на Себето така, че **то** да управлява Битието около себе си, а не **Битието** да управлява него.*

*Портокалът е образ на най-малката елементарна частица, наречена "тон на Найанда". Тоновете в атмосферата, носители на звуковия спектър, са **неин** резултат - и чрез портокала вие някога ще се доберете до музиката и гласа на Святия Дух, изискващ пълна самоопределеност и пълна независимост*

*от обстоятелствата - обаче не с изчезване от сцената на живота, а с ярко присъствие и въздействие. Найанда е онзи представител на супервселената, Който носи **съвършенство** на уникалността и съвършенство на нейната **проява**. Найанда, с вибрациите на духовния портокал, простира истински океан от оранжево виброносене, което възбужда само ония, които се отличават с нещо красиво, щедро и съвършено необикновено - на индивидите, проявяващи живото изкуство и съвършеното музикално въздействие върху Битието.*

А сега, запишете плодното славословие на портокала:

Аз, който съм аз, не мога да не бъда аз!
С мощта на самия себе си, който съм уникален,
аз подреждам природата и света около себе си
тъй, както на мен ми е приятно.
С мен може да се общува само на равна нога,
а не като с подчинен или спътник.

Който иска да върви с мен –
да намери начин да се върти около мен!
Ако пък е толкова силен като мен,
То мога да изменя позициите си в Битието,
но само с обща равновесна точка,
а не и да се завъртя аз около тебе.
Им, но, им, тон, асуин!
Отче на неделимостта, направи ме силен:
на силните да отвръщам с пример,
на слабите - с дарове!

14.IV.121(1985)г.
София-Изгрев

СМОКИНЯ

На снимката – гигантско смокиново дърво

Нейната мекота и цвят са мост към Селена, но и динята е същата, тъй като и двете са отвън зелени, а отвътре червени и с много семки. Молитвата на смокинята е следната: "Прамайко на майките и жените, на всички обичащи първо природата и живота! Райско небесно лоно ме е родило, но плодна

нека да бъда навеки. Няма защо да се измъчва онзи, който се отдава на първата заповед на Битието: "Плодете се и се множете!" Направѝ ме още по-мека, още по-сладка и по-желана за всички, които могат да оценят хубостта на природата и зова на Вечния Дух, Духа на живота! Амин."

*Смокинята казва на съществата: "Не се противопоставяйте на течението на своето желание, махнете от сърцето си мисълта за опасност и загуба. Поживейте си на воля и просияйте от радост и милост, понеже **майки** трябва да бъдем всички на рожбите си, наречени "живи души и понятия".*

*Оттук следва, че освен живите души, има и мъртви, или премазани от лошо приемане на Първозаконието; но има, освен живи, и мъртви **понятия**, на които резултатът е смърт и разтление. По тази причина, смокинята има не кръгла, а крушовидна форма, означаваща, освен принадлежността си към материята, и присъствието на принципния свят в нея. Само че на принципния свят от **подсъзнателната** сфера, която носи **зелени** вибрации.*

*И така, **подсъзнателните** мъртви или живи понятия са символизирани от **смокинята**. Мъртвите попадат в подкорието на мозъка от нашествието и тъпкането на родови и туземни внушения, с които старите поколения искат да ви програмират да живеете, т.е. да умирате като тях. Въпреки че са мъртви, тези понятия механично, просто принудително, ръководят вашето мислене и поведение, с цел да не мислите самостоятелно и индивидуално.*

*Плоденето и множенето, като първи закон на Битието, описан още в Стария Завет, се отразява в плодовете като смокинята и динята чрез множествеността на семето в тях. Следователно, природата **следва** този импулс - и повечето нехищни животни се размножават с многочислено поколение. Природата иска това и от човека, пращайки го на земята не само да се мултиплицира физически, но и*

понятийно. С това тя цели поколението от хора и идеи да добие максимално разнообразие. Понеже всеки от вас е еднствен представител на едно уникално поле, свят, звезда, планета, вълна и частица, то шансът да се направи коридор от вашата родина към Земята - не само на същества, но и на образи и идеи – се увеличава с многобройността на потомството ви.

*Монадата иде отгоре; а отдолу, т.е. от субстанциите **под** човека, се изгражда сегашното му **физическо** тяло, минало през **еволюцията**. Така монадата става диада, понеже бракът на духа с материята, на монадата с втората, природната подоснова, се превръща в двуцентрова душа, образуваща елипса. Така монадата има израз в кръга, който е едноцентров и се нарича "индивид", диадата се нарича "личност", а полиадата се ръководи от Универсалния Дух и се нарича "универсал" – понятие за Универсалния Човек. И така, смокинята най-точно илюстрира и провежда токовете на природата от полето на **универсалното** съзнание, през полето на принципния свят, в полето на мекия, женски полюс на панвселената. По подобен принцип на диадата се извършва и съчетанието от монада, дошла по линия на бащата, с монада от света на майката. Така детето, носещо собствена монада от собствения уникален свят, провежда токове, идеи, съдържание и пътища още към световете на своите родители. Получава се триадна същност – постига се плодоносен, реален контакт между три цивилизации в космоса! Понеже браковете при вас и на много места още са предимно кармични, то раждането на детето примирява и две противоположни, а понякога и враждуващи човечества. С повече деца в едно семейство, следователно, ви допринасяте за побратимяването и проумяването на повече цивилизации.*

*По понятни причини обаче, съветвал съм ви на този етап да раждате най-много по две деца, понеже съществува и **такъв** закон: честотата на раждания на една планета като вашата обеднява орга-*

низма на майката откъм много елементи и енергии, а това строи все по-слаби и податливи на разруха тела. По тази причина, на небето пътищата, прокарани между противоположните човечества от такива деца, са с много несъвършенства и препятствия – пътуването става опасно. Ако сте сигурни, че майката ще има съвършени условия - както природни, така и душевни, - не ограничавайте никога плодоносенето. Но в противен случай, въпреки опасностите, които съществуват при регулирането на раждаемостта – пазете се. Предпазването от зачеване никога не се разкрива на същества от кармична верига, понеже кармичните раждания, независимо от броя им, трябва да станат, въпреки всичко. Открия ли ви прости и невинни, природосъобразни методи против забременяване, вие може да се изхитрите и да не родите кармично определения брой деца, принудени да слязат при неблагоприятни условия и да страдат и учат, практически в пъклен свят.

Казвам: смокинята ***няма*** *такива проблеми; напротив, проблемът ѝ е, когато е безплодна, "изсъхнала". При много случаи, дървото на живота у някои отшелници, калугери, аскети и отдадени на своите фикс идеи или кариера отцепници е наистина сухо, т.е. безплодно. Това значи, че първата им сигнална система, т.е. природната им, се е превърнала в спаружено нерво-кръвоносно коренище, съществуващо само от въздуха и отчасти от някои храни. Тъкмо такъв отшелник срещна Христос, когато прокълна неговата "изсъхнала смоковница". А, въпреки това, и до днес не разбират този урок на Учителя, с което се затварят с множество кепенци и катинари към универсума, природата и вечността и се предават само на духовни занимания.*

По тази причина, ядете ли смокини, постепенно осъзнавайки нейната роля и същност, можете да се излекувате от безплотие или трудно раждане, трудно зачеване. Освен това, смокинята универсализира личността и индивидуалността, разширявайки ре-

гистъра от живи идеи, проникващи с водопадна сила от принципния свят направо в глъбините на подсъзнанието. Това реформира самото подсъзнание, изчиства тинята и мухъла от предразсъдъци, пренарежда останалите отпреди живи идеи и напълва света му с нови.

Ако произнасяте молитвата на смокинята с ***това*** *съзнание, приемането на новите изяви на Словото през всяка епоха ще става у вас безконфликтно и с вяра. Не само аскетите, значи, но и опъващите се като осел на мост последователи на предишна инкарнация на Словото прокле Христос в притчата за смоковницата.*

Природата неслучайно разделя смокинята и динята на сектори. Образно, това показва на посветения: спазвайте правилно периодите от денонощието, наречени "астрологически часове". Само по този начин ще се развиете универсално, комплексно и интегрално. Пребройте някой ден секторите на смокинята, секторите на пъпеша, на тиквата, на динята, и помислете на какви системи от часовата астрология, на какви полета от универсалното съзнание те съответстват.

Пазенето по естествен начин, прецизно спазвайки менструалния календар не е престъпление. Това значително снижава вероятността за зачеване. Практически, тайната е в това: ако забренеете при спазването на този календар, това дете е кармично. *(Зависи, може и да е дхармично - има и такива случаи – б.п.)*

Овулацията е, практически, възможна само няколко дни в месеца, така че оплождането не е така лесно, както си мислите. Вие попадате случайно на тези дни и затова забременявате. Повече от ясно е за съвременната биология и медицина, що е това "менструален календар". Аз пък уточнявам – до 5 дни преди и след мензиса има нулева опасност от бременност, с изключение на кармичните случаи.

Оплождане и зачеване в периода, противоположен на мензиса, се осъществява благословено или дхармично. Наистина, има изключения на раждане на велики духове от велика любов при зачеване от сливане по време на мензис, но те носят не само благодат, а и проблеми. Оставям и на А. този непрестъпен метод, като искам да я освободя от всякакви притеснения. Обаче нека не очаква, че няма да роди децата, които намеря за нужно да свали на тази земя.

Моля, събудете се за вярата в Мен, не се безпокойте от нищо и посрещайте живота или препятствията в него съвършено спокойно. Става само това, което ***трябва*** *да стане. Намесата в природните планове с изкуствени средства вреди много повече от многобройното потомство, ако Небето ви е отредило този път. Благословението Ми пада върху многодетните майки! Казвам това, само за да те освободя от проблема, но не казвам колко точно деца трябва да родиш. Ако някоя майка се посвети на размножаване на Словото, то мога да я освободя* ***напълно*** *от физическо майчинство. Раждане обаче не може да няма. Плодна ли е земята, тя трябва да ражда, а какво ще посадиш – свободата е* ***твоя****. И неженените, неродилите, несъздалите деца на земята могат да бъдат майки, но само по един начин – ако провеждат и разпространяват Словото. Намери ли Небето, че сте много полезен на това поле, непременно ще ви освободи от по-нататъшно природно майчинство. Никакъв друг начин и никакво друго извинение не съществува за отмятащите се от плодоносене – нито наука, нито изкуство, нито кариера. Нищо извън Словото Божие не може да сублимира този основен повик, без да деформира по някакъв начин [тия, които се опитват да излъжат Природата].*

Та ***това*** *е двойното библейско дърво: отдолу плодоносене на* ***живота****, а отгоре – плодоносене на* ***Словото****. На райските планети смокинята живее напълно цялостно и отдолу, и отгоре. На планети като вашата, свободата* ***настоява*** *– изберете поне*

*едно от двете. **Половината** поне трябва да ражда. Тук е така: колкото повече раждаш отдолу, толкова по-малко раждаш отгоре - и обратно. Така че, **ето** начина за регулиране.*

14.04.1985г.

Осиянията от Елма продължават в книга 6

uralonii@abv.bg lordelma@abv.bg inolaria@abv.bg
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/